Udskriftsdato: 14. april 2024

2007/2 LSF 105 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af udlændingeloven (Gennemførelse af forordning om visuminformationssystemet m.v.)

Ministerium: Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration

Journalnummer: Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, j.nr. 2003/4050-435

Fremsat den 12. marts 2008 af ministeren for flygtninge,
indvandrere og integration (Birthe Rønn Hornbech)

Forslag

til

Lov om ændring af udlændingeloven

(Gennemførelse af forordning om visuminformationssystemet m.v.)

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1044 af 6. august 2007, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 2 a, stk. 2, 2. pkt.,* ændres »Bulgarien, Cypern, Estland, Letland, Litauen, Malta, Polen, Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn« til: »Bulgarien, Cypern og Rumænien«.

2. I *§ 2 a* indsættes som stk. 4-7:

»Stk. 4. Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen) gælder her i landet.

Stk. 5. Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer med hensyn til indførelse af biometriske kendetegn, herunder bestemmelser om organisering af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger, gælder her i landet.

Stk. 6. Rådsafgørelsen om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger gælder her i landet.

Stk. 7. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan fastsætte regler om optagelse af personfotografi og fingeraftryk af en udlænding, der søger om visum til Danmark.«

3. I *§ 47* indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan efter aftale med udenrigsministeren fastsætte regler om, at private samarbejdspartnere på vegne af en dansk diplomatisk eller konsulær repræsentation kan varetage opgaver med modtagelse og registrering af ansøgninger om visum, opholdstilladelse og arbejdstilladelse, herunder optage personfotografi og fingeraftryk, modtage gebyr for ansøgningen samt yde vejledning om regler vedrørende visum, opholdstilladelse og arbejdstilladelse. Der kan ikke gives private samarbejdspartnere kompetence til at afgøre konkrete sager om ansøgning om visum, opholdstilladelse og arbejdstilladelse.«

4. I *overskriften til kapitel 8 a* indsættes efter *»Schengenkonventionen«: », VIS-forordningen «.*

5. I *§ 58 d, 1. pkt.,* indsættes efter »Schengenkonventionen, «: »VIS-forordningen, «.

§ 2

Stk. 1. Lovens § 1, nr. 1 og 3, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af lovens § 1, nr. 2, 4 og 5.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

Indholdsfortegnelse 3
1. Lovforslagets formål og baggrund 4
2. Forordning om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold 6
   2.1. Formål 6
   2.2. Indholdet og opbygningen af VIS-forordningen 6
      2.2.1. Generelle bestemmelser (VIS-forordningens kapitel I) 7
      2.2.2. Indlæsning og anvendelse af oplysninger i VIS (VIS-forordningens kapitel II) 7
      2.2.3. Andre myndigheders adgang til oplysninger (VIS-forordningens kapitel III) 8
      2.2.4. Lagring og ændring af oplysninger (VIS-forordningens kapitel IV) 9
      2.2.5. Drift og ansvarsområder (VIS-forordningens kapitel V) 9
      2.2.6. Rettigheder og tilsyn med hensyn til databeskyttelse (VIS-forordningens kapitel VI) 10
      2.2.7. Afsluttende bestemmelser (ikrafttræden og idriftsættelse) (VIS-forordningens kapitel VII) 11
3. Etableringen af VIS i Danmark 11
4. Forordning om ændring af de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer med hensyn til indførelse af biometriske kendetegn, herunder bestemmelser om organisering af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger 12
   4.1. Formål 12
   4.2. Indhold 12
5. Rådsafgørelse om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger 14
   5.1. Baggrund og formål 14
   5.2. Indhold 14
      5.2.1. Adgang til søgning i visuminformationssystemet 14
      5.2.2 Databeskyttelse og fortrolighed 15
      5.2.3. Den registreredes rettigheder 17
      5.2.4. Ansvar og kontrol 17
   5.3. Gældende ret 17
      5.3.1. Indledning 17
      5.3.2. Indsamling af oplysninger 18
      5.3.3. Indsigtsret og sletning 18
      5.3.4. Tilsyn 19

6. Danmarks stilling i forbindelse med gennemførelse af VIS-forordningen og forordningen om ændring af de fælles konsulære instrukser i dansk ret 19
7. Forholdet til Storbritannien og Irland 20
8. Forholdet til øvrige EU-lande, der endnu ikke deltager i det praktiske Schengensamarbejde 20
9. Forholdet til Island, Norge og Schweiz 20
10. Integrationsministeriets overvejelser 20
11. Justitsministeriets overvejelser 21
12. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige. 22
13. Erhvervsadministrative, erhvervsøkonomiske og miljømæssige konsekvenser af lovforslaget og lovforslagets administrative konsekvenser for borgerne 23
14. Forholdet til EU-retten 23
15. Hørte myndigheder, organisationer m.v. 24
16. Sammenfattende skema 24

1. Lovforslagets formål og baggrund

Danmark tiltrådte i 1997 Schengenkonventionen, der blandt andet indeholder bestemmelser om harmonisering af vilkårene for indrejse og udstedelse af visa til kortvarigt ophold. I forbindelse med Amsterdam-traktatens ikrafttræden i 1999 blev Schengensamarbejdet integreret i Den Europæiske Union.

I 2001 indtrådte Danmark i det praktiske Schengensamarbejde, som indebærer, at personkontrollen er afskaffet ved grænserne mellem de deltagende lande. Til gengæld er kontrollen ved grænserne til tredjelande – de ydre grænser – styrket i overensstemmelse med EU's regler herom.

Schengenkonventionen og de øvrige EU-regler om Schengensamarbejdet indeholder bestemmelser om, at statsborgere fra tredjelande som udgangspunkt kan opholde og bevæge sig på Schengenlandenes område i op til 3 måneder, hvis de er i besiddelse af et gyldigt pas anerkendt af Schengenlandene og, hvis de er visumpligtige, er i besiddelse af enten et visum eller en opholdstilladelse udstedt af et af Schengenlandene.

Et Schengenvisum er et ensartet visum, der udstedes til kortvarige ophold på op til 3 måneders varighed, og som – medmindre der gælder særlige begrænsninger – gælder i hele Schengenområdet. Efter Schengenkonventionens bestemmelser må et sådant visum i princippet kun udstedes til udlændinge, der opfylder de generelle indrejsebetingelser i artikel 5 i Rådets forordning nr. 562/2006/EF om Schengengrænsekodeksen. Det drejer sig f.eks. om krav om dokumentation for opholdets formål samt dokumentation for nødvendige midler til underhold og til hjemrejsen, samt at den pågældende ikke må udgøre en trussel for et af Schengenlandenes offentlige orden, nationale sikkerhed eller internationale forbindelser.

Som led i Schengensamarbejdet har Rådet vedtaget forordning nr. 539/2001/EF med senere ændringer om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (visumforordningen). Forordningen regulerer, hvilke landes statsborgere der skal have visum, og hvilke landes statsborgere der er fritaget herfor ved indrejse på medlemsstaternes område.

I de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer er der fastlagt visse grundlæggende regler for behandling af en visumansøgning.

På baggrund af en række konklusioner fra Det Europæiske Råd vedtog Rådet den 8. juni 2004 en beslutning om etableringen af visuminformationssystemet (VIS). I december 2004 fremsatte Kommissio-

nen forslag til en forordning om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen).

Det overordnede formål med VIS er at forbedre visumadministrationen og det konsulære samarbejde ved at lette udvekslingen af visumoplysninger mellem medlemsstaterne. Det er endvidere hensigten, at VIS blandt andet skal forebygge »visumshopping«, lette grænsekontrollen, bistå ved identifikationen og tilbagesendelsen af ulovlige indvandrere, lette anvendelsen af Dublinforordningen om fastsættelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, samt bidrage til den indre sikkerhed i Schengenområdet.

I november 2005 fremsatte Kommissionen forslag til en rådsafgørelse om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger. Baggrunden for forslaget er, at det i forbindelse med bekæmpelsen af terrorisme og anden alvorlig kriminalitet findes vigtigt, at de ansvarlige tjenester råder over så fuldstændige og ajourførte oplysninger som muligt på deres respektive områder. Oplysningerne i VIS kan være nødvendige med henblik på at forebygge og bekæmpe terrorisme og alvorlig kriminalitet, og de udpegede myndigheder bør derfor på de betingelser, der er fastsat i afgørelsen, kunne søge i dem.

Fremsættelsen af forslaget til rådsafgørelse skal ses i sammenhæng med, at rådsafgørelsen vedrører det mellemstatslige samarbejde på det politimæssige og strafferetlige område (Traktaten om Den Europæiske Union afsnit VI), mens forslaget til VIS-forordningen vedrører det fællesskabsretlige samarbejde om visum, asyl, indvandring m.v. (Traktaten om Det Europæiske Fællesskab afsnit IV).

I maj 2006 fremsatte Kommissionen forslag til en forordning om ændring af de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer med hensyn til indførelse af biometriske kendetegn, herunder bestemmelser om organisering af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger.

Forslaget skal ses i sammenhæng med ovennævnte forslag til VIS-forordningen. Formålet er således at skabe et selvstændigt retligt instrument for medlemsstaternes indsamling af visumansøgeres biometriske kendetegn og skabe en retlig ramme for registrering af ansigtsbillede og fingeraftryk og for organiseringen af medlemsstaternes diplomatiske repræsentationer med henblik på gennemførelsen af VIS.

Der er i juni 2007 opnået enighed mellem Europa-Parlamentet og Rådet om udkastet til VIS-forordningen.

Forslaget til forordning om ændring af de fælles konsulære instrukser er fortsat under forhandling mellem Europa-Parlamentet og Rådet. Udeståenderne vedrører blandt andet spørgsmålet om visumgebyrets størrelse i de tilfælde, hvor medlemsstaten har overladt de praktiske dele af visumsagsbehandlingen til et privat firma, samt aldersgrænsen for, hvornår der kan optages fingeraftryk af børn. Det forventes, at der opnås enighed om forslaget medio 2008. På den baggrund – og under hensyntagen til, at forslaget er knyttet til VIS-forordningen – indeholder dette lovforslag forslag om, at forordningen finder anvendelse her i landet. Der henvises til den foreslåede § 2 a, stk. 5, i udlændingeloven.

I juni 2007 er der opnået politisk enighed om udkastet til rådsafgørelse om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger.

Den endelige vedtagelse af rådsafgørelsen afventer hævelse af parlamentarisk forbehold fra dansk side. Det parlamentariske forbehold kan hæves, når Folketinget med vedtagelsen af lovforslaget giver sit samtykke efter grundlovens § 19, stk. 1, til, at justitsministeren på Danmarks vegne i Rådet for Den Europæiske Union kan medvirke til vedtagelsen af den pågældende rådsafgørelse.

De omtalte forslag til retsakter er optaget som bilag 2-4 til lovforslaget.

Det bemærkes, at Folketingets Europaudvalg løbende har været inddraget i de nævnte forslag til retsakter.

Forslaget til VIS-forordning blev således forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 12. oktober 2005 forelagt Folketingets Europaudvalg med henblik på forhandlingsoplæg. Folketingets Europaudvalg er senest blevet forelagt forslaget til VIS-forordning til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 12.-13. juni 2007.

Forslaget til forordning om ændring af de fælles konsulære instrukser er senest blevet forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 6.-7. december 2007.

Forslaget til en rådsafgørelse om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol er senest blevet forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 12.-13. juni 2007.

Lovforslaget har for det første til formål at gennemføre de nødvendige ændringer af udlændingeloven med henblik på, at Danmark kan gennemføre de bestemmelser, der følger af de to nævnte forordninger.

Med vedtagelsen af lovforslaget giver Folketinget for det andet sit samtykke efter grundlovens § 19, stk. 1, til, at justitsministeren på Danmarks vegne i Rådet for Den Europæiske Union kan medvirke til vedtagelsen af rådsafgørelsen om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger.

Mens Danmark deltager i vedtagelsen af rådsafgørelsen, vil Danmark som følge af forbeholdet på området for retlige og indre anliggender ikke deltage i Rådets vedtagelse af de to forordningsforslag. Da forordningerne imidlertid udbygger Schengenreglerne, træffer Danmark inden 6 måneder efter, at Rådet har vedtaget forordningerne, afgørelse om, hvorvidt Danmark vil gennemføre forordningerne i dansk ret.

Danmarks deltagelse i Schengensamarbejdet taler for, at Danmark gennemfører de foreslåede forordninger i dansk ret.

Hvis lovforslaget vedtages, vil regeringen herefter meddele Rådet, at Danmark har gennemført forordningerne og rådsafgørelsen i sin nationale lovgivning.

2. Forordning om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold

2.1. Formål

Det overordnede formål med VIS er at forbedre gennemførelsen af den fælles visumpolitik og det konsulære samarbejde ved at lette udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne inden for Schengenområdet om ansøgninger og afgørelser vedrørende visum.

VIS skal således på den ene side lette visumansøgningsprocedurerne og på den anden side forebygge »visumshopping« ved, at visummyndighederne i forbindelse med modtagelsen af en visumansøgning kan kontrollere, om en medlemsstat tidligere har registreret en ansøgning fra den pågældende, og baggrunden for eventuelle tidligere afslag på visum, inddragelse af visum m.v.

Formålet med VIS er ligeledes at bekæmpe svig og at lette grænsekontrollen ved de ydre grænser samt kontrollen inden for medlemsstaternes område. Der skal ifølge VIS-forordningen indlæses oplysninger om visumansøgere, herunder deres fingeraftryk og personfotografi i VIS. Dette forbedrer mulighederne for at fastlægge en persons identitet og imødegå anvendelsen af falske dokumenter i de tilfælde, hvor en anden person end den, der har ansøgt om visum, forsøger at indrejse i Schengenområdet ved brug af det pågældende visum.

VIS har endvidere til formål at lette identifikationen af udlændinge, der er indrejst på visum, med henblik på udsendelse af sådanne udlændinge, der ikke længere har lovligt ophold. Ligeledes forenkles anvendelsen af Rådets forordning nr. 343/2003/EF om fastsættelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives af en tredjelandsstatsborger i en af medlemsstaterne (Dublinforordningen). I den forbindelse forbedres muligheden for at identificere personer, der er indrejst i Danmark på et Schengenvisum, ligesom fastlæggelsen af, hvilket land der har udstedt Schengenvisummet, bliver mere enkel og sikker. VIS forbedrer således muligheden for udsendelse af personer, der er indrejst i Danmark med Schengenvisum udstedt af en anden medlemsstat, og som ikke længere har lovligt ophold, f.eks. fordi visummet er udløbet.

Formålet med VIS er endelig at bidrage til at forebygge trusler mod de enkelte medlemsstaters indre sikkerhed, herunder da det med anvendelsen af VIS bliver nemmere at identificere personer, der tidligere er givet afslag på visum, f.eks. fordi de udgør en trussel mod en eller flere medlemsstaters offentlige orden eller indre sikkerhed.

2.2. Indholdet og opbygningen af VIS-forordningen

VIS-forordningen fastlægger formålet med, funktionerne i og ansvaret for visuminformationssystemet (VIS). Forordningen fastlægger endvidere betingelser og procedurer for udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visumansøgninger og afgørelser, der træffes i forbindelse hermed.

I det følgende gennemgås VIS-forordningens opbygning og enkelte bestemmelser. Bestemmelser af rent teknisk karakter gennemgås ikke.

VIS-forordningen indeholder syv kapitler.

Kapitel I indeholder generelle bestemmelser om formålet med VIS, definitioner og generelle regler om adgang til VIS. Der henvises til afsnit 2.2.1.

Kapitel II beskriver forpligtelserne og procedurerne for visummyndighedernes registrering af oplysninger i VIS og myndighedernes adgang til at indhente og anvende oplysningerne i VIS. Det fastlægges, hvilke oplysninger visummyndighederne skal registrere i VIS ved modtagelsen af en ansøgning, og hvilke oplysninger der skal indlæses, når der er truffet afgørelse i visumsagen. Desuden fastsættes procedurerne for visummyndighedernes anvendelse af VIS til behandling af visumansøgninger, til konsultationer mellem de centrale myndigheder og i forbindelse med det konsulære samarbejde. Der henvises til afsnit 2.2.2.

Kapitel III regulerer andre myndigheders adgang til at indhente og anvende oplysningerne i VIS til specifikke formål, herunder kontrol af visa, identifikation med henblik på tilbagesendelse af ulovlige indvandrere, fastsættelse af ansvaret for behandlingen af asylansøgninger og selve behandlingen af asylansøgninger. Der henvises til afsnit 2.2.3.

I Kapitel IV fastlægges regler for lagring, ændring og sletning af oplysninger i VIS. Der henvises til afsnit 2.2.4.

Kapitel V fastlægger regler for driften af VIS og datasikkerhed samt regler om erstatningsansvar, registre og sanktioner. Der henvises til afsnit 2.2.5.

Kapitel VI indeholder regler om den registreredes rettigheder og om tilsyn med hensyn til databeskyttelse. Der henvises til afsnit 2.2.6.

Endelig indeholder kapitel VII regler om idriftsættelse af VIS, om ikrafttræden og om evaluering. Der henvises til afsnit 2.2.7.

2.2.1. Generelle bestemmelser (VIS-forordningens kapitel I)

VIS-forordningens formål er som nævnt at forbedre gennemførelsen af den fælles visumpolitik, det konsulære samarbejde og konsultationerne mellem de centrale konsulære myndigheder ved at lette udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne om visumansøgninger og om afgørelser, jf. VIS-forordningens *artikel 2.*

VIS-forordningen fastlægger, hvilke myndigheder der skal have adgang til at indlæse, ændre og slette oplysninger i VIS, og hvilke myndigheder der alene skal have adgang til at søge i og indhente oplysninger fra VIS.

Adgang til at indlæse, ændre eller slette oplysninger i VIS gives kun til bemyndigede medarbejdere i visummyndighederne, jf. VIS-forordningens *artikel 6, stk. 1.*

Søgeadgang og adgang til at indhente oplysninger i VIS gives til bemyndigede medarbejdere i visummyndighederne og andre myndigheder, som er kompetente med hensyn til de formål, der er fastlagt i VIS-forordningens artikel 15-22. Søgeadgangen er begrænset til de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af myndighedens opgaver i overensstemmelse med disse formål, jf. VIS-forordningens *artikel 6, stk. 2,* og artikel 15-22.

Der er endvidere mulighed for, at nationale efterforskningsmyndigheder kan få adgang til oplysningerne i VIS, når der er rimelig grund til at antage, at søgning i VIS-oplysningerne vil bidrage væsentligt til forebyggelse, afsløring eller efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger, jf. *artikel 3.* Den nærmere regulering af myndighedernes adgang vil blive reguleret i en rådsafgørelse om adgang til søgning i VIS for medlemsstaternes udpegede myndigheder og for Europol. Der henvises til afsnit 5 nedenfor.

2.2.2. Indlæsning og anvendelse af oplysninger i VIS (VIS-forordningens kapitel II)

Ved modtagelsen af en ansøgning om visum opretter visummyndigheden straks en ansøgningssag i VIS, jf. *artikel 8, stk. 1.*

Ved oprettelsen af ansøgningssagen kontrollerer visummyndigheden, om en af medlemsstaterne har registreret en tidligere ansøgning fra den pågældende ansøger i VIS og forbinder denne med den tidligere ansøgningssag om ansøgeren, jf. VIS-forordningens *artikel 8, stk. 2 og 3*. Hvis ansøgeren rejser i en gruppe eller sammen med sin ægtefælle eller sine børn, opretter visummyndigheden en ansøgningssag for hver ansøger og forbinder ansøgningssagerne for de personer, der rejser sammen, jf. VIS-forordningens *artikel 8, stk. 4*. I forordningens artikel 4, stk. 1, nr. 6, defineres gruppemedlemmer som ansøgere, der af juridiske årsager er nødt til at rejse ind i og forlade medlemsstaternes område samlet.

Ved indgivelsen af ansøgningen indlæses en række oplysninger i VIS i ansøgningssagen, jf. *artikel 9*. Der skal blandt andet indlæses oplysninger om ansøgerens navn, nationalitet, den visumtype, der ansøges om, rejsens formål samt eventuelt oplysninger om den person eller det firma/den organisation, der har udstedt en invitation eller er forpligtet til at dække ansøgerens leveomkostninger under opholdet. Der indlæses desuden et fotografi af ansøgeren og ansøgerens fingeraftryk.

VIS-forordningens *artikel 10, stk. 1,* fastlægger, hvilke oplysninger den kompetente visummyndighed skal indlæse i VIS, når der er truffet afgørelse om at udstede et visum. Det drejer sig blandt andet om oplysninger om, at visummet er udstedt, den myndighed, der har udstedt visummet, visummets gyldighedsperiode samt det område, visumindehaveren har ret til at rejse indenfor. Hvis en ansøgning trækkes tilbage, inden der er truffet afgørelse om, hvorvidt der skal udstedes visum, skal denne oplysning indlæses i VIS, jf. *artikel 10, stk. 2.*

Ifølge VIS-forordningens *artikel 11* er medlemsstaterne forpligtede til at indlæse en række oplysninger, når en visummyndighed, som repræsenterer en anden medlemsstat, må afbryde behandlingen af ansøgnin-

gen. Det drejer sig blandt andet om oplysninger om den myndighed, som afbrød behandlingen, samt om den medlemsstat, der er kompetent til at behandle ansøgningen.

Ifølge VIS-forordningens *artikel 12* er medlemsstaterne forpligtede til at indlæse en række oplysninger, når der gives afslag på visum. Det drejer sig blandt andet om oplysninger om den myndighed, der har givet afslag, samt grunden eller grundene til, at der er givet afslag på visum.

Ifølge VIS-forordningens *artikel 13* er medlemsstaterne forpligtede til at indlæse en række oplysninger, når et visum annulleres eller inddrages, eller når dets gyldighedsperiode forkortes. Det drejer sig blandt andet om oplysninger om den myndighed, der har annulleret eller inddraget visummet eller forkortet dets gyldighedsperiode, samt grunden eller grundene hertil.

Ifølge VIS-forordningens *artikel 14* er medlemsstaterne forpligtede til at indlæse en række oplysninger, når et visum forlænges. Det drejer sig blandt andet om oplysninger om den myndighed, der har forlænget visummet, samt grunden eller grundene til, at visummet er forlænget.

Adgangen til oplysninger i VIS er forbeholdt bemyndigede medarbejdere i de myndigheder, der er kompetente med hensyn til de formål, der er fastlagt i *artikel 15-22.* Adgangen er begrænset til det omfang, oplysningerne er nødvendige for udførelsen af opgaverne i overensstemmelse med disse formål, jf. VIS-forordningens artikel 6, stk. 2.

VIS-forordningen afgrænser således udtømmende, i hvilke sammenhænge og med hvilke oplysninger forskellige myndigheder kan søge i VIS, samt hvilke oplysninger der herefter kan indhentes fra VIS.

VIS-forordningens *artikel 15, stk. 1 og 2,* foreskriver, at visummyndighederne med henblik på behandlingen af ansøgninger og afgørelser om visum kan søge i VIS. Hvis søgningen i VIS med de oplysninger, der er nævnt i *artikel 15, stk. 2,* viser, at der er registreret oplysninger om ansøgeren i VIS, gives visummyndigheden adgang til ansøgningssagen og den eller de dertil knyttede ansøgningssager, jf. *artikel 15, stk. 3.*

I visse tilfælde må visum kun udstedes efter høring af de centrale myndigheder i det Schengenland, der har behandlet visumansøgningen, eller efter høring af de øvrige Schengenlandes centrale myndigheder, jf. Schengenkonventionens artikel 17, stk. 2. VIS-forordningens *artikel 16, stk. 1,* foreskriver, at VIS kan anvendes i forbindelse med sådanne Schengenkonsultationer og svar herpå, jf. *artikel 16, stk. 2.*

VIS-forordningens *artikel 16, stk. 3,* foreskriver, at VIS også kan anvendes til fremsendelse af oplysninger om udstedelse af visa med begrænset territorial gyldighed og andre meddelelser i forbindelse med det konsulære samarbejde samt til fremsendelse af anmodninger til den kompetente visummyndighed om at fremsende kopier af rejsedokumenter og andre dokumenter til støtte for ansøgningen samt til elektronisk fremsendelse af de nævnte dokumenter.

Efter VIS-forordningens *artikel 17* kan visummyndighederne søge i VIS med en række angivne kriterier med henblik på rapportering og statistikker.

2.2.3. Andre myndigheders adgang til oplysninger (VIS-forordningens kapitel III)

Ud over de myndigheder, der er kompetente til at træffe afgørelse i visumsager, har en række andre myndigheder adgang til at søge og indhente oplysninger i VIS.

Efter VIS-forordningens *artikel 18, stk. 1,* og *artikel 19, stk. 1,* kan de myndigheder, der har kompetence til at foretage kontrol ved de ydre grænser i Schengenområdet og inden for medlemsstaternes område, udelukkende med henblik på at verificere en persons identitet, visummets ægthed, eller hvorvidt betingelserne for indrejse på medlemsstaternes område er opfyldt, søge i VIS med visummærkatens nummer kombineret med visumindehaverens fingeraftryk. Hvis den pågældendes fingeraftryk ikke kan anvendes, kan der søges alene med visummærkatens nummer.

Hvis søgningen med disse oplysninger viser, at der er registreret oplysninger om visumindehaveren i VIS, gives myndigheden adgang til at konsultere nærmere opregnede oplysninger i ansøgningssagen samt dermed forbundne ansøgningssager for ægtefælle, børn eller gruppemedlemmer, jf. VIS-forordningens *artikel 18, stk. 4,* og *artikel 19, stk. 2.*

Efter VIS-forordningens *artikel 20, stk. 1,* har de kompetente udlændingemyndigheder – udelukkende med henblik på identifikation af ulovlige indvandrere – adgang til at søge i VIS med personens fingeraftryk. Hvis den pågældendes fingeraftryk ikke kan anvendes, kan der søges med en række angivne oplysninger. Hvis søgningen viser, at der er registreret oplysninger om ansøgeren i VIS, gives myndigheden adgang til at konsultere nærmere opregnede oplysninger i ansøgningssagen samt dermed forbundne ansøgningssager, jf. VIS-forordningens *artikel 20, stk. 2.*

Efter VIS-forordningens *artikel 21, stk. 1,* har de kompetente asylmyndigheder udelukkende med henblik på at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning i henhold til forordning nr. 343/2003/EF (Dublinforordningen), adgang til at søge i VIS med asylansøgerens fingeraftryk. Hvis den pågældendes fingeraftryk ikke kan anvendes, eller søgning med fingeraftryk ikke er mulig, kan søgningen foretages med en række angivne oplysninger. Hvis søgningen viser, at et visum, der er udstedt med en udløbsdato, som ligger højst seks måneder før datoen for asylansøgningen, og/eller et visum, der er forlænget til en udløbsdato, som ligger højst seks måneder før datoen for asylansøgningen, er registreret i VIS, gives den kompetente asylmyndighed – udelukkende med henblik på at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning i henhold Dublinforordningen – adgang til at konsultere en række nærmere opregnede oplysninger i ansøgningssagen, jf. VIS-forordningens *artikel 21, stk. 2.*

Efter forordningens *artikel 22, stk. 1,* har de kompetente asylmyndigheder i overensstemmelse med artikel 21 i Dublinforordningen og udelukkende med henblik på at behandle en asylansøgning adgang til at søge i VIS med asylansøgerens fingeraftryk. Hvis den pågældendes fingeraftryk ikke kan anvendes, eller søgning med fingeraftryk ikke er mulig, kan søgningen foretages med en række angivne oplysninger. Hvis søgningen viser, at et udstedt visum er registreret i VIS, gives den kompetente asylmyndighed, udelukkende med henblik på at behandle en asylansøgning, adgang til at konsultere en række nærmere opregnede oplysninger i ansøgningssagen, jf. VIS-forordningens *artikel 22, stk. 2.*

2.2.4. Lagring og ændring af oplysninger (VIS-forordningens kapitel IV)

Efter VIS-forordningens *artikel 23, stk. 1,* lagres hver ansøgningssag i VIS i højst fem år, jf. dog artikel 34 om føring af registre. Ved udløbet af femårsperioden sletter VIS automatisk ansøgningen og forbindelser hertil.

Efter forordningens *artikel 24, stk. 1,* er det kun den ansvarlige medlemsstat, jf. artikel 4, nr. 8, som har indlæst oplysninger i VIS, der har ret til at ændre disse oplysninger ved at berigtige eller slette dem.

Hvis en medlemsstat har oplysninger, der tyder på, at oplysninger, som er behandlet af VIS, er ukorrekte, eller at oplysninger er behandlet i VIS i strid med forordningen, underretter medlemsstaten straks den ansvarlige medlemsstat, jf. VIS-forordningens *artikel 24, stk. 2.*

VIS-forordningens *artikel 24, stk. 3,* bestemmer, at den ansvarlige medlemsstat kontrollerer de pågældende oplysninger – som medlemsstaten har indlæst i VIS – og berigtiger eller sletter dem om nødvendigt straks.

Visumansøgninger slettes fra VIS, hvis den pågældende opnår statsborgerskab i en medlemsstat inden udløbet af femårsperioden, så snart den ansvarlige medlemsstat, som har indlæst de pågældende oplysninger i VIS, får kendskab til, at ansøgeren har opnået statsborgerskab, jf. VIS-forordningens *artikel 25, stk. 1.*

Efter VIS-forordningens *artikel 25, stk. 2,* underretter hver medlemsstat straks den ansvarlige medlemsstat, hvis en ansøger har opnået statsborgerskab i medlemsstaten. Meddelelsen kan sendes via VIS.

2.2.5. Drift og ansvarsområder (VIS-forordningens kapitel V)

VIS er opbygget med et centralt system, der via en kommunikationsinfrastruktur til nationale grænseflader i medlemsstaterne forbindes med de nationale visumsystemer, jf. herved VIS-forordningens *artikel 27 stk. 1, og artikel 28 stk. 1.*

Efter VIS-forordningens *artikel 26, stk. 1,* overtager en forvaltningsmyndighed (»Forvaltningsmyndigheden«), der finansieres over Den Europæiske Unions almindelige budget, efter en overgangsperiode ansvaret for den operationelle forvaltning af det centrale VIS og de nationale grænseflader. Forvaltningsmyndigheden er endvidere ansvarlig for tilsyn, sikkerhed og koordinering af forbindelserne mellem medlemsstaterne og udbyderen i relation til kommunikationsinfrastrukturen mellem det centrale VIS og de nationale grænseflader, jf. forordningens *artikel 26, stk. 2.* Kommissionen er ansvarlig for alle andre opgaver i relation til kommunikationsinfrastrukturen mellem det centrale VIS og de nationale grænseflader, herunder budgetgennemførelsesopgaver, anskaffelse og fornyelse samt kontraktforhold, jf. forordningens *artikel 26, stk. 3.*

Hver medlemsstat udpeger en national myndighed, som sørger for, at de myndigheder, der efter forordningen skal have adgang til VIS, får adgang hertil og forbinder disse med den nationale grænseflade, jf. VIS-forordningens *artikel 28, stk. 2.*

Medlemsstaterne er ansvarlige for udviklingen og forvaltningen af deres nationale visumsystemer, jf. VIS-forordningens *artikel 28, stk. 4.*

Hver medlemsstat sikrer, at oplysninger indsamles og fremsendes til VIS på lovlig vis, herunder at de er korrekte og ajourførte ved fremsendelsen til VIS, jf. VIS-forordningens *artikel 29, stk. 1.*

Efter VIS-forordningens *artikel 32, stk. 1,* garanterer den ansvarlige medlemsstat oplysningernes sikkerhed før og under fremsendelse til den nationale grænseflade samt ved modtagelse af oplysninger fra VIS. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at forhindre uautoriseret adgang til oplysninger ved at føre kontrol med registrering og indlæsning af oplysninger samt med adgangen til oplysninger og ved at føre kontrol med transporten af oplysninger til eller fra VIS, jf. VIS-forordningens *artikel 32, stk. 2.*

Enhver person eller medlemsstat, som har lidt skade som følge af en ulovlig behandling eller enhver anden handling, der er i strid med VIS-forordningen, har ret til erstatning fra den medlemsstat, som er ansvarlig for skaden, jf. VIS-forordningens *artikel 33, stk. 1.* Den pågældende medlemsstat fritages helt eller delvis for erstatningsansvar, hvis den kan bevise, at den ikke er skyld i den begivenhed, der medførte skaden.

En medlemsstat kan endvidere efter VIS-forordningens *artikel 33, stk. 2,* ifalde erstatningsansvar, hvis medlemsstatens manglende overholdelse af sine forpligtelser i henhold til forordningen volder skade på VIS. Dette gælder dog ikke, hvis Forvaltningsmyndigheden eller en anden af de medlemsstater, der deltager i VIS, ikke har truffet rimelige foranstaltninger til at forhindre skaden i at ske eller til at begrænse dens omfang.

Et erstatningskrav efter *artikel 33, stk. 1 eller 2,* skal behandles efter den sagsøgte medlemsstats nationale ret, jf. VIS-forordningens *artikel 33, stk. 3.*

Efter VIS-forordningens *artikel 34, stk. 1,* fører hver medlemsstat og Forvaltningsmyndigheden registre over alle behandlinger af oplysninger i VIS.

Registrene anvendes til i databeskyttelsesøjemed at føre kontrol med lovligheden af behandlingen af

oplysninger i VIS samt til at garantere oplysningernes sikkerhed, jf. *artikel 34, stk. 2.* Registrene skal være beskyttede mod uautoriseret adgang, og de skal slettes efter en periode på et år efter udløbet af den femårige lagringsperiode, medmindre registrene er nødvendige for kontrolprocedurer, som allerede er indledt.

2.2.6. Rettigheder og tilsyn med hensyn til databeskyttelse (VIS-forordningens kapitel VI)

Det fremgår af VIS-forordningens præambel, at persondatadirektivet finder anvendelse på medlemsstaternes behandling af personoplysninger i medfør af VIS-forordningen. Forordningens regler indeholder således ikke en indskrænkning af persondatadirektivet, der er gennemført i dansk lovgivning ved lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger (persondataloven). Det fremgår endvidere, at visse punkter med hensyn til ansvaret for anvendelse af oplysninger, beskyttelsen af de registreredes rettigheder og tilsyn præciseres i VIS-forordningen.

VIS-forordningen indeholder på den baggrund i *artikel 37* og *artikel 38* bestemmelser om den registrerede persons rettigheder.

Ifølge VIS-forordningens *artikel 37, stk. 1,* har visumansøgere og de personer, der har udstedt en invitation eller er forpligtede til at dække ansøgerens omkostninger (visumreferencen), ret til at modtage oplysninger om, hvem der er registeransvarlig (dataansvarlig), formålene med behandlingen af oplysningerne i VIS, modtagerne af oplysningerne, dataopbevaringsperioden, at indsamlingen af oplysningerne er obligatorisk i forbindelse med behandlingen af ansøgningen og oplysninger om personens ret til indsigt i oplysningerne samt muligheden for berigtigelse og sletning af disse.

Af VIS-forordningens *artikel 38, stk. 1,* fremgår det – med henvisning til artikel 12, litra a, i Rådets direktiv nr. 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandlingen af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (persondatadirektivet) – at enhver person har ret til få indsigt i de oplysninger om sig selv, der er registreret i VIS, og om, hvilken medlemsstat der har fremsendt oplysningerne til VIS.

Af artikel 12, litra a, i persondatadirektivet følger det, at medlemsstaterne er forpligtede til at sikre, at enhver registreret hos den registeransvarlige (dataansvarlige) frit og uhindret og med rimelige mellemrum og uden større ventetid eller større udgifter kan få oplysninger om, hvorvidt der behandles personoplysninger om den pågældende, hvilken type oplysninger der i givet fald er tale om, og indholdet af disse oplysninger. Endvidere har den registrerede ret til at blive oplyst om formålet med behandlingen og om, hvem der modtager oplysningerne. Endelig har den registrerede ret til at få oplyst, hvorfra oplysningerne hidrører.

Ifølge VIS-forordningens *artikel 38, stk. 2,* kan enhver person anmode om, at ukorrekte oplysninger om den pågældende berigtiges, eller at oplysninger, der er registreret ulovligt, straks slettes af den ansvarlige medlemsstat, der har videregivet oplysninger til VIS, i overensstemmelse med medlemsstatens love, administrative bestemmelser og procedurer.

En medlemsstat er forpligtet til at underrette den ansvarlige medlemsstat, hvis en person fremsætter en anmodning som nævnt i artikel 38, stk. 2, til en anden medlemsstat end den, der har videregivet oplysninger om den pågældende, jf. VIS-forordningens *artikel 38, stk. 3.*

Den ansvarlige medlemsstat skal straks skriftligt bekræfte over for den pågældende, at den har taget skridt til at berigtige eller slette oplysningerne om vedkommende, jf. VIS-forordningens *artikel 38, stk. 4.*

Endvidere skal den ansvarlige medlemsstat straks give den registrerede person en begrundet skriftlig meddelelse, hvis medlemsstaten ikke anerkender, at de oplysninger, som er registreret i VIS, er ukorrekte eller ulovligt registreret, jf. VIS-forordningens *artikel 38, stk. 5.*

Endelig fremgår det af VIS-forordningens *artikel 38, stk. 6,* at den ansvarlige medlemsstat, der har

videregivet oplysninger til VIS, orienterer den registrerede om, hvilke skridt den pågældende kan tage vedrørende klage eller sagsanlæg, herunder eventuelt med bistand, hvis vedkommende ikke kan acceptere den begrundelse og forklaring, der er givet efter forordningens artikel 38, stk. 5.

VIS-forordningens *artikel 39* indeholder en bestemmelse om medlemsstaternes samarbejde med henblik på håndhævelse af den registreredes rettigheder efter artikel 38 og de nationale tilsynsmyndigheders samarbejde og rådgivning af den registrerede.

VIS-forordningens *artikel 40* indeholder en regel om klageadgang for den registrerede person og tilsynsmyndighedernes rådgivning af den registrerede i den forbindelse. I Danmark vil Datatilsynet efter omstændighederne kunne yde rådgivning. Datatilsynet vil dog ikke kunne bistå parterne under et eventuelt sagsanlæg ved domstolene.

Som tilsynsmyndigheder i forhold til VIS findes både nationale tilsynsmyndigheder, jf. VIS-forordningens *artikel 41,* og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, jf. forordningens *artikel 42.*

Den eller de nationale tilsynsmyndigheder (i Danmark Datatilsynet) skal ifølge *artikel 41* uafhængigt overvåge, at den pågældende medlemsstats behandling af personoplysninger er i overensstemmelse med VIS-forordningen, herunder at fremsendelsen af oplysningerne til og fra VIS foregår på lovlig vis. Herudover skal Datatilsynet mindst hvert fjerde år revidere behandlingen af personoplysninger i det nationale system.

Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, som er oprettet ved artikel 41, stk. 1, i forordning nr. 45/2001/EF af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger, overvåger ifølge *artikel 42,* at Forvaltningsmyndighedens behandling af personoplysninger sker i overensstemmelse med VIS-forordningen. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse sikrer endvidere, at der mindst hver fjerde år foretages en revision af Forvaltningsmyndighedens behandling af personoplysninger i overensstemmelse med relevante internationale revisionsstandarder.

Ifølge VIS-forordningens *artikel 43* samarbejder de nationale tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse aktivt inden for rammerne af deres respektive ansvarsområder og sikrer et samordnet tilsyn med VIS og de relevante nationale systemer. De bistår endvidere hinanden med at gennemføre revisioner og inspektioner.

2.2.7. Afsluttende bestemmelser (ikrafttræden og idriftsættelse) (VIS-forordningens kapitel VII)

Efter VIS-forordningens *artikel 51, stk. 1,* træder forordningen i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Efter *artikel 48* fastsætter Kommissionen den dato, hvor VIS sættes i drift. Den endelige idriftsættelse kan ifølge Kommissionen påbegyndes medio 2009, hvis medlemsstaterne har udviklet deres systemer, så de er klar. Systemet planlægges sat i drift først på Schengenlandenes ambassader og konsulater i Nordafrika og Mellemøsten. Det betyder, at kun ansøgninger indgivet dér indlæses i VIS. Systemet udrulles derefter over en toårig periode til samtlige Schengenlandenes diplomatiske repræsentationer.

3. Etableringen af VIS i Danmark

Det nationale danske visumsystem udvikles i to faser. I første fase erstattes det nuværende system med et moderniseret system, som samtidig udgør grundstammen i det system, der senere i anden fase skal anvendes i forhold til det centrale VIS-system. Fase 1 planlægges gennemført i foråret 2008 på Udenrigsministeriets repræsentationer. Der planlægges i den forbindelse en webbaseret løsning, således

at der kan indgives ansøgning om visum via internettet. Fase 2, der tilpasser det nationale system til det centrale VIS-system, planlægges afsluttet i 2. halvår af 2008, så Danmark kan deltage i testen af sit system og navnlig sin nationale grænseflade op imod det centrale C-VIS system i 1. halvår af 2009, hvorefter udrulningen som anført ovenfor under afsnit 2.2.7 bør kunne påbegyndes medio 2009. Schengenlandenes tilknytning til VIS planlægges gennemført over en periode på to år, der afsluttes i 2011, hvor Schengenlandene vil have taget VIS i brug samtidig i nærmere bestemte regioner verden over blandt andet for at modvirke »visumshopping«.

Med VIS-forordningen indføres en forpligtelse for danske ambassader og konsulater til at optage fingeraftryk og personfotografi af alle førstegangsvisumansøgere over en nærmere defineret alder. Aldersgrænsen vil blive fastsat i forordningen om ændring af de fælles konsulære instrukser. Der henvises til afsnit 4 nedenfor. De centrale visummyndigheder i Danmark, Udlændingeservice og Integrationsministeriet, vil ikke skulle optage fingeraftryk i forbindelse med visumsagsbehandlingen.

Endvidere skal politiet optage fingeraftryk og fotografi med henblik på indlæsning i VIS i forbindelse med udstedelse af visum på grænsen, herunder til visumpligtige sømænd i transit og ved nødviseringer.

Ambassader og konsulater, Udlændingeservice, Integrationsministeriet og politiet skal i forbindelse med visumsagsbehandlingen anvende VIS med henblik på at fastlægge ansøgers identitet, indhente oplysninger om tidligere ansøgninger og indlæse data i relation til den nye ansøgning.

I forbindelse med politiets opgaver vedrørende grænsekontrol kan politiet ved søgning i VIS kontrollere visumindehaverens identitet, visummets ægthed, og om betingelserne for indrejse på Schengenområdet er opfyldt. Omfanget af forpligtelsen til at anvende VIS i forbindelse med grænsekontrol vil skulle fastlægges ved en ændring til Rådets forordning nr. 562/2006/EF om Schengengrænsekodeksen. Kommissionen har fremsat forslag herom den 22. februar 2008 (KOM(2008)101).

Politiet kan endvidere anvende VIS i forbindelse med almindelig kontrol af, hvorvidt en udlænding har lovligt ophold i Danmark og med henblik på at kontrollere dennes identitet, visummets ægthed, eller hvorvidt betingelserne for indrejse og ophold er opfyldt. Politiet kan herudover anvende VIS med henblik på fastlæggelse af identiteten på en person, der ikke eller ikke længere har lovligt ophold i Danmark.

Asylmyndighederne, det vil sige Rigspolitiet og Udlændingeservice, kan søge i VIS med henblik på at fastslå, om en asylansøger er indrejst på visum og i givet fald afklare, hvilket land der skal behandle den pågældendes asylansøgning. Rigspolitiet og Udlændingeservice vil ligeledes kunne anvende VIS med henblik på behandling af de asylansøgninger, der skal behandles i Danmark.

Datatilsynet skal overvåge, at Danmarks behandling af oplysningerne i VIS foregår på lovlig vis og i overensstemmelse med databeskyttelsesreglerne. Datatilsynet skal i den forbindelse sikre, at der mindst hvert fjerde år foretages en revision af behandlingen af data i det nationale system i overensstemmelse med internationale revisionsstandarder. Herudover skal Datatilsynet samarbejde aktivt med Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse med henblik på at sikre et samordnet tilsyn med VIS og de nationale systemer.

4. Forordning om ændring af de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer med hensyn til indførelse af biometriske kendetegn, herunder bestemmelser om organisering af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger

4.1. Formål

I forbindelse med Europa-Parlamentets og Rådets vedtagelse af VIS-forordningen er det hensigten, at Europa-Parlamentet og Rådet tillige skal vedtage forslaget til forordning om ændring af de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer med hensyn til indførelse af

biometriske kendetegn, herunder bestemmelser om organisering af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger.

De fælles konsulære instrukser er Schengenlandenes fælles bindende regler for visumsagsbehandling. Instrukserne og de dertil knyttede bilag indeholder blandt andet praktiske regler om udfyldning af den visummærkat, der indsættes i ansøgerens pas, regler om det konsulære samarbejde, der foregår lokalt mellem medlemslandene på destinationerne, og om visumgebyrets størrelse.

Forslaget til forordningen om ændring af de fælles konsulære instrukser skal ses i sammenhæng med forslaget til VIS-forordningen. Formålet med forslaget til forordningen er således at skabe et selvstændigt retligt instrument for medlemsstaternes indsamling af visumansøgeres biometriske kendetegn og skabe en retlig ramme for registreringen af ansigtsbillede og fingeraftryk og for organiseringen af medlemsstaternes diplomatiske repræsentationer med henblik på gennemførelsen af visuminformationssystemet.

4.2. Indhold

Udkastet til forordning indeholder bestemmelser om, at en medlemsstat kan vælge at lade sig repræsentere af en anden medlemsstat alene med henblik på dennes modtagelse af en visumansøgning og optagelse af biometriske kendetegn (såkaldt begrænset repræsentation), jf. forslagets *artikel 1, stk. 1, litra a.* Sagen overgår herefter til det repræsenterede land, der selv træffer afgørelse i sagen. En sådan løsning mindsker behovet for anskaffelse af udstyr til biometrioptagelse hos den repræsenterede stat.

Forslaget indeholder endvidere bestemmelser om indsamling af visumansøgers foto (skannet eller optaget af personalet) og ti fingeraftryk, jf. forslagets *artikel 1, stk. 2, pkt. 1.2, litra a.* Det understreges i den sammenhæng, at ansøger skal give personligt fremmøde ved indgivelsen af sin første ansøgning. De biometriske kendetegn kan dog i en efterfølgende periode på 48 måneder genanvendes og kopieres over til nye ansøgninger fra samme person.

Der fastsættes endvidere undtagelser til kravet om optagelse af fingeraftryk for børn under seks år og for personer, hvor det er fysisk umuligt at optage fingeraftryk, jf. forslagets *artikel 1, stk. 2, pkt. 1.2, litra b.* Herudover undtages statsoverhoveder og indehavere af diplomatpas, der rejser med i statsoverhoveders delegation.

Herudover foreslås bestemmelser om organiseringen af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger og om samarbejdet med eksterne tjenesteydere (outsourcing). Medlemsstaterne skal således på enhver destination enten udstyre sit konsulat/ambassade med det nødvendige udstyr til indsamling og registrering af biometriske kendetegn eller lade sig repræsentere af en anden medlemsstat enten i form af en repræsentationsaftale med henblik på visumudstedelse eller alene med henblik på modtagelse af ansøgninger og optagelse af biometriske kendetegn som ovenfor omtalt. Endvidere kan medlemsstaterne etablere et samarbejde om »samhusning«, fælles ansøgningscentre eller anvendelse af eksterne partnere.

Samhusning indbefatter, at medarbejdere fra en eller flere medlemsstaters repræsentationer behandler ansøgninger, der indgives til dem på en anden medlemsstats repræsentation, og deler udstyret til optagelse af biometriske kendetegn de pågældende medlemsstater imellem, jf. forslagets *artikel 1, stk. 3, pkt. 1.A, litra a.*

Fælles ansøgningscentre, jf. forslagets *artikel 1, stk. 3, pkt. 1.A, litra b,* samler medarbejdere fra to eller flere medlemsstaters repræsentationer i en bygning med henblik på at modtage visumansøgninger, der indgives til dem, og optage fingeraftryk. Ansøger henvises herefter til den kompetente medlemsstats repræsentant. Centrene etableres til formålet og er ikke nogen medlemsstats ambassade eller konsulat.

Anvendelse af eksterne partnere kan foregå i form af en callcenteraftale, jf. forslagets *artikel 1, stk. 3, pkt. 1.B.1, litra a,* ifølge hvilken en visumansøger kan bestille tid via et privat firma med henblik på

indgivelse af en visumansøgning på ambassaden/konsulatet samt få oplysninger om de generelle krav til indgivelse af en sådan ansøgning.

Der kan endvidere, hvis ingen af de andre nævnte samarbejdsformer findes anvendelige, indgås en aftale med et privat firma om, at dette giver generelle oplysninger om kravene til en visumansøgning, modtager ansøgninger og bilag og indsamler biometriske kendetegn fra visumansøger samt opkræver gebyr for behandling af visumansøgningen, jf. forslagets *artikel 1, stk. 3, pkt. 1.B.1, litra b.* Firmaet sender herefter den samlede visumsag til ambassaden eller konsulatet med henblik på behandling af sagen der, og med henblik på indlæggelse af oplysningerne i VIS. Det understreges, at den eksterne samarbejdspartner af databeskyttelsesmæssige grunde ikke må gives adgang til at indlægge oplysninger i VIS.

Endvidere indeholder forslaget nærmere bestemmelser om de krav, der bør stilles til den eksterne samarbejdspartner, herunder i forhold til sikkerhedsforanstaltninger, solvens og pålidelighed. Herudover skal selve kontrakten, der indgås, indeholde bestemmelser om blandt andet databeskyttelse og omfanget af firmaets ansvar og pligt til at handle efter anvisning fra medlemsstaten/medlemsstaterne, jf. forslagets *artikel 1, stk. 3, pkt. 1.B.2.*

Det bemærkes, at der i forslaget lægges op til, at medlemsstaternes samarbejde med rejsebureauer og rejsearrangører alene kan foregå i forhold til gentagne ansøgninger, det vil sige for ansøgere, hvis biometriske kendetegn er indlagt i VIS inden for de foregående 48 måneder. Rejsebureauer og rejsearrangører kan således ikke optage biometriske kendetegn på vegne af ambassaden/konsulatet, jf. forslagets *artikel 1, stk. 3, pkt. 1.D, litra b.*

Endelig indeholder forslaget bestemmelser om, at medlemsstaterne skal beslutte at bibeholde muligheden for, at ansøger kan indgive sin ansøgning direkte på konsulatet eller i ambassaden.

Der er enkelte udeståender i forhandlingerne mellem Europa-Parlamentet og Rådet om denne forordning. Udeståenderne vedrører blandt andet spørgsmålet om gebyrets størrelse i de tilfælde, hvor medlemsstaten har indgået en aftale med et privat firma i forbindelse med modtagelsen af visumansøgninger, samt aldersgrænsen for, hvornår der kan optages fingeraftryk af børn. Endvidere forventes der enighed om et nyt forslag om anvendelsen af honorære konsuler til modtagelse af visumansøgninger og optagelse af biometriske kendetegn. De udestående spørgsmål ventes løst medio 2008. De udestående spørgsmål har ikke betydning for nærværende lovforslag, da forordningen med lovforslaget vil være gældende i Danmark. Der henvises til den foreslåede § 2 a, stk. 5, i udlændingeloven.

5. Rådsafgørelse om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger

5.1. Baggrund og formål

Der er i tilknytning til VIS-forordningen opnået enighed i Rådet (retlige og indre anliggender) om, at myndigheder i medlemsstaterne, der har ansvaret for forebyggelse, afsløring eller efterforskning af terrorhandlinger eller andre strafbare handlinger, skal have adgang til at søge i VIS. Der er således politisk enighed i Rådet om en rådsafgørelse, der fastlægger betingelserne for en sådan adgang. Om baggrunden herfor kan oplyses følgende:

Kommissionen fremsatte den 24. november 2005 et forslag til rådsafgørelse om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de myndigheder i medlemsstaterne og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger.

Forslaget er fremsat under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union (TEU), særlig artikel

30, stk. 1, litra b, og artikel 34, stk. 2, litra c. Af bestemmelsen i artikel 30, stk. 1, litra b, fremgår, at fælles handling vedrørende politisamarbejde omfatter indsamling, opbevaring, behandling, analyse og udveksling af relevante oplysninger, herunder oplysninger som de retshåndhævende myndigheder er i besiddelse af på baggrund af rapporter om mistænkelige finansielle transaktioner, navnlig via Europol, under overholdelse af relevante bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger. Efter artikel 34, stk. 2, litra c, kan Rådet med henblik på opfyldelse af Unionens målsætninger på initiativ af en medlemsstat eller Kommissionen med enstemmighed vedtage afgørelser, uden at de dog indebærer nogen indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser.

Det fremgår af de betragtninger, der ledsager forslaget til rådsafgørelse, at det i forbindelse med bekæmpelsen af terrorisme og anden alvorlig kriminalitet er vigtigt, at de ansvarlige tjenester råder over så fuldstændige og ajourførte oplysninger som muligt på deres respektive områder. Det anføres i den forbindelse om oplysningerne i VIS, at de kan være nødvendige med henblik på at forebygge og bekæmpe terrorisme og alvorlig kriminalitet, og at de udpegede myndigheder derfor på de betingelser, der er fastsat i afgørelsen, bør kunne søge i dem.

Der henvises endvidere i bemærkningerne til forslaget til, at Det Europæiske Råd har erklæret, at Europol skal spille en nøglerolle i samarbejdet mellem medlemsstaternes myndigheder vedrørende efterforskning af kriminalitet på tværs af grænserne til støtte for kriminalitetsforebyggelse, analyser og efterforskning på EU-plan, og at Europol derfor også bør have adgang til VIS-data inden for rammerne af sine opgaver i overensstemmelse med konventionen af 26. juli 1995 om oprettelse af en europæisk politienhed (Europol).

Hovedindholdet i rådsafgørelsen er, at de nationalt udpegede myndigheder skal have adgang til – på en række nærmere fastsatte betingelser – at søge i visuminformationssystemet med henblik på, at de pågældende oplysninger kan bidrage til forebyggelse, afsløring eller efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger. Der er derimod ikke tale om, at de pågældende myndigheder skal kunne indlæse, ændre eller slette oplysninger i VIS.

Rådet (retlige og indre anliggender) nåede i juni 2007 til politisk enighed om forslaget.

5.2. Indhold

I det følgende gennemgås de væsentligste dele af rådsafgørelsen.

5.2.1. Adgang til søgning i visuminformationssystemet

Ifølge *artikel 3, stk. 1,* skal medlemsstaterne udpege de myndigheder, som har tilladelse efter rådsafgørelsen til søgning i VIS-data. Medlemsstaterne kan kun udpege myndigheder, der har ansvaret for forebyggelse, afsløring eller efterforskning af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger, jf. *artikel 2, stk. 1, litra e.*

Ved »terrorhandlinger« forstås handlinger, som er strafbare i henhold til national lovgivning, der svarer til eller er ligestillet med lovovertrædelserne i artikel 1-4 i Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme, jf. *artikel 2, stk. 1, litra c.*

»Alvorlige strafbare handlinger« defineres i *artikel 2, stk. 1, litra d,* som de former for kriminalitet, som svarer til eller er ligestillet med dem, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, i den nævnte rammeafgørelse.

Hver enkelt medlemsstat skal føre en liste over de myndigheder, som er udpeget efter *artikel 3, stk. 1,* og i en erklæring underrette Kommissionen og Generalsekretariatet for Rådet herom, jf. *artikel 3, stk. 2.* Erklæringen kan når som helst ændres.

Hver enkelt medlemsstat skal endvidere efter *artikel 3, stk. 3,* udpege de(t) centrale adgangspunkt(er), hvorigennem adgangen til VIS finder sted. Kommissionen og Generalsekretariatet for Rådet skal underrettes i en erklæring – der når som helst kan ændres – om de centrale adgangspunkter.

Adgangen til VIS foregår efter *artikel 4, stk. 1,* ved, at de i *artikel 3, stk. 1,* nævnte enheder sender en begrundet skriftlig eller elektronisk anmodning til det eller de centrale adgangspunkter. Ved modtagelsen af en anmodning om adgang kontrollerer det centrale adgangspunkt, om adgangsbetingelserne er opfyldt.

I særlige tilfælde af hastende karakter kan det centrale adgangspunkt efter *artikel 4, stk. 2,* modtage skriftlige, elektroniske eller mundtlige anmodninger. I så tilfælde behandler det centrale adgangspunkt anmodningen straks og kontrollerer først efterfølgende, om alle betingelserne er opfyldt, herunder også om der forelå et særligt tilfælde af hastende karakter. Den efterfølgende kontrol skal finde sted uden unødvendige forsinkelser efter behandlingen af anmodningen.

De udpegede myndigheder kan – via det centrale adgangspunkt – ifølge *artikel 5, stk. 1,* søge i VIS, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) adgangen til søgning skal være nødvendig for forebyggelse, afsløring eller efterforskning af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger,
b) adgangen til søgning skal være nødvendig i et specifikt tilfælde, og
c) der skal være rimelig grund til at mene, at søgning i VIS-dataene vil bidrage væsentligt til forebyggelse, afsløring eller efterforskning af en af de pågældende strafbare handlinger.

Søgningen i VIS kan i medfør af *artikel 5, stk. 2,* kun ske ved hjælp af en række nærmere opregnede oplysninger, der udgør en del af de oplysninger, som findes i den pågældende persons ansøgningssag. Ansøgningssagen oprettes af den relevante visummyndighed ved modtagelse af en ansøgning om visum.

Der kan søges ved hjælp af en eller flere af følgende kategorier af oplysninger i VIS:

a) efternavn, fødenavn (tidligere efternavn(e)), fornavn(e), køn, fødselsdato, fødested og fødeland,
b) nuværende nationalitet og nationalitet ved fødslen,
c) rejsedokumentets type og nummer, den myndighed, som har udstedt det, og udstedelses- og udløbsdato,
d) vigtigste bestemmelsesland og det planlagte opholds varighed,
e) rejsens formål,
f) planlagt ankomst- og afrejsedato,
g) planlagt første indrejsested eller transitrute,
h) opholdssted,
i) fingeraftryk,
j) visumtype og visummærkatens nummer og
k) oplysninger om den person, der har inviteret, og/eller som er forpligtet til at dække leveomkostningerne under opholdet.

Efter *artikel 5, stk. 3,* gives der i tilfælde af et »hit« efter ovennævnte søgning adgang til alle de (øvrige) nævnte kategorier af oplysninger samt til:

a) alle andre oplysninger på ansøgningsskemaet,
b) fotografier og
c) de indlæste oplysninger om visa, som er udstedt, som der er givet afslag på, eller som er annulleret, inddraget eller forlænget.

5.2.2 Databeskyttelse og fortrolighed

Det følger af *artikel 8, stk. 1,* at behandling af personoplysninger, der i henhold til rådsafgørelsen er foretaget søgninger i, skal ske efter reglerne i afgørelsen og i øvrigt den nationale lovgivning i den søgen-

de medlemsstat. Hver enkelt medlemsstat skal i den forbindelse sikre et tilstrækkeligt databeskyttelsesniveau i sin nationale lovgivning, som mindst svarer til det niveau, der følger af Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger og – for de medlemsstater, som har ratificeret den – tillægsprotokollen af 8. november 2001 til nævnte konvention. Den enkelte medlemsstat skal endvidere tage hensyn til Europarådets Ministerudvalgs anbefaling R(87) 15 af 17. september 1987 om politiets brug af personoplysninger.

Personoplysninger, der fås fra VIS i henhold til afgørelsen, må efter *artikel 8, stk. 3,* kun behandles med henblik på forebyggelse, afsløring, efterforskning og retsforfølgning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger.

Personoplysningerne kan endvidere ifølge *artikel 8, stk. 4,* som udgangspunkt ikke overføres eller stilles til rådighed for et tredjeland eller en international organisation. Dette kan imidlertid i særligt hastende tilfælde finde sted, hvis det sker:

1) udelukkende med det formål at forebygge og afsløre terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger,
2) på de betingelser, der er fastsat i artikel 5, stk. 1, i rådsafgørelsen,
3) med samtykke fra den medlemsstat, der har indlæst dataene i VIS, og
4) i overensstemmelse med den nationale lovgivning i den medlemsstat, der overfører dataene eller stiller dem til rådighed.

Medlemsstaterne skal i overensstemmelse med national lovgivning sikre, at der føres registre over sådanne overførsler, og at disse på anmodning stilles til rådighed for nationale databeskyttelsesmyndigheder. Overførsel af oplysninger, der foretages af den medlemsstat, som indlæste oplysningerne i VIS, er underkastet den pågældende medlemsstats nationale lovgivning.

Det følger af *artikel 8, stk. 5,* at det eller de kompetente organer, som i overensstemmelse med den nationale lovgivning har til opgave at føre tilsyn med behandlingen af personoplysninger hos de myndigheder, der er udpeget i henhold til denne afgørelse, overvåger lovligheden af behandlingen af personoplysninger efter denne afgørelse. Medlemsstaterne forpligtes til at sikre, at disse organer har tilstrækkelige midler til at udføre de opgaver, som overdrages til dem i henhold til denne afgørelse.

Artikel 8, stk. 6, fastsætter, at de nævnte organer skal sikre, at der mindst hvert fjerde år foretages en revision af behandlingen af personoplysninger i henhold til afgørelsen – hvor det er relevant i overensstemmelse med internationale revisionsstandarder. Medlemsstaterne og Europol tillader i den sammenhæng i medfør af *artikel 8, stk. 7,* de nævnte kompetente organer at få de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver.

Før personale, som er ansat hos myndigheder med adgang til VIS, får tilladelse til at behandle oplysninger, der er lagret i VIS, forpligtes medlemsstaterne efter *artikel 8, stk. 8,* til at uddanne de pågældende i relevante datasikkerheds- og databeskyttelsesregler samt orientere dem om eventuelle sanktioner for overtrædelse heraf.

Om datasikkerhed foreskriver *artikel 9, stk. 1,* endvidere, at den ansvarlige medlemsstat garanterer oplysningernes sikkerhed under fremsendelsen til og ved modtagelsen hos de udpegede myndigheder. Endvidere følger det af *artikel 9, stk. 2,* at hver medlemsstat skal vedtage de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger for de data, der skal hentes i VIS i henhold til denne afgørelse, og som derefter skal lagres, herunder bl.a. med henblik på at forhindre uautoriseret læsning, ændring eller sletning af indlæste personoplysninger (kontrol med lagring). Medlemsstaterne skal desuden sikre, at det er muligt at verificere og fastslå, hvilke oplysninger der er blevet hentet i VIS, hvornår, af hvem og til hvilket formål.

Oplysninger, der er hentet i VIS, må efter *artikel 13, stk. 1,* kun opbevares i nationale registre, når det er nødvendigt i konkrete tilfælde i overensstemmelse med de formål, der er fastsat i afgørelsen, og i overensstemmelse med de relevante retlige bestemmelser og ikke længere end nødvendigt i det konkrete

tilfælde. Denne begrænsning berører dog efter *artikel 13, stk. 2,* ikke bestemmelserne i en medlemsstats nationale lovgivning om, at de udpegede myndigheder i de nationale registre kan indlæse oplysninger, som denne medlemsstat selv har indlæst i VIS i henhold til forordningen om visuminformationssystemet (VIS). Enhver anvendelse af oplysninger i strid med stk. 1 og 2 skal efter *artikel 13, stk. 3,* betragtes som misbrug efter bestemmelserne i den enkelte medlemsstats nationale lovgivning.

Artikel 16 drejer sig om registre og forpligter i *stk. 1* medlemsstaterne og Europol til at sikre, at alle behandlinger af oplysninger, som følger af adgangen til at søge i VIS efter afgørelsen, registreres for at kontrollere, om søgningen er tilladt, og om databehandlingen er lovlig, samt for at udøve egenkontrol og derved sikre en korrekt funktion af systemet, dataintegritet og sikkerhed. Disse registre skal bl.a. vise datoen og det nøjagtige tidspunkt for adgangen, det præcise formål med adgangen med henblik på søgning, herunder den pågældende form for terrorhandling eller anden alvorlig strafbar handling, samt angivelse af den embedsmand, der har foretaget søgningen, og den embedsmand, der har givet ordre til søgningen eller leveringen.

Artikel 16, stk. 2, bestemmer, at registre, som indeholder personoplysninger, kun må bruges til kontrol med lovligheden af behandlingen af oplysningerne i databeskyttelsesøjemed samt til at garantere oplysningernes sikkerhed. Kun registre, som indeholder oplysninger, der ikke er personoplysninger, må bruges til den overvågning og evaluering, som er omhandlet i afgørelsens artikel 17. I artikel 17 er der fastsat nærmere bestemmelser om kontrol med og evaluering af den måde, hvorpå VIS fungerer i forhold til bl.a. de formål, der søges varetaget med rådsafgørelsen, jf. pkt. 2.1 ovenfor.

Efter *artikel 16, stk. 3,* skal registrene beskyttes på passende måde mod uautoriseret adgang og misbrug og skal slettes efter en periode på et år efter udløbet af den lagringsperiode, der er omhandlet i artikel 23, stk. 1, i VIS-forordningen, medmindre de er nødvendige for de kontrolprocedurer, som i henhold til forordningens artikel 23, stk. 2, allerede er indledt.

5.2.3. Den registreredes rettigheder

I medfør af *artikel 14, stk. 1,* er en persons ret til indsigt i oplysninger om vedkommende selv, som er fundet i VIS i overensstemmelse med rådsafgørelsen, undergivet lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område denne ret gøres gældende.

Hvis den nationale lovgivning i en medlemsstat giver mulighed for indsigt, må den pågældende medlemsstat som følge af *artikel 14, stk. 3,* dog ikke videregive oplysninger, den ikke selv har indlæst i VIS i henhold til VIS-forordningen, medmindre den forinden har givet den medlemsstat, der har indlæst oplysningerne, lejlighed til at udtale sig herom.

Den registrerede skal efter *artikel 14, stk. 4,* endvidere nægtes indsigt i oplysningerne, hvis dette er nødvendigt for varetagelsen af en lovlig opgave i tilknytning til oplysningerne eller for beskyttelsen af tredjemands rettigheder og frihedsrettigheder.

Artikel 14, stk. 5, fastsætter en ret for enhver person til at få rettet oplysninger om sig selv, der er ukorrekte, eller få slettet oplysninger om sig selv, der lagres ulovligt. Hvis de myndigheder, som er udpegede i henhold til rådsafgørelsen, modtager en sådan anmodning, eller hvis de har andre oplysninger, der tyder på, at oplysninger, som er behandlet i VIS, er ukorrekte, forpligtes de til straks at underrette visummyndigheden i den medlemsstat, som har indlæst oplysningerne i VIS, der kontrollerer de pågældende oplysninger og om nødvendigt berigtiger eller sletter dem straks i henhold til artikel 24 i VIS-forordningen.

Den berørte person skal ifølge *artikel 14, stk. 6,* informeres snarest muligt og under ingen omstændigheder senere end 60 dage fra den dato, hvor vedkommende ansøger om indsigt, eller tidligere, hvis der er fastsat en kortere frist i national lovgivning. Vedkommende skal endvidere i overensstemmelse med

artikel 14, stk. 7, informeres om udfaldet af udøvelsen af denne ret til rettelse eller sletning snarest muligt og under ingen omstændigheder senere end tre måneder fra den dato, hvor vedkommende ansøger om rettelse eller sletning af oplysninger, eller tidligere, hvis der er fastsat en kortere frist i national lovgivning.

I medfør af *artikel 14, stk. 8,* har enhver person ret til at anlægge sag ved eller indgive klage til de kompetente myndigheder eller domstole i den pågældende medlemsstat, som nægtede vedkommende ret til indsigt eller den ret til at få berigtiget eller slettet oplysninger om ham, som er omhandlet i artikel 14.

5.2.4. Ansvar og kontrol

Artikel 10, stk. 1, fastsætter, at enhver person eller medlemsstat, som har lidt skade som følge af en ulovlig behandling eller enhver anden handling, der er i strid med rådsafgørelsen, har ret til erstatning fra den medlemsstat, som er ansvarlig for skaden. Den pågældende medlemsstat fritages dog helt eller delvis for erstatningsansvar, hvis den kan bevise, at den ikke er skyld i den begivenhed, der medførte skaden.

Hvis en medlemsstats manglende overholdelse af sine forpligtelser i henhold til denne afgørelse volder skade på VIS, holdes den pågældende medlemsstat ifølge *artikel 10, stk. 2,* ansvarlig for skaden, medmindre en anden medlemsstat ikke har truffet rimelige foranstaltninger til at forhindre skaden i at ske eller til at begrænse dens omfang. *Artikel 10, stk. 3,* præciserer, at sådanne skadeserstatningskrav mod en medlemsstat behandles efter den sagsøgte medlemsstats nationale ret.

Artikel 11 vedrører egenkontrol og forpligter medlemsstaterne til at sikre, at enhver myndighed, der har adgang til VIS-oplysninger, træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at overholde rådsafgørelsen, og i nødvendigt omfang samarbejder med de nationale tilsynsmyndigheder, som er omfattet af i artikel 8, stk. 5.

Medlemsstaterne skal i medfør af *artikel 12* træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at enhver brug af VIS-oplysninger, der strider mod bestemmelserne i afgørelsen, pålægges sanktioner, herunder administrative eller strafferetlige sanktioner, der er effektive, forholdsmæssige og har afskrækkende virkning.

5.3. Gældende ret

5.3.1. Indledning

Visuminformationssystemet (VIS) er endnu ikke i drift, og der er på nuværende tidspunkt ikke fastsat nærmere regler for danske myndigheders adgang til at søge i VIS.

Spørgsmålet om offentlige myndigheders behandling, herunder indsamling, af oplysninger er (navnlig) reguleret af de generelle regler i forvaltningsloven og persondataloven. Disse regler gælder ikke blot i forbindelse med traditionel forvaltningsvirksomhed, men også hvis behandlingen sker med henblik på f.eks. forebyggelse og efterforskning af strafbare forhold.

Forvaltningsloven gælder generelt for forvaltningsmyndigheders videregivelse af oplysninger til andre forvaltningsmyndigheder, uanset hvordan videregivelsen sker, mens persondataloven gælder for behandling, herunder indsamling og videregivelse, af personoplysninger, som helt eller delvis foretages elektronisk, og for ikke-elektronisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et (manuelt) register – f.eks. hvis personoplysninger systematiseres i et kartotek eller en fortegnelse.

Persondataloven gælder ikke for behandlinger, der udføres for politiets efterretningstjeneste, jf. lovens

§ 2, stk. 11. Loven finder således ikke anvendelse for politiets efterretningstjenestes behandling, herunder indsamling, registrering, intern brug og videregivelse af personoplysninger.

Da hovedindholdet i rådsafgørelsen som nævnt i pkt. 2.1 er, at de nationalt udpegede myndigheder skal have adgang til at søge i VIS, omtales nedenfor i første række den almindelige lovgivning om forvaltningsmyndigheders indsamling af oplysninger (pkt. 5.3.2). Herudover omtales lovgivning om indsigtsret og sletning (pkt. 5.3.3) samt tilsyn (pkt. 5.3.4).

5.3.2. Indsamling af oplysninger

Adgangen for offentlige myndigheder til at søge efter og indhente oplysninger reguleres navnlig af forvaltningslovens § 32 og persondatalovens §§ 5-8.

Af forvaltningslovens § 32 fremgår, at den, der virker inden for den offentlige forvaltning, ikke i den forbindelse må skaffe sig fortrolige oplysninger, som ikke er af betydning for udførelsen af den pågældendes opgaver. Bestemmelsen har til formål at præcisere, at offentligt ansatte, herunder ansatte i politiet, ikke må skaffe sig fortrolige oplysninger, som ikke har betydning for det arbejde, som de udfører.

For så vidt angår oplysninger, der er omfattet af persondataloven, er der i persondatalovens § 5 fastsat en række grundlæggende principper for behandling af personoplysninger, herunder bl.a. at oplysninger skal behandles i overensstemmelse med god databehandlingsskik, og at indsamling af oplysninger skal ske til udtrykkeligt angivne og saglige formål, og senere behandling må ikke være uforenelig med disse formål.

Det afhænger derudover af oplysningernes karakter og formålet med behandlingen, hvilke regler myndighederne skal følge, når de i det enkelte tilfælde indsamler oplysninger.

Efter persondatalovens § 6 kan ikke-fortrolige oplysninger samt almindeligt fortrolige oplysninger bl.a. indsamles (behandles), hvis det er nødvendigt som led i myndighedsudøvelse, jf. § 6, stk. 1, nr. 6. Herudover kan ikke-fortrolige og almindeligt fortrolige oplysninger bl.a. indsamles (behandles), hvis det er nødvendigt for at varetage en berettiget interesse, der overstiger hensynet til den registrerede, jf. § 6, stk. 1, nr. 7. Den dataansvarlige myndighed skal vurdere konkret, om hensynet til de interesser, der skal begrunde behandlingen, overstiger den berørte persons interesse i, at oplysningerne ikke behandles.

Indsamling af oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold er reguleret i persondatalovens §§ 7 og 8. De oplysninger, der omfattes af bestemmelsen i § 7, er oplysninger om racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssige tilhørsforhold samt helbredsmæssige og seksuelle forhold. Lovens § 8 omfatter oplysninger om strafbare forhold, væsentlige sociale problemer og andre rent private forhold end dem, der er nævnt i § 7.

Uden den registreredes samtykke kan oplysninger om rent private forhold bl.a. indsamles (behandles), hvis dette er nødvendig for, at et retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares, jf. § 7, stk. 2, nr. 4. Det antages, at bestemmelsen bl.a. omfatter forvaltningsmyndigheders behandling af oplysninger som led i myndighedsudøvelse, herunder f.eks. efterforskning af strafbare forhold.

Oplysninger om rent private forhold, der er omfattet af lovens § 8, kan bl.a. indsamles (behandles), hvis dette sker til varetagelse af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, som begrunder hemmeligholdelse, jf. § 8, stk. 2, nr. 2. Indsamling af disse oplysninger kan også ske, hvis det er nødvendigt for, at en offentlig myndighed kan udføre sine opgaver, eller er påkrævet for en afgørelse, som myndigheden skal træffe, jf. § 8, stk. 2, nr. 3.

5.3.3. Indsigtsret og sletning

Der er fastsat regler i både offentlighedsloven, forvaltningsloven og persondataloven, som afhængigt af de nærmere omstændigheder kan give en person ret til indsigt i oplysninger om vedkommende. I det følgende redegøres kort for persondatalovens regler om indsigt samt om rettelse og sletning.

Efter persondatalovens § 31, stk. 1, har en person efter begæring – i det omfang der behandles oplysninger om den pågældende – ret til indsigt i en række oplysninger om vedkommende selv (egenacces). Der skal således gives den pågældende meddelelse om,

1) hvilke oplysninger der behandles,
2) behandlingens formål,
3) kategorierne af modtagere af oplysningerne og
4) tilgængelig information om, hvorfra disse oplysninger stammer.

Indsigtsretten gælder dog ifølge persondatalovens § 32 bl.a. ikke, hvis den registreredes interesse i at få kendskab til oplysningerne findes at burde vige for afgørende hensyn til private eller offentlige interesser, herunder bl.a. den offentlige sikkerhed eller forebyggelse, efterforskning, afsløring eller retsforfølgning i straffesager, eller hvis der i øvrigt er grundlag for at gøre undtagelser fra indsigtsretten efter reglerne i offentlighedslovens § 2 samt §§ 7-11 og § 14.

Den dataansvarlige myndighed skal snarest besvare en begæring om indsigt i oplysninger. Er begæringen ikke besvaret inden 4 uger efter modtagelsen, skal den dataansvarlige myndighed underrette den pågældende om grunden hertil, samt om, hvornår afgørelsen kan forventes at foreligge.

For så vidt angår rettelse og sletning af (urigtige) oplysninger, fremgår det af persondatalovens § 5, stk. 4, at behandling af oplysninger skal tilrettelægges således, at der foretages fornøden ajourføring af oplysningerne. Der skal endvidere foretages den fornødne kontrol for at sikre, at der ikke behandles urigtige eller vildledende oplysninger. Oplysninger, der viser sig urigtige eller vildledende, skal snarest muligt slettes eller berigtiges.

Det bemærkes, at reglerne i persondatalovens §§ 35-37 om bl.a. ret til berigtigelse af urigtige oplysninger ikke finder anvendelse på behandlinger, der foretages for politi og anklagemyndighed inden for det strafferetlige område, jf. lovens § 2, stk. 4.

5.3.4. Tilsyn

Efter persondatalovens § 55 fører Datatilsynet, der består af et råd og et sekretariat, som udgangspunkt tilsyn med enhver behandling af oplysninger, der er omfattet af loven. Datatilsynet udøver efter lovens § 56 sine funktioner i fuld uafhængighed.

Datatilsynet påser endvidere ifølge persondatalovens § 58 af egen drift eller efter klage fra en registreret, at behandlingen finder sted i overensstemmelse med loven og regler udstedt i medfør af loven. Datatilsynet er desuden ansvarlig for at træffe en lang række afgørelser over for vedkommende myndighed efter loven.

Med hjemmel i persondatalovens § 62 kan Datatilsynet kræve enhver oplysning, der er af betydning for dets virksomhed, herunder til afgørelse af, om et forhold falder ind under lovens bestemmelser.

Datatilsynet kan endvidere efter persondatalovens § 64 af egen drift eller efter anmodning fra en anden medlemsstat påse, at en behandling af oplysninger, som finder sted i Danmark, er lovlig, uanset at den pågældende behandling er undergivet en anden medlemsstats lovgivning.

For så vidt angår registrering og videregivelse af oplysninger, der foretages af Politiets Efterretningstjeneste, fører det såkaldte Wamberg-udvalg tilsyn hermed.

6. Danmarks stilling i forbindelse med gennemførelse af VIS-forordningen og forordningen om ændring af de fælles konsulære instrukser i dansk ret

Forslagene til VIS-forordningen og forordningen om ændring af de fælles konsulære instrukser er fremsat med hjemmel i EF-traktatens afsnit IV (bestemmelser om visum, asyl, indvandring og andre politikker i forbindelse med den fri bevægelighed), artikel 62, nr. 2, litra b, nr. ii), og artikel 66.

Ifølge artikel 1 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i EF-traktaten, jf. dog protokollens artikel 4 om visse foranstaltninger vedrørende visum (foranstaltninger, der udpeger de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af medlemsstaternes ydre grænser, og foranstaltninger vedrørende en ensartet udformning af visa). Ifølge protokollens artikel 2 er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

Det fremgår af præamblerne til VIS-forordningen og forordningen om ændring af de fælles konsulære instrukser, at der er tale om retsakter til udbygning af Schengenreglerne.

Ifølge artikel 5 i protokollen om Danmarks stilling kan Danmark inden 6 måneder efter, at Rådet har truffet afgørelse om et forslag til udbygning af Schengenreglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i EF-traktaten træffe afgørelse om, hvorvidt Danmark vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning.

Hvis Danmark beslutter sig herfor, vil denne afgørelse skabe en folkeretlig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige medlemsstater, der er nævnt i artikel 1 i protokollen om integration af Schengenreglerne i Den Europæiske Union, samt Irland eller Det Forenede Kongerige, hvis disse medlemsstater deltager i de pågældende samarbejdsområder. Irland og Det Forenede Kongerige deltager ikke i VIS-forordningen og forordningen om ændring af de fælles konsulære instrukser.

Hvis Danmark beslutter ikke at gennemføre VIS-forordningen eller forordningen om ændring af de fælles konsulære instrukser, overvejer de øvrige Schengenlande, hvilke passende foranstaltninger der skal træffes, jf. artikel 5, stk. 2, i protokollen om Danmarks stilling.

Regeringen agter at meddele Rådet, at Danmark ønsker at gennemføre VIS-forordningen og forordningen om ændring af de fælles konsulære instrukser i dansk ret. Således fremsættes dette lovforslag med henblik på at sikre, at den danske lovgivning opfylder de krav, der følger af Danmarks tilslutning på mellemstatsligt grundlag til de nævnte forordninger.

Lovforslaget indeholder forslag til ændring af udlændingeloven med henblik på at gennemføre VIS-forordningen, forordningen om ændring af de fælles konsulære instrukser og rådsafgørelsen om adgang til søgning i VIS for efterretningsmyndigheder og Europol i dansk ret. Lovforslaget indebærer endvidere, at integrationsministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser til gennemførelse af fremtidige ændringer af VIS-forordningen eller vedtagelse af yderligere gennemførelsesforanstaltninger i EU, jf. den foreslåede ændring af udlændingelovens § 58 d. Fremtidige ændringer af VIS-forordningen eller vedtagelse af gennemførelsesforanstaltninger, som ikke kræver lovændringer, kan således gennemføres ved integrationsministerens fastlæggelse af nærmere regler herom.

Med vedtagelsen af lovforslaget giver Folketinget samtidig sit samtykke efter grundlovens § 19, stk. 1, til, at justitsministeren på Danmarks vegne i Rådet for Den Europæiske Union kan medvirke til rådsafgørelsen om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger.

7. Forholdet til Storbritannien og Irland

Hverken Det Forenede Kongerige (Storbritannien) eller Irland deltager i vedtagelsen af VIS-forordningen og forordningen om ændring af de fælles konsulære instrukser, og forordningerne er ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland, jf. herved artikel 1 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, som er knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

8. Forholdet til øvrige EU-lande, der endnu ikke deltager i det praktiske Schengensamarbejde

Bulgarien, Cypern og Rumænien deltager endnu ikke i det praktiske Schengensamarbejde. VIS-forordningen og forordningen om ændring af de fælles konsulære instrukser finder således først anvendelse i disse lande, når de bliver deltagere i det praktiske Schengensamarbejde.

9. Forholdet til Island, Norge og Schweiz

For så vidt angår Island og Norge fremgår det af præamblerne i VIS-forordningen og forordningen om ændring af de fælles konsulære instrukser, at forordningerne udgør en udvikling af bestemmelserne i Schengenreglerne som omhandlet i Rådets afgørelse af 17. maj 1999 om indgåelse af en aftale med Island og Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (Schengenassocieringsaftalen) (1999/439/EF).

Med hensyn til Schweiz fremgår det tilsvarende af præamblerne i VIS-forordningen og forordningen om ændring af de fælles konsulære instrukser, at forordningerne udgør en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne som omhandlet i Rådets afgørelse af 25. oktober 2004 om undertegnelse af en aftale om Schweiz' associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (2004/860/EF). Aftalen er endnu ikke trådt i kraft.

10. Integrationsministeriets overvejelser

Da VIS-forordningen udgør et samlet system til brug for indlæsning, anvendelse og videregivelse af oplysninger om visumansøgninger, har Integrationsministeriet fundet det mest hensigtsmæssigt, at VIS-forordningen gennemføres i dansk ret ved en henvisning i udlændingeloven til, at forordningens tekst gælder her i landet.

Det foreslås således, at VIS-forordningen gennemføres i dansk ret ved en henvisning til forordningen, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, om indsættelse af stk. 4 i udlændingelovens § 2 a. Det foreslås desuden, at integrationsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for VIS-forordningens gennemførelse, jf. lovforslagets § 1, nr. 5 om henvisning til VIS-forordningen i udlændingelovens § 58 d, 1. pkt.

Det foreslås endvidere, at forordningen om ændring af de fælles konsulære instrukser gennemføres i dansk ret ved en henvisning til forordningen, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, om indsættelse af stk. 5 i udlændingelovens § 2 a, samt regler om, at private virksomheder kan varetage opgaver med modtagelse af visumansøgninger, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, om indsættelse af stk. 3, i udlændingelovens § 47.

Datatilsynet har i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget anført, at man anbefaler, at det i bemærkningerne til lovforslaget fremgår, hvorledes de enkelte bestemmelser i VIS-forordningen og forordningen om ændring af de fælles konsulære instrukser forholder sig til persondataloven.

De nævnte forordninger overholder begge EU's persondatadirektiv (nr. 95/46/EF), som er gennemført i dansk ret ved persondataloven (lov nr. 429 af 31. maj 2000 med senere ændringer). Der er med lovforsla-

get ikke tiltænkt en indskrænkning af retsstillingen i forbindelse med behandlingen af personoplysninger efter persondataloven.

Visse bestemmelser i forordningerne giver den registrerede en bedre retsstilling end efter persondataloven. Denne bedre retsstilling vil gå forud for de generelle regler i persondataloven. Der henvises til persondatalovens § 2, stk. 1, hvoraf fremgår, at regler om behandling af personoplysninger i anden lovgivning, som giver den registrerede en bedre retsstilling, går forud for reglerne i persondataloven.

På baggrund af opfyldelsen af persondatadirektivet er det ikke fundet nødvendigt med en yderligere detaljeret beskrivelse af forholdet til persondataloven.

11. Justitsministeriets overvejelser

11.1. Det er Justitsministeriet opfattelse, at rådsafgørelsen om adgang til VIS kan opfyldes inden for rammerne af gældende dansk lovgivning. Dansk tilslutning til vedtagelsen af rådsafgørelsen nødvendiggør således ikke ændringer af lovgivningen. Der henvises i den forbindelse særligt til omtalen nedenfor under pkt. 11.2 af ministeriets overvejelser vedrørende rådsafgørelsens artikel 14.

I lyset af den sammenhæng, der er mellem rådsafgørelsen og forordningen om oprettelse af visuminformationssystemet, finder Justitsministeriet imidlertid, at det – på samme måde som i forhold til forordningen – bør fastsættes, at også rådsafgørelsen gælder her i landet.

På den baggrund foreslås det, at der i udlændingeloven indsættes en bestemmelse, hvorefter den nævnte rådsafgørelse gælder her i landet.

11.2. Som nævnt finder Justitsministeriet ikke, at den omhandlede rådsafgørelse nødvendiggør lovændringer. I det følgende omtales imidlertid ministeriets overvejelser vedrørende enkelte dele af rådsafgørelsen.

Justitsministeriet har således særligt overvejet, hvorvidt artikel 14 i rådsafgørelsen, der omhandler den registreredes rettigheder, kunne give anledning til ændringer af den eksisterende lovgivning. Artikel 14 vedrører ret til indsigt i oplysninger, som er fundet i VIS i overensstemmelse med rådsafgørelsen, samt rettelse og sletning af oplysninger, der opbevares i VIS.

11.2.1. Af *artikel 14, stk. 1,* fremgår det, at en persons ret til indsigt i oplysninger om vedkommende selv, som er fundet i VIS i overensstemmelse med rådsafgørelsen, er undergivet lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område denne ret gøres gældende.

Det vil derfor for Danmarks vedkommende være de (gældende) danske regler for en registreret persons ret til indsigt i oplysninger om sig selv, der finder anvendelse på anmodninger fremsat over for danske myndigheder, jf. herved navnlig persondatalovens kapitel 9 og offentlighedsloven for Politiets Efterretningstjenestes vedkommende. Artikel 14, stk. 1, nødvendiggør dermed ikke lovændringer.

Med hensyn til *artikel 14, stk. 4,* bemærkes, at pligten for vedkommende danske myndighed til at nægte den registrerede indsigt i oplysningerne, hvis dette er nødvendigt for varetagelsen af en lovlig opgave i tilknytning til oplysningerne eller for beskyttelsen af tredjemands rettigheder og frihedsrettigheder vil kunne opfyldes inden for rammerne af de undtagelser til den registreredes indsigtsret, der følger af navnlig persondatalovens § 32 og offentlighedslovens undtagelsesbestemmelser for Politiets Efterretningstjenestes vedkommende.

Særligt for så vidt angår *artikel 14, stk. 6,* hvori der er fastsat en frist på 60 dage for besvarelse af en anmodning om indsigt, bemærker Justitsministeriet, at det følger af persondatalovens § 31, stk. 2, at forvaltningen, herunder politiet, i tilfælde af begæringer om indsigt i oplysninger, der behandles af den pågældende myndighed, skal besvare sådanne begæringer snarest. Er begæringen ikke besvaret inden 4 uger efter modtagelsen, skal den pågældende myndighed underrette vedkommende om grunden hertil,

samt om, hvornår afgørelsen kan forventes at foreligge. Aktindsigtsbegæringer efter offentlighedsloven skal endvidere afgøres snarest, og hvis der ikke er truffet afgørelse om en begæring inden 10 dage efter, at den er modtaget af vedkommende myndighed, skal ansøgeren underrettes om grunden hertil samt om, hvornår en afgørelse kan forventes at foreligge, jf. offentlighedslovens § 16, stk. 1 og 2.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at pligten efter artikel 14, stk. 6, til at besvare en anmodning om indsigt inden for 60 dage kan opfyldes inden for rammerne af persondatalovens § 31, stk. 2, og offentlighedslovens § 16, stk. 1 og 2, for Politiets Efterretningstjenestes vedkommende.

11.2.2. Efter artikel 14, stk. 5, har enhver person ret til at få rettet oplysninger om sig selv, der er ukorrekte, eller få slettet oplysninger om sig selv, der lagres ulovligt.

Justitsministeriet bemærker i den forbindelse, at rådsafgørelsen ikke indebærer en adgang for de nationale (politi)myndigheder til at ændre i VIS-oplysninger, idet adgangen til at indlæse, rette og slette de pågældende oplysninger som nævnt alene tilkommer de nationale visummyndigheder. Rigspolitiet vil derfor – i de tilfælde hvor de måtte modtage en anmodning om rettelse eller sletning – skulle tage kontakt til de relevante myndigheder i Danmark eller i en anden medlemsstat, der er ansvarlige for indlæsning af de pågældende oplysninger, med henblik på, at de pågældende myndigheder kan tage stilling til, om oplysningerne skal rettes eller slettes. Den omstændighed, at persondatalovens §§ 35-37 om bl.a. ret til berigtigelse ikke finder anvendelse på behandlinger, der foretages for politi og anklagemyndighed inden for det strafferetlige område, jf. lovens § 2, stk. 4, skaber derfor ikke på grund af rådsafgørelsens artikel 14, stk. 5, behov for lovændring.

I forlængelse heraf bemærkes, at bestemmelsen i *artikel 14, stk. 7,* der fastsætter en frist på tre måneder fra modtagelsen af anmodningen til at informere den berørte person om udfaldet af anmodningen, må forstås på den måde, at den fastsætter en ret for den pågældende person i forhold til den dataansvarlige – det vil sige den dataindlæsende – myndighed og ikke i forhold til de (politi)myndigheder, som er udpeget i henhold til rådsafgørelsen.

Det bemærkes, at artikel 38 i forordningen om VIS ligeledes indeholder regler om visummyndighedernes behandling af anmodninger om berigtigelse af ukorrekte oplysninger. Det fremgår således bl.a. heraf, at den ansvarlige medlemsstat – det vil sige den medlemsstat, der har indlæst oplysningerne – inden en måned efter modtagelse af en anmodning om berigtigelse skal kontrollere, at oplysningerne er korrekte. Den pågældende medlemsstat skal endvidere straks bekræfte skriftligt over for vedkommende, at den har taget skridt til at berigtige eller slette de ukorrekte oplysninger. I det omfang medlemsstaten ikke finder, at oplysningerne er ukorrekte, skal den ligeledes straks underrette vedkommende herom samt forklare årsagerne hertil.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at de nævnte regler i forordningens artikel 38, hvorefter den pågældende person straks skal underrettes, i praksis må forventes at føre til, at underretning sker (senest) inden 3 måneder. I det omfang dette ikke må være tilfældet, vil den pågældende visummyndighed være forpligtet af 3-måneders fristen i rådsafgørelsens artikel 14, stk. 7.

11.2.3. Som nævnt udpeger hver enkelt medlemsstat efter rådsafgørelsens artikel 3, stk. 1, de myndigheder, som har tilladelse til at søge i VIS. Den enkelte medlemsstat skal endvidere efter artikel 3, stk. 3, udpege de(t) centrale adgangspunkt(er), hvorigennem adgangen til VIS finder sted.

Medlemsstaterne kan når som helst ændre udpegningen af såvel myndighederne efter artikel 3, stk. 1, som det centrale adgangspunkt efter artikel 3, stk. 3.

For Danmarks vedkommende agter Justitsministeriet at udpege Rigspolitiet både som myndighed efter artikel 3, stk. 1, og som centralt adgangspunkt efter artikel 3, stk. 3. Det vil eventuelt kunne komme på tale efterfølgende at ændre denne udpegning, herunder i form af udpegelse af yderligere myndigheder efter artikel 3, stk. 1.

Efter rådsafgørelsens artikel 8, stk. 5, skal det eller de kompetente organer, som i overensstemmelse

med den nationale lovgivning har til opgave at føre tilsyn med behandlingen af personoplysninger hos de myndigheder, der er udpeget i henhold til denne afgørelse, overvåge lovligheden af behandlingen af personoplysninger efter rådsafgørelsen.

For Danmarks vedkommende vil Datatilsynet være den kompetente myndighed, idet Wamberg-udvalget – i overensstemmelse de almindelige regler herom – dog fører tilsyn med behandling af oplysninger, der efter rådsafgørelsen foretages af Politiets Efterretningstjeneste.

12. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

De økonomiske konsekvenser af forslaget om gennemførelse af forordning om visuminformationssystemet (VIS) på primært Udenrigsministeriets og Integrationsministeriets område er senest præsenteret for Finansudvalget i aktstykke nr. 127 af 16. maj 2007. De samlede økonomiske konsekvenser af udviklingen og implementeringen af VIS på i alt 236,3 mio. kr. er finansieret over tre aktstykker:

Fase I ved aktstykke nr. 72 af 15. december 2005, hvor Folketingets Finansudvalg bevilligede 30,0 mio. kr. Fase I er gennemført inden for budgettet.

Fase II ved aktstykke nr. 156 af 1. juni 2006, hvor Folketingets Finansudvalg bevilligede 83,5 mio. kr. Fase II er afsluttet i 2007 og er gennemført inden for budgettet.

Fase III ved aktstykke nr. 127 af 16. maj 2007, hvor Folketingets Finansudvalg bevilligede 122,8 mio. kr. Fase III er under implementering. De bevillingsmæssige konsekvenser er indarbejdet på forslaget til finanslov for 2008. De på aktstykket afsatte reserver samt finansieringen af omkostninger til renter og afskrivninger fra 2009 og frem indarbejdes på forslaget til finanslov for 2009.

Danmark har for perioden 2007-2008 søgt EU's Grænsefond om tilskud til dækning af etableringsudgifter forbundet med implementeringen af VIS. Tilskuddet tilfalder statskassen som kompensation for de til Integrations- og Udenrigsministeriet afsatte bevillinger til renter og afskrivninger til VIS Fase III i 2007 og 2008. Udbetalingerne for 2007 og 2008 andrager henholdsvis ca. 0,7 mio. euro og ca. 0,6 mio. euro. Udbetalingen for 2009 og 2010 er endnu ikke fastlagt. Tilskuddene vil blive udbetalt til Integrationsministeriet og vil blive modregnet i den på § 18.11.79 opførte budgetregulering på 11,7 mio. kr. Da tilskuddet fra Grænsefonden ikke giver fuld dækning for udmøntningen af budgetreguleringen, nulstilles den ikke finansierede del på tillægsbevillingsloven for 2008.

Gennemførelsen af VIS-forordningen indebærer endvidere et behov for mindre systemtilpasninger i forhold til det i aktstykke nr. 127 af 16. maj 2007 forudsatte. De økonomiske konsekvenser forbundet med disse tilpasninger forventes afholdt inden for de økonomiske rammer på aktstykket, herunder de på aktstykket afsatte reserver.

De økonomiske konsekvenser af Rigspolitiets integration til VIS, herunder særligt i forhold til eventuel førstelinjekontrol og fastlæggelse af kravene til kontrol på Færøerne og i Grønland, er ikke inkluderet i VIS Fase III, jf. ovenfor. Der igangsættes en arbejdsgangsanalyse, hvorefter der eventuelt fremsættes et fjerde aktstykke for Finansudvalget.

Udrulningen/opkoblingen af den centrale EU C-VIS til alle diplomatiske repræsentationer forventes påbegyndt medio 2009. Udrulningen/opkoblingen af den centrale EU C-VIS til alle diplomatiske repræsentationer forventes påbegyndt medio 2009. I forbindelse med udrulningen af C-VIS vil Datatilsynets opgaver øges, herunder grundet et øget behov for at foretage inspektioner bl.a. på danske ambassader og repræsentationer i udlandet. Datatilsynet vil grundet udvidelsen af C-VIS have et øget behov for at foretage inspektioner bl.a. på danske ambassader og repræsentationer i udlandet. Hertil kommer behandlingen af eventuelle klagesager i forbindelse med de danske myndigheders behandling af oplysninger i VIS. Omkostningerne forventes at andrage 0,2 mio. kr. i 2009 fordelt med 0,1 mio. kr. på lønsum og 0,1 mio. kr. til drift. I 2010 og frem forventes omkostningerne at andrage 0,4 mio. kr. årligt fordelt med 0,2

mio. kr. på lønsum og 0,2 mio. kr. til drift. Finansiering af omkostningerne afklares i forbindelse med de årlige bevillingslove.

Lovforslaget har ingen administrative og økonomiske konsekvenser for regioner og kommuner.

13. Erhvervsadministrative, erhvervsøkonomiske og miljømæssige konsekvenser af lovforslaget og lovforslagets administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke erhvervsøkonomiske eller miljømæssige konsekvenser.

Det vurderes, at antallet af visa, der kan udstedes som bona fide-viseringer, vil kunne øges, og at det dermed samlet bliver lettere for den enkelte – herunder virksomhedsrepræsentanter m.v. – at rejse til EU, specielt hvis denne person har rejst til EU-området tidligere.

14. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indebærer, at følgende EU-retsakter gennemføres i dansk ret:

– Europa-Parlamentets og Rådets forordning om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen)
– Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer med hensyn til indførelse af biometriske kendetegn, herunder bestemmelser om organisering af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger
– Rådsafgørelsen om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger

Forslagene til VIS-forordningen og forordningen om ændring af de fælles konsulære instrukser er omfattet af det danske forbehold på området for retlige og indre anliggender, men udgør en udbygning af Schengenreglerne. Inden 6 måneder efter forordningernes vedtagelse skal Danmark træffe afgørelse om, hvorvidt Danmark vil gennemføre forordningerne i sin nationale lovgivning. Hvis Danmark beslutter sig herfor, vil denne afgørelse skabe en folkeretlig forpligtelse mellem Danmark og de øvrige medlemsstater, der er bundet af forordningerne. Der henvises nærmere til afsnit 6.

Med vedtagelsen af lovforslaget giver Folketinget samtidig sit samtykke efter grundlovens § 19, stk. 1, til, at justitsministeren på Danmarks vegne i Rådet for Den Europæiske Union kan medvirke til vedtagelsen af rådsafgørelsen om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol.

Hvis lovforslaget vedtages, vil regeringen herefter meddele Rådet, at Danmark har gennemført forordningerne og rådsafgørelsen i sin nationale lovgivning.

15. Hørte myndigheder, organisationer m.v.

Lovforslaget har været sendt til høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Advokatrådet, Amnesty International, BARD – Board of Airline Representatives in Denmark, samtlige byretter, Børnerådet, Danmarks Rederiforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Retspolitisk Forening, Dansk Røde Kors, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Den Danske Europabevægelse, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Flygtningenævnet, Foreningen af Offentlige Anklage-

re, Foreningen af Statsforvaltningsjurister, Foreningen af Statsforvaltningsdirektører, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Frederiksberg Kommune, Færøernes Landsstyre, Grønlands Landsstyre, Institut for Menneskerettigheder, KL, Københavns Kommune, Landbrugsraadet, Landsforeningen af Beskikkede Advokater, Landsorganisationen i Danmark, Mellemfolkeligt Samvirke, Politiforbundet i Danmark, præsidenterne for Vestre og Østre Landsret, Retssikkerhedsfonden, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Rådet for Etniske Minoriteter, UNHCR og Ægteskab uden grænser.

16. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Der er bevilliget 236,3 mio. kr. til fase I-III i VIS-projektet.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Der vil være mindre administrativ lettelse ved udstedelser af visa.	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Det vurderes, at antallet af visa, der kan udstedes som bona fide-viseringer, vil kunne øges, og at det dermed samlet bliver lettere for virksomhedsrepræsentanter m.v. at rejse til EU, specielt hvis den pågældende person har rejst til EU-området tidligere.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Det vurderes, at antallet af visa, der kan udstedes som bona fide-viseringer, vil kunne øges, og at det dermed samlet bliver lettere for den enkelte at rejse til EU, specielt hvis denne person har rejst til EU-området tidligere.	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget gennemfører følgende EU-retsakter i dansk ret: VIS-forordningen, forordning om ændring af de fælles konsulære instrukser og rådsafgørelsen om adgang til søgning i VIS for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

På EU-ministerrådsmødet den 6. december 2007 blev det vedtaget, at 9 nye EU-lande kunne påbegynde fuld anvendelse af Schengenreglerne pr. 21. december 2007. Det drejer sig om Estland, Letland, Litauen, Malta, Polen, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn.

Med vedtagelsen ophævedes den indre grænsekontrol fra den 21. december 2007 for sø- og landgrænser og fra den 30. marts 2008 for luftgrænser.

Dette betyder, at de 9 lande fra den 21. december 2007 kan udstede visum med gyldighed for hele Schengenområdet, og at deres anmeldte opholdstilladelser vil være dokumenter, der giver tredjelandsstatsborgere ret til indrejse uden visum. De 9 nye lande bliver med andre ord stillet på samme måde som andre Schengenlande.

Som følge af dette foreslås en ændring af udlændingelovens § 2 a, stk. 2. Det er herefter alene Bulgarien, Cypern og Rumænien, der ikke anses for Schengenlande i forhold til de i § 2 a nævnte bestemmelser.

Til nr. 2

Den foreslåede bestemmelse i § 2 a, stk. 4, indebærer, at bestemmelserne i forordningen om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen) gælder i Danmark. Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 2 for en nærmere beskrivelse af VIS-forordningen.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 2 a, stk. 5, gælder bestemmelserne i forordningen om ændring af de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer med hensyn til indførelse af biometriske kendetegn, herunder bestemmelser om organisering af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger i Danmark. Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 4 for en nærmere beskrivelse af forordningen om ændring af de fælles konsulære instrukser.

Den foreslåede bestemmelse i § 2 a, stk. 6, indebærer, at rådsafgørelsen om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger gælder i Danmark. Der henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 5 for en nærmere beskrivelse af indholdet af rådsafgørelsen.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 2 a, stk. 7, bemyndiges integrationsministeren til at fastsætte regler om optagelse af personfotografi og fingeraftryk i forbindelse med en udlændings indgivelse af en ansøgning om visum til Danmark. Formålet med bestemmelsen er at skabe en udtrykkelig lovhjemmel for dette.

Til nr. 3

Efter den foreslåede bestemmelse i § 47, stk. 3, kan integrationsministeren efter aftale med udenrigsministeren fastsætte regler om, at private samarbejdspartnere på vegne af en dansk diplomatisk eller konsulær repræsentation kan varetage opgaver med modtagelse og registrering af ansøgninger om visum, opholdstilladelse og arbejdstilladelse, herunder optage personfotografi og fingeraftryk, modtage gebyr for ansøgningen samt yde vejledning. Formålet med den foreslåede bestemmelse er at muliggøre, at der kan indgås aftaler med private virksomheder om, at disse varetager den praktiske del i forbindelse med en visumansøgning eller en ansøgning om opholdstilladelse eller arbejdstilladelse, herunder optagelse af fotografi og fingeraftryk. Det fastslås, at kompetencen til at afgøre sagerne ikke kan delegeres til private samarbejdspartnere.

Til nr. 4

I overskriften til kapitel 8 a tilføjes »VIS-forordningen« med henblik på at tydeliggøre, at videregivelse af oplysninger også kan ske efter VIS-forordningen.

Til nr. 5

Efter den foreslåede tilføjelse til § 58 d, 1. pkt., bemyndiges integrationsministeren til at fastsætte nærmere regler til gennemførelse af VIS-forordningen. Bemyndigelsen vedrører ligeledes nærmere bestemmelser til gennemførelse af fremtidige ændringer af VIS-forordningen eller vedtagelse af yderligere gennemførelsesforanstaltninger. Fremtidige ændringer af VIS-forordningen eller vedtagelse af gennemførelsesforanstaltninger, som ikke kræver lovændringer, kan således gennemføres ved integrationsministerens fastlæggelse af nærmere regler herom.

Til § 2

Da de 9 EU-lande, der er nævnt i lovens § 1, nr. 1, er påbegyndt fuld anvendelse af Schengenreglerne pr. 21. december 2007, foreslås det, at denne bestemmelse træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Det foreslås endvidere, at lovens § 1, nr. 3, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, da det findes hensigtsmæssigt, at fastsættelsen af de nævnte regler kan ske forud for ikrafttrædelsen af EU-retsakterne. Af hensyn til vedtagelsesproceduren i Europa-Parlamentet og Rådet foreslås det endelig, at integrationsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af lovens § 1, nr. 2, 4 og 5.

Til § 3

Bestemmelsen fastsætter lovens territoriale gyldighedsområde og indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland. Loven kan dog ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige grønlandske og færøske forhold tilsiger. I den forbindelse vil loven kunne sættes i kraft for Færøerne og Grønland på den måde, at bestemmelserne i de EU-retsakter, der inkorporeres ved lovens § 1, nr. 2, vil kunne sættes i kraft helt eller delvis for Færøerne og Grønland.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering	*Lovforslaget*
	§ 1
I det følgende gengives de relevante dele af de relevante gældende bestemmelser i udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1044 af 6. august 2007:	I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1044 af 6. august 2007, foretages følgende ændringer:
§ 2 a. --- *Stk. 1.* --- *Stk. 2.* Ved et Schengenland forstås i denne lov et land, der er tilsluttet Schengenkonventionen. Bulgarien, Cypern, Estland, Letland, Litauen, Malta, Polen, Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn anses dog ikke for Schengenlande i forhold til § 2 b, stk. 1-3, §§ 3, 4 og 4 b, § 10, stk. 2, nr. 4, § 19, stk. 3 og 4, kapitel 4 a, § 28, stk. 1, nr. 6, § 28, stk. 6, 2. pkt., § 38, stk. 1-3, § 39, stk. 3, 2. pkt., §§ 58 f-58 h og § 59, stk. 1, nr. 1. *Stk. 3.* ---	**1.** I § 2 a, stk. 2, 2. pkt., ændres »Bulgarien, Cypern, Estland, Letland, Litauen, Malta, Polen, Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn« til: »Bulgarien, Cypern og Rumænien«.
	2. *I § 2 a indsættes som stk. 4-7.* *»Stk. 4.* Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen) gælder her i landet. *Stk. 5.* Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer med hensyn til indførelse af biometriske kendetegn, herunder bestemmelser om organisering af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger, gælder her i landet. *Stk. 6.* Rådsafgørelsen om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol med

henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger gælder her i landet.

Stk. 7. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan fastsætte regler om optagelse af personfotografi og fingeraftryk af en udlænding, der søger om visum til Danmark.«

§ 47. ---
Stk. 1-2. ---

3. *I § 47 indsættes som stk. 3:*

»Stk. 3. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan efter aftale med udenrigsministeren fastsætte regler om, at private samarbejdspartnere på vegne af en dansk diplomatisk eller konsulær repræsentation kan varetage opgaver med modtagelse og registrering af ansøgninger om visum, opholdstilladelse og arbejdstilladelse, herunder optage personfotografi og fingeraftryk, modtage gebyr for ansøgningen samt yde vejledning om regler vedrørende visum, opholdstilladelse og arbejdstilladelse. Der kan ikke gives og private samarbejdspartnere kompetence til at afgøre konkrete sager om ansøgning om visum, opholdstilladelse og arbejdstilladelse.«

Kapitel 8 a
Videregivelse af oplysninger i medfør af reglerne i Dublinforordningen, Schengenkonventionen og Eurodacforordningen m.v.

4. *I overskriften til kapitel 8 a indsættes efter »Schengenkonventionen«: », VIS-forordningen «.*

§ 58 d. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan fastsætte nærmere bestemmelser til gennemførelse af reglerne i Schengenkonventionen, Dublinforordningen og Eurodacforordningen. Der kan i den forbindelse fastsættes bestemmelser om, at andre end Rigspolitichefen efter § 58 j, stk. 1 og 2, kan videregive oplysninger til den centrale Eurodac-enhed.

5. I § 58 d, 1. pkt., indsættes efter »Schengenkonventionen, «: »VIS-forordningen, «.

Bilag 2

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. .../2007

af

om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 62, nr. 2), litra b), nr. ii), og artikel 66,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

efter proceduren i traktatens artikel 251,[1)] og

ud fra følgende betragtninger:

(1) På baggrund af Rådets konklusioner af 20. september 2001 og konklusionerne fra Det Europæiske Råds møder i Laeken i december 2001, i Sevilla i juni 2002, i Thessaloniki i juni 2003 og i Bruxelles i marts 2004 udgør indførelsen af visuminformationssystem (VIS) et af de vigtigste initiativer inden for Den Europæiske Unions politikker med henblik på indførelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

(2) Med Rådets beslutning 2004/512/EF af 8. juni 2004 om indførelse af visuminformationssystemet (VIS)[2)] blev VIS indført som et system til udveksling af visumoplysninger mellem medlemsstaterne.

(3) Det er nu nødvendigt at fastlægge formålet med VIS og dets funktioner og ansvarsområder og at fastsætte betingelserne og procedurerne for udveksling af visumoplysninger mellem medlemsstaterne for at lette behandlingen af visumansøgninger og afgørelser i forbindelse hermed under hensyntagen til de retningslinjer for udvikling af VIS, som Rådet vedtog den 19. februar 2004, og at give Kommissionen mandat til at oprette VIS.

(4) I en overgangsperiode bør Kommissionen være ansvarlig for den operationelle forvaltning af det centrale VIS, de nationale grænseflader og visse dele af kommunikationsinfrastrukturen mellem det centrale VIS og de nationale grænseflader. På lang sigt og på grundlag af en konsekvensvurdering med en grundig analyse af alternativer ud fra et økonomisk, operationelt og organisatorisk perspektiv og lovgivningsforslag fra Kommissionen bør der oprettes en permanent forvaltningsmyndighed, der skal have ansvaret for disse opgaver. Overgangsperioden bør være på højst fem år fra datoen for denne forordnings ikrafttræden.

(5) VIS bør have til formål at forbedre gennemførelsen af den fælles visumpolitik, det konsulære samarbejde og konsultationerne mellem de centrale visamyndigheder ved at lette udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne om ansøgninger og om afgørelser i forbindelse hermed for at lette visumansøgningsproceduren,, forebygge »visumshopping«, lette bekæmpelsen af svig og lette kontrollen ved de ydre grænseovergangssteder og inden for medlemsstaternes område. VIS bør også bidrage til identifikationen af alle personer, der ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse, ophold og bopæl på medlemsstaternes område og lette anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger i en af medlemsstaterne,[3)] samt bidrage til forebyggelsen af trusler mod de enkelte medlemsstaters indre sikkerhed.

(6) Denne forordning bygger på bestemmelserne om den fælles visumpolitik. De oplysninger, som skal behandles af VIS, bør fastlægges under hensyntagen til de oplysninger, som findes i det fælles skema for visumansøgninger, der er indført ved Rådets beslutning 2002/354/EF af 25. april 2002 om tilpasning af del III og tilføjelse af et bilag 16 i de fælles konsulære instrukser,[4)] og oplysningerne på den visummærkat, som er omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 1683/95 af 29. maj 1995 om ensartet udformning af visa.[5)] (7) VIS bør være forbundet med medlemsstaternes nationale systemer for at gøre det muligt for de kompetente myndigheder i medlemsstaterne at behandle oplysninger om visumansøgninger og om visa, som er udstedt, givet afkald på, annulleret, inddraget eller forlænget.

(8) Betingelserne og procedurerne for indlæsning, ændring, sletning og søgning af oplysninger i VIS bør tage hensyn til de procedurer, som er fastsat i de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer[6)] (»de fælles konsulære instrukser«).

(9) De tekniske funktioner i nettet for høring af de centrale visamyndigheder, der er omhandlet i artikel 17, stk. 2, i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser[7)] (»Schengen-konventionen«), bør integreres i VIS.

(10) For at sikre en pålidelig verifikation og identifikation af visumansøgere er det nødvendigt at behandle biometriske data i VIS.

(11) Det er nødvendigt at definere de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, hvis behørigt bemyndigede medarbejdere skal have adgang til at indlæse, ændre, slette eller søge oplysninger med henblik på de specifikke formål med VIS i overensstemmelse med til denne forordning, i det omfang det er nødvendigt for udførelsen af deres opgaver.

(12) Enhver behandling af oplysninger i VIS bør stå i forhold til de forfulgte mål og være nødvendig for udførelsen af de kompetente myndigheders opgaver. Ved anvendelsen af VIS bør de kompetente myndigheder sikre, at den menneskelige værdighed og integritet for de personer, hvorom der anmodes om oplysninger, respekteres, og de bør ikke forskelsbehandle personer på grundlag af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering.

(13) Denne forordning bør suppleres med en selvstændig retsakt, der vedtages i henhold til afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, om adgang til søgning i VIS for myndigheder med ansvar for den indre sikkerhed.

(14) De personoplysninger, som lagres i VIS, bør ikke opbevares længere, end det er nødvendigt af hensyn til formålene med VIS. Det er hensigtsmæssigt at opbevare oplysningerne i en periode på højst fem år for at gøre det muligt at tage hensyn til oplysninger om tidligere ansøgninger i forbindelse med vurderingen af visumansøgninger, herunder om der er tale om en bona fide-ansøger, og i forbindelse med dokumentation af ulovlige indvandrere, som på et givet tidspunkt kan have ansøgt om visum. En kortere periode ville ikke være tilstrækkelig i forbindelse med disse formål. Oplysningerne bør slettes efter en periode på fem år, medmindre der er grunde til at slette dem tidligere.

(15) Der bør fastlægges præcise regler for ansvaret for indførelsen og driften af VIS på den ene side og for medlemsstaternes ansvar for de nationale systemer og de nationale myndigheders adgang til oplysningerne på den anden side.

(16) Der bør fastlægges regler om medlemsstaternes erstatningsansvar for skader, der opstår som følge af overtrædelser af denne forordning. Kommissionens ansvar for sådanne skader bestemmes af traktatens artikel 288, stk. 2.

(17) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger[8)] finder anvendelse på medlemsstaternes behandling af personoplysninger i medfør af denne

forordning. Visse punkter bør dog præciseres med hensyn til ansvaret for behandlingen af oplysninger, beskyttelsen af de registreredes rettigheder og tilsyn med databeskyttelse.

(18) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/200 1 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fælles skabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger[9)] finder anvendelse på fællesskabsinstitutionernes og -organernes aktiviteter, når de udøver deres hverv som ansvarlige for den operationelle forvaltning af VIS. Visse punkter bør dog præciseres hvad angår ansvaret for behandlingen af oplysninger og tilsyn med hensyn til databeskyttelse.

(19) De nationale tilsynsmyndigheder, som er oprettet i overensstemmelse med artikel 28 i direktiv 95/46/EF, bør kontrollere, at medlemsstaternes behandling af personoplysninger er lovlig, mens den europæiske tilsynsførende for databeskyttelse, som er oprettet ved forordning (EF) nr. 45/2001, bør kontrollere fællesskabsinstitutionernes og -organernes aktiviteter hvad angår behandlingen af personoplysninger, idet der tages hensyn til, at fællesskabsinstitutionerne og -organerne har begrænsede opgaver med hensyn til selve oplysningerne.

(20) Den europæiske tilsynsførende for databeskyttelse og de nationale tilsynsmyndigheder bør samarbejde aktivt med hinanden.

(21) Det bør med jævne mellemrum evalueres, om anvendelsen af denne forordning overvåges effektivt.

(22) Medlemsstaterne bør fastsætte de sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af denne forordning, og sikre, at de gennemføres.

(23) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i henhold til Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen.[10)] (24) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der anerkendes i bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

(25) Målene for denne forordning, nemlig indførelsen af et fælles visuminformationssystem og indførelsen af fælles forpligtelser, betingelser og procedurer for udveksling af visumoplysninger mellem medlemsstaterne kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på fællesskabsplan; Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(26) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som derfor ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Da formålet med denne forordning er at udbygge Schengen-reglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i tredje del af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, bør Danmark i medfør af artikel 5 i nævnte protokol inden seks måneder efter vedtagelsen af denne forordning træffe afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre den i sin nationale lovgivning.

(27) Hvad angår Island og Norge udgør denne forordning et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengen-reglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne,[11)] som falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF[12)] af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til nævnte aftale.

(28) Der bør udarbejdes en ordning, som giver repræsentanter for Island og Norge mulighed for at deltage som associeret i arbejdet i de udvalg, der bistår Kommissionen ved udøvelsen af dens gennemførelsesbeføjelser. En sådan ordning er omhandlet i aftalen i form af brevveksling mellem Rådet for

Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge vedrørende udvalg, der bistår Europa-Kommissionen i udøvelsen af dennes gennemførelsesbeføjelser,[13)] der er knyttet som bilag til den i betragtning 27 nævnte aftale.

(29) Denne forordning udgør et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengen-reglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne[14)] og Rådets efterfølgende afgørelse 2004/926/EF af 22. december 2004 om iværksættelse af nogle af Schengen-reglerne i Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.[15)] Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.

(30) Denne forordning udgør et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengen-reglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne.[16)] Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.

(31) Hvad angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne, som falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i afgørelse 1999/437/EF, sammenholdt med artikel 4, stk 1, i Rådets afgørelse 2004/860/EF.[17)] (32) Der bør udarbejdes en ordning, som giver repræsentanter for Schweiz mulighed for at deltage som associeret i arbejdet i de udvalg, der bistår Kommissionen ved udøvelsen af dens gennemførelsesbeføjelser. En sådan ordning er omhandlet i den brevveksling mellem Fællesskabet og Schweiz, der er knyttet som bilag til den i betragtning 31 nævnte aftale.

(33) Denne forordning udgør en retsakt, der bygger på Schengen-reglerne eller på anden måde har tilknytning dertil, jf. artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten fra 2003 og artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten fra 2005 -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1

Emne og anvendelsesområde

I denne forordning fastlægges formålet med, funktionerne i og ansvaret for det visuminformationssystem (VIS), som er indført ved artikel 1 i beslutning 2004/512/EF. Der fastlægges betingelser og procedurer for udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om ansøgninger om visa til kortvarigt ophold og om afgørelser, som træffes i forbindelse hermed, herunder afgørelser om, hvorvidt visummet skal annulleres, inddrages eller forlænges, for at lette behandlingen af sådanne ansøgninger og afgørelserne i forbindelse hermed.

Artikel 2

Formål

VIS har til formål at forbedre gennemførelsen af den fælles visumpolitik, det konsulære samarbejde og konsultationerne mellem de centrale visummyndigheder ved at lette udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne om ansøgninger og om afgørelser i forbindelse hermed med henblik på:

a) at lette visumansøgningsprocedurerne
b) at forebygge omgåelse af kriterierne for afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen
c) at lette bekæmpelsen af svig
d) at lette kontrollen ved de ydre grænseovergangs steder og inden for medlemsstaternes område
e) at bistå med identifikationen af alle personer, der ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse i, ophold eller bopæl på medlemsstaternes område
f) at lette anvendelsen af forordning (EF) nr. 343/2003
g) at bidrage til forebyggelsen af trusler mod de enkelte medlemsstaters indre sikkerhed.

Artikel 3

Tilgængeligheden af oplysninger med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige straf bare handlinger

1. Medlemsstaternes udpegede myndigheder kan i en bestemt sag og efter at have indgivet en begrundet skriftlig eller elektronisk anmodning få adgang til de i artikel 9-14 omhandlede oplysninger, der opbevares i VIS, når der er rimelig grund til at antage, at søgning i VIS-oplysningerne vil bidrage væsentligt til forebyggelse, afsløring eller efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger. Europol har adgang til VIS inden for rammerne af sit mandat, og når det er nødvendigt for udførelsen af dets opgaver.

2. Den i stk 1 omhandlede søgning skal ske via centrale adgangspunkter, der er ansvarlige for at sikre en streng overholdelse af de adgangsbetingelser og procedurer, som er fastlagt i Rådets afgørelse 2007/.../RIA af ...[18)] om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for medlemsstaternes udpegede myndigheder og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger.[19)] Medlemsstaterne kan udpege mere end et centralt adgangspunkt i overensstemmelse med deres organisatoriske og administrative struktur til opfyldelse af krav i henhold til deres forfatning eller lovgivning. I ekceptionelle hastetilfælde kan det eller de centrale adgangspunkt(er) modtage skriftlige, elektroniske eller mundtlige anmodninger og først efterfølgende kontrollere, at alle betingelser for adgang er opfyldt, herunder at der var tale om et ekceptionelt hastetilfælde. Den efterfølgende kontrol skal finde sted uden unødigt ophold efter behandlingen af anmodningen.

3. Oplysninger indhentet i VIS i henhold til den i stk. 2 nævnte afgørelse, må ikke overføres til eller stilles til rådighed for et tredjeland eller en international organisation. Sådanne oplysninger kan dog i ekceptionelle hastetilfælde overføres til eller stilles til rådighed for et tredjeland eller en international organisation udelukkende med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger og på de i nævnte afgørelse fastlagte betingelser. Medlemsstaterne sikrer i overensstemmelse med den nationale lovgivning, at der føres registre over sådanne overførsler, og stiller dem til rådighed for nationale databeskyttelsesmyndigheder efter anmodning. Overførslen af oplysningerne fra den medlemsstat, der har indlæst oplysningerne i VIS, er undergivet den pågældende medlems stats lovgivning.

4. Denne forordning berører ikke eventuelle forpligtelser, som de i artikel 6 nævnte myndigheder i henhold til national lovgivning måtte have til at formidle oplysninger om strafbar aktivitet, som de afslører under udførelsen af deres arbejde, til de ansvarlige myndigheder med henblik på at forebygge, efterforske og retsforfølge de pågældende strafbare handlinger.

Artikel 4

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) »visum«:
   a) »visum til kortvarigt ophold« som defineret i artikel 11, stk. 1, litra a), i Schengenkonventionen
   b) »transitvisum« som defineret i artikel 11, stk. 1, litra b), i Schengen-konventionen
   c) »lufthavnstransitvisum« som defineret i del I, punkt 2.1.1, i de fælles konsulære instrukser
   d) »visum med begrænset territorial gyldighed« som defineret i artikel 11, stk. 2, samt artikel 14 og 16 i Schengen-konventionen
   e) »nationalt visum til længerevarende ophold med samme gyldighed som visum til kortvarigt ophold« som defineret i artikel 18 i Schengen-konventionen
2) »visummærkat«: den ensartede udformning af visa som defineret i forordning (EF) nr. 1683/95
3) »visummyndigheder«: de myndigheder, der i hver medlemsstat er ansvarlige for at behandle og træffe afgørelse om visaansøgninger eller for at træffe afgørelser om, hvorvidt visa skal annulleres, inddrages eller forlænges, herunder de centrale visummyndigheder og de myndigheder, der er ansvarlige for at udstede visum ved grænsen i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 415/2005 af 27. februar 2003 om udstedelse af visum ved grænsen, herunder udstedelse af visum til søfolk i transit[20)]
4) »ansøgningsskema«: det ensartede skema til ansøgning om visum i bilag 16 til de fælles konsulære instrukser
5) »ansøger«: enhver visumpligtig person i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav,[21)] som har indgivet en ansøgning om visum
6) »gruppemedlemmer«: ansøgere, som af juridiske årsager er nødt til at rej se ind i og forlade medlemsstaternes område samlet
7) »rejsedokument«: et pas eller et andet tilsvarende dokument, som giver indehaveren ret til at passere de ydre grænser, og som kan forsynes med visum
8) »ansvarlig medlemsstat«: den medlemsstat, som har indlæst oplysningerne i VIS
9) »verifikation«: sammenligning af datasæt for at kontrollere, om en påstået identitet er ægte (en-til-en-tjek)
10) »identifikation«: fastlæggelse af en persons identitet via en søgning i en database på grundlag af flere datasæt (en-til-mange-tjek)
11) »alfanumeriske oplysninger«: oplysninger, der er angivet med bogstaver, tal, specialtegn, mellemrum og tegnsætning.

Artikel 5

Kategorier af oplysninger

1. Kun følgende kategorier af oplysninger registreres i VIS:

a) alfanumeriske oplysninger om ansøgeren og om visa, som der er ansøgt om, udstedt, givet afslag på, annulleret, inddraget eller forlænget, jf. artikel 9, stk. 1-4, og artikel 10-14
b) fotografier, jf. artikel 9, stk. 5
c) fingeraftryksoplysninger, jf. artikel 9, stk. 6
d) forbindelser med andre ansøgninger, jf. artikel 8, stk. 3 og 4.

2. De meddelelser, som fremsendes via VIS-infrastrukturen i overensstemmelse med artikel 16, artikel 24, stk. 2, og artikel 25, stk. 2, registreres ikke i VIS, uden at dette dog berører registreringen af databehandlingen i overensstemmelse med artikel 34.

Artikel 6

Adgang til at indlæse, ændre, slette og søge oplysninger

1. Adgangen til VIS med henblik på at indlæse, ændre eller slette de oplysninger, som er omhandlet i artikel 5, stk. 1, i overensstemmelse med denne forordning er udelukkende forbeholdt behørigt bemyndigede medarbejdere i visummyndighederne.

2. Adgangen til VIS med henblik på at søge oplysninger er udelukkende forbeholdt behørigt bemyndigede medarbejdere i de myndigheder i hver medlems stat, som er kompetente med hensyn til de formål, der er fastlagt i artikel 15-22, og er begrænset til de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af opgaverne i overensstemmelse med disse formål, samt står i rimeligt forhold til de forfulgte mål.

3. Hver medlemsstat udpeger de kompetente myndigheder, hvis behørigt bemyndigede medarbejdere har adgang til at indlæse, ændre, slette eller søge oplysninger i VIS. Hver medlemsstat sender straks Kommissionen en liste over disse myndigheder, herunder dem, der er omhandlet i artikel 41, stk. 4, og eventuelle ændringer hertil. Det skal fremgå af listen, med hvilket formål de relevante myndigheder har adgang til at behandle oplysninger i VIS.

Inden tre måneder, efter at VIS er blevet sat i drift, jf. artikel 48, stk. 1, offentliggør Kommissionen en konsolideret liste i Den Europæiske Unions Tidende. Når der er ændringer til denne, offentliggør Kommissionen én gang hvert år en ajourført konsolideret liste.

Artikel 7

Generelle principper

1. Hver kompetent myndighed med bemyndiget adgang til VIS i henhold til denne forordning sikrer, at anvendelsen af VIS er nødvendig, hensigtsmæssig og forholdsmæssig for udførelsen af de kompetente myndigheders opgaver.

2. Hver kompetent myndighed sikrer, at den i forbindelse med anvendelsen af VIS ikke forskelsbehandler ansøgere eller visumindehavere på grundlag af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering, og at den fuldt ud respekterer ansøgerens eller visumindehaverens menneskelige værdighed og integritet.

KAPITEL II

VISUMMYNDIGHEDERNES INDLÆSNING OG ANVENDELSE AF OPLYSNINGER

Artikel 8

Procedurer for indlæsning af oplysninger om ansøgningen

1. Ved modtagelsen af en ansøgning opretter visummyndigheden straks et ansøgningsdossier ved at indlæse de oplysninger, som er omhandlet i artikel 9, i VIS, i det omfang disse oplysninger skal afgives af ansøgeren.

2. Ved oprettelsen af ansøgningsdossieret kontrollerer visummyndigheden i VIS i overensstemmelse med artikel 15, om en af medlemsstaterne har registreret en tidligere ansøgning fra den pågældende ansøger i VIS.

3. Hvis der er registreret en tidligere ansøgning, forbinder visummyndigheden hvert nyt ansøgningsdossier med det tidligere ansøgningsdossier om ansøgeren.

4. Hvis ansøgeren rejser i en gruppe eller sammen med sin ægtefælle og/eller sine børn, opretter visummyndigheden et ansøgningsdossier for hver ansøger og forbinder ansøgningsdossiererne for de personer, der rejser sammen.

5. Hvis der af retlige grunde ikke kræves særlige oplysninger, eller de rent faktisk ikke kan fremskaffes, udfyldes det eller de særlige datafelter med udtrykket »ikke relevant«. For så vidt angår fingeraftryk skal systemet med henblik på artikel 17 gøre det muligt at skelne mellem de tilfælde, hvor der af retlige grunde ikke kræves fingeraftryk, og de tilfælde, hvor de rent faktisk ikke kan fremskaffes Denne funktion udløber efter fire år, medmindre den bekræftes ved en afgørelse, truffet af Kommissionen på grundlag af den i artikel 50, stk. 4, omhandlede evaluering.

Artikel 9

Oplysninger, som indlæses ved indgivelsen af ansøgningen

Visummyndigheden indlæ ser følgende oplysninger i ansøgningsdossieret:

1) ansøgningsnummeret
2) statusoplysninger, som viser, at der er ansøgt om visum
3) den myndighed, som ansøgningen er indgivet til, herunder dennes beliggenhed, og oplysninger om, hvorvidt den pågældende myndighed har modtaget ansøgningen på en anden medlemsstats vegne
4) følgende oplysninger, som tages fra ansøgningsskemaet:
   a) efternavn, fødenavn (tidligere efternavn(e)) og fornavn(e); køn; fødselsdato, fødested og fødeland
   b) nuværende nationalitet og nationalitet ved fødslen
   c) rejsedokumentets type og nummer, den myndighed, som har udstedt det, og udstedelses- og udløbsdato
   d) sted og dato for ansøgningen
   e) den visumtype, som der ansøges om
   f) oplysninger om den person, der har udstedt en invitation og/eller er forpligtet til at dække ansøgerens leveomkostninger under opholdet:
   i) når der er tale om en fysisk person: personens efternavn, fornavn og adresse
   ii) når der er tale om et firma eller en anden organisation: firmaets/organisationens navn og adresse samt efternavn og fornavn på kontaktpersonen i firmaet/ organisationen
   g) vigtigste bestemmelsessted og det planlagte opholds varighed
   h) rejsens formål
   i) planlagte ankomst- og afrejsedato
   j) planlagte første indrej sested eller transitrute
   k) opholdssted
   l) nuværende beskæftigelse og arbejdsgiver; for studerende: uddannelsesinstitutionens navn
   m) for mindreårige ansøgere: faderens og moderens efternavn og fornavn(e)
5) et fotografi af ansøgeren i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1683/95
6) ansøgerens fingeraftryk i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i de fælles konsulære instrukser.

Artikel 10

Oplysninger, som tilføjes, når der er udstedt visum

1. Når der er truffet afgørelse om at udstede visum, tilføjer den visummyndighed, som har udstedt visummet, følgende oplysninger til ansøgningsdossieret:

a) statusoplysninger, som viser, at visummet er udstedt
b) den myndighed, som har udstedt visummet, herunder dennes beliggenhed, og oplysninger om, hvorvidt den pågældende myndighed har udstedt det på en anden medlemsstats vegne
c) sted og dato for afgørelsen om at udstede visummet
d) visumtype
e) visummærkatens nummer

f) det område, som visumindehaveren har ret til at rejse inden for, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i de fælles konsulære instrukser
g) begyndelses- og udløbsdato for visummets gyldighedsperiode
h) antallet af indrej ser, som visummet giver ret til på det område, som visummet er gyldigt for
i) varigheden af det ophold, som visummet giver ret til
j) om fornødent oplysninger om, at visummet er blevet udstedt på en særskilt formular, jf. Rådets forordning (EF) nr. 333/2002 af 18. februar 2002 om ensartet udformning af ark til påføring af visum udstedt af medlemsstater til personer, hvis rejsedokumenter ikke anerkendes af den medlemsstat, der udarbejder det pågældende ark.[22)]

2. Hvis en ansøgning trækkes tilbage, eller hvis ansøgeren ikke går videre med den, inden der er truffet afgørelse om, hvorvidt der skal udstedes visum, anfører den visummyndighed, som ansøgningen blev indgivet til, at behandlingen af ansøgningen er afsluttet af disse grunde, med angivelse af datoen for afslutningen.

Artikel 11

Oplysninger, som tilføjes, når behandlingen af ansøgningen afbrydes

Når den visummyndighed, som repræsenterer en anden medlemsstat, tvinges til at afbryde behandlingen af ansøgningen, tilføjer den følgende oplysninger til ansøgningsdossieret:

1) statusoplysninger, som viser, at behandlingen af ansøgningen er afbrudt
2) den myndighed, som afbrød behandlingen af ansøgningen, herunder dennes beliggenhed
3) sted og dato for afgørelsen om at afbryde behandlingen
4) den medlems stat, som er kompetent til at behandle ansøgningen.

Artikel 12

Oplysninger, som tilføjes, når der gives afslag på visum

1. Når der er truffet afgørelse om at give afslag på visum, tilføjer den visummyndighed, der gav afslag på visum, følgende oplysninger til ansøgningsdossieret:

a) statusoplysninger, som viser, at der er givet afslag på visum
b) den myndighed, som har givet afslag på visum, herunder dennes beliggenhed
c) sted og dato for afgørelsen om at give afslag på visum.

2. Ansøgningsdossieret skal også indeholde oplysninger om grunden eller grundene til, at der er givet afslag på visum; der kan være tale om en eller flere af følgende grunde: Ansøgeren:

a) er ikke i besiddelse af gyldige rej sedokumenter
b) er i besiddelse af et falsk eller forfalsket rej sedokument
c) dokumenterer ikke opholdets formål og nærmere omstændigheder og anses navnlig for at udgøre en særlig risiko for ulovlig indvandring, jf. del V i de fælles konsulære instrukser
d) har allerede opholdt sig tre måneder inden for en periode på seks måneder på medlemsstaternes område
e) er ikke i besiddelse af tilstrækkelige subsistensmidler i forhold til opholdets varighed og karakter eller midler til tilbagerej sen til hjemlandet eller transitlandet
f) er indberettet som uønsket i Schengen-Informationssystemet (SIS) og/eller det nationale register
g) anses for at udgøre en trussel mod en eller flere medlemsstaters offentlige orden, indre sikkerhed eller internationale forbindelser eller mod folkesundheden, jf. artikel 2, nr. 19, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks).

23)

Artikel 13

Oplysninger, som tilføjes, når et visum annulleres eller inddrages,eller når dets gyldighedsperiode forkortes

1. Når der er truffet afgørelse om at annullere, inddrage eller forkorte gyldighedsperioden for et visum, tilføjer den visummyndighed, der har truffet afgørelsen, følgende oplysninger til ansøgningsdossieret:

a) statusoplysninger, som viser, at visummet er annulleret eller inddraget, eller at gyldighedsperioden er forkortet
b) den myndighed, som har annulleret eller inddraget visummet eller forkortet dets gyldighedsperiode, herunder dennes beliggenhed
c) sted og dato for afgørelsen
d) i givet fald den nye udløbsdato for visummets gyldighedsperiode
e) visummærkatens nummer, hvis forkortelsen af perioden sker i form af en ny visummærkat.

2. Ansøgningsdossieret skal også indeholde oplysninger om grunden eller grundene til annulleringen eller inddragelsen af visummet eller forkortelsen af dets gyldighedsperiode; der kan være tale om følgende grunde:

a) når der er tale om annullering eller inddragelse: en eller flere af de grunde, som er anført i artikel 12, stk. 2
b) når der er tale om en afgørelse om at forkorte visummets gyldighedsperiode: en eller flere af følgende grunde:
   i) gyldighedsperioden er forkortet med henblik på udvisning af visumindehaveren
   ii) utilstrækkelige subsistensmidler i forhold til opholdets oprindeligt planlagte varighed.

Artikel 14

Oplysninger, som tilføjes, når et visum forlænges

1. Når der er truffet afgørelse om at forlænge et visum, tilføjer den visummyndighed, som har forlænget visummet, følgende oplysninger til ansøgningsdossieret:

a) statusoplysninger, som viser, at visummet er forlænget
b) den myndighed, som har forlænget visummet, herunder dennes beliggenhed
c) sted og dato for afgørelsen
d) nummeret på visummærkaten, hvis forlængelsen af visummet sker i form af et nyt visum
e) begyndelses- og udløbsdato for den forlængede periode
f) periode for forlængelsen af opholdets tilladte varighed
g) det område, som visumindehaveren har ret til at rejse inden for, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i de fælles konsulære instrukser
h) det forlængede visums type.

2. Ansøgningsdossieret skal også indeholde oplysninger om grunden eller grundene til, at visummet er forlænget; der kan være tale om en eller flere af følgende grunde:

a) force maj eure
b) humanitære årsager
c) tungtvej ende erhvervsmæssige årsager
d) tungtvejende personlige årsager.

Artikel 15

Anvendelse af VIS til behandling af ansøgninger

1. Den kompetente visummyndighed søger i VIS med henblik på behandlingen af ansøgninger og afgørelser i forbindelse med disse ansøgninger, herunder afgørelser om, hvorvidt visummet skal annulleres, inddrages, forlænges, eller om dets gyldighedsperiode skal forkortes, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser.

2. Til de formål, som er anført i stk 1, gives den kompetente visummyndighed adgang til at søge med en eller flere af følgende oplysninger:

a) ansøgningsnummere
b) de oplysninger, der er omhandlet i artikel 9, nr. 4), litra a)
c) de oplysninger om rejsedokumentet, der er omhandlet i artikel 9, nr. 4), litra c)
d) efternavnet, fornavnet og adressen på den fysiske person eller navnet og adressen på det firma/den anden organisation, der er omhandlet i artikel 9, nr. 4), litra f)
e) fingeraftryk
f) nummeret på visummærkaten og udstedelsesdatoen for tidligere udstedte visa.

3. Hvis søgningen med en eller flere af de oplysninger, som er anført i stk. 2, viser, at der er registreret oplysninger om ansøgeren i VIS, gives den kompetente visummyndighed udelukkende med henblik på de formål, som er anført i stk. 1, adgang til ansøgningsdossieret og den eller de hermed forbundne ansøgningsdossierer, jf. artikel 8, stk. 3 og 4.

Artikel 16

Anvendelse af VIS til konsultationer og anmodninger om dokumenter

1. Med henblik på konsultationer mellem de centrale visummyndigheder om ansøgninger i overensstemmelse med Schengen-konventionens artikel 17, stk. 2, fremsendes anmodningen om konsultationer og svarene herpå i overensstemmelse med stk. 2 i nærværende artikel.

2. Den medlemsstat, som er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, sender anmodningen om konsultationer ledsaget af ansøgningsnummeret til VIS med angivelse af den eller de medlemsstater, som skal konsulteres.

VIS videresender anmodningen til den eller de anførte medlemsstater.

Den eller de medlemsstater, som konsulteres, sender svaret til VIS, som videresender det til den medlemsstat, som fremsatte anmodningen.

3. Proceduren i stk. 2 kan også anvendes til fremsendelse af oplysninger om udstedelse af visa med begrænset territorial gyldighed og andre meddelelser i forbindelse med det konsulære samarbejde samt til fremsendelse af anmodninger til den kompetente visummyndighed om at fremsende kopier af rejsedokumenter og andre dokumenter til støtte for ansøgningen og til fremsendelse af elektroniske kopier af disse dokumenter. De kompetente visummyndigheder besvarer straks anmodningen.

4. De personoplysninger, som fremsendes efter denne artikel, anvendes udelukkende til konsultation af centrale visummyndigheder og til det konsulære samarbejde.

Artikel 17

Anvendelse af oplysninger til rapportering og statistikker

De kompetente visummyndigheder har udelukkende med henblik på rapportering og statistikker og uden at gøre det muligt at identificere den enkelte ansøger adgang til at konsultere følgende oplysninger:

1) statusoplysninger

2) den kompetente visummyndighed, herunder dennes beliggenhed
3) ansøgerens nuværende nationalitet
4) første indrejsested
5) dato og sted for ansøgningen eller afgørelsen vedrørende visummet
6) den visumtype, som der er ansøgt om, eller som er udstedt
7) type rejsedokument
8) de grunde, som er anført for en afgørelse vedrørende visummet eller visumansøgningen
9) den kompetente visummyndighed, som gav afslag på visumansøgningen, herunder myndighedens beliggenhed, og datoen for afslaget.
10) de tilfælde, hvor samme ansøger har ansøgt om visum ved mere end én kompetent myndighed, med angivelse af de kompetente visummyndigheder, deres beliggenhed og datoerne for afslagene
11) rejsens formål
12) de tilfælde, hvori de i artikel 9, stk. 6, omhandlede oplysninger rent faktisk ikke kunne fremskaffes, jf. artikel 8, stk. 5, andet punktum
13) de tilfælde, hvor de i artikel 9, stk. 6, omhandlede oplysninger af retlige grunde ikke var påkrævede, jf. artikel 8, stk. 5, andet punktum
14) de tilfælde, hvor en person, som rent faktisk ikke kunne fremskaffe de i artikel 9, stk. 6, omhandlede oplysninger, fik afslag på visum, jf. artikel 8, stk. 5, andet punktum.

KAPITEL III

ANDRE MYNDIGHEDERS ADGANG TIL OPLYSNINGER

Artikel 18

Adgang til oplysninger med henblik på kontrol ved de ydre grænseovergangssteder

1. De myndigheder, som har kompetence til at foretage kontrol ved de ydre grænseovergangs steder i overensstemmelse med Schengen-grænsekodeksen, har udelukkende med henblik på at verificere visumindehaverens identitet og/eller visummets ægthed, og/eller hvorvidt betingelserne for indrejse på medlemsstaternes område i henhold til artikel 5 i Schengen-grænsekodeksen er opfyldt, adgang til at søge med visummærkatens nummer kombineret med verifikation af visumindehaverens fingeraftryk, jf. dog stk. 2 og 3.

2. I en periode på højst tre år efter at VIS er sat i drift, kan søgningen foretages alene med visummærkatens nummer. Når der er gået et år efter idriftsættelsen, kan perioden på tre år reduceres for så vidt angår luftgrænser efter proceduren i artikel 49, stk. 3.

3. For visumindehavere, hvis fingeraftryk ikke kan bruges, foretages søgningen alene med visummærkatens nummer.

4. Hvis søgningen med de oplysninger, som er anført i stk 1, viser, at der er registreret oplysninger om visumindehaveren i VIS, gives den kompetente grænsekontrolmyndighed udelukkende med henblik på de formål, som er anført i stk 1, adgang til følgende oplysninger i ansøgningsdossieret samt dermed forbundne ansøgningsdossierer, jf. artikel 8, stk 4:

a) statusoplysningerne og de oplysninger taget fra ansøgningsskemaet, som er omhandlet i artikel 9, nr. 2) og 4)
b) fotografier
c) de indlæste oplysninger om visa, som er udstedt, annulleret, inddraget, eller hvis gyldighed er blevet forlænget eller forkortet, jf. artikel 10, 13 og 14.

5. Såfremt kontrol af visumindehaveren eller visummet ikke er mulig, eller såfremt der hersker tvivl om visumindehaverens identitet eller visummets og/eller rej sedokumentets ægthed, gives behørigt bemyndi-

gede medarbejdere fra disse kompetente myndigheder adgang til oplysninger i overensstemmelse med artikel 20, stk. 1 og 2.

Artikel 19

Adgang til oplysninger med henblik på kontrol på medlemsstaternes område

1. De myndigheder, som har kompetence til at foretage kontrol på medlemsstaternes område med hensyn til, om betingelserne for indrejse til, ophold eller bopæl på medlemsstaternes område er opfyldt, har udelukkende med henblik på at verificere visumindehaverens identitet og/eller visummets ægthed, og/eller hvorvidt betingelserne for indrej se til, ophold eller bopæl på medlemsstaternes område er opfyldt, adgang til at søge med visummærkatens nummer kombineret med verifikation af visumindehaverens fingeraftryk eller med visummærkatens nummer.

For visumindehavere, hvis fingeraftryk ikke kan bruges, foretages søgningen alene med visummærkatens nummer.

2. Hvis søgningen med de oplysninger, som er anført i stk. 1, viser, at der er registreret oplysninger om visumindehaveren i VIS, gives den kompetente myndighed udelukkende med henblik på de formål, som er anført i stk. 1, adgang til følgende oplysninger i ansøgningsdossieret og dermed forbundne ansøgningsdossierer, jf. artikel 8, stk. 4:

a) statusoplysningerne og de oplysninger taget fra ansøgningsskemaet, som er omhandlet i artikel 9, nr. 2) og 4)
b) fotografier
c) de indlæste oplysninger om visa, som er udstedt, annulleret, inddraget, eller hvis gyldighed er blevet forlænget eller forkortet, jf. artikel 10, 13 og 14.

3. Såfremt kontrol af visumindehaveren eller visummet ikke er mulig, eller såfremt der hersker tvivl om visumindehaverens identitet eller visummets og/eller rej sedokumentets ægthed, gives behørigt bemyndigede medarbejdere fra disse kompetente myndigheder adgang til oplysninger i overensstemmelse med artikel 20, stk. 1 og 2.

Artikel 20

Adgang til oplysninger med henblik på identifikation

1. De myndigheder, som har kompetence til at foretage kontrol ved de ydre grænseovergangssteder i overensstemmelse med Schengen-grænsekodeksen eller på medlemsstaternes område med hensyn til, om betingelserne for indrejse til, ophold eller bopæl på medlemsstaternes område er opfyldt, har udelukkende med henblik at identificere en person, som eventuelt ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for indrej se til, op-hold eller bopæl på medlemsstaternes område, adgang til at søge med personens finger-aftryk.

Såfremt den pågældendes fingeraftryk ikke kan anvendes, eller søgning med fingeraftryk ikke er mulig, skal søgningen foretages med de oplysninger, som er omhandlet i artikel 9, nr. 4), litra a) og/eller c). Søgningen kan foretages i kombination med de oplysninger, der er omhandlet i artikel 9, nr. 4), litra b).

2. Hvis søgningen med de oplysninger, som er anført i stk 1, viser, at der er registreret oplysninger om ansøgeren i VIS, gives den kompetente myndighed udelukkende med henblik på de formål, som er anført i stk 1, adgang til følgende oplysninger i ansøgningsdossieret og dermed forbundne ansøgningsdossierer, jf. artikel 8, stk 3 og 4:

a) ansøgningsnummeret, statusoplysningerne og den myndighed, som ansøgningen blev indgivet til
b) de oplysninger taget fra ansøgningsskemaet, som er omhandlet i artikel 9, nr. 4)
c) fotografier

d) de indlæste oplysninger om visa, som er udstedt, afslået, annulleret, inddraget, eller hvis gyldighedsperiode er forlænget eller forkortet, eller om ansøgninger, for hvilke behandlingen er afbrudt, jf. artikel 10-14.

3. Såfremt personen er indehaver af et visum, skal de kompetente myndigheders søgning i VIS i første omgang ske i henhold til artikel 18 eller 19.

Artikel 21

Adgang til oplysninger med henblik på fastlæggelse af ansvaret for asylansøgninger

1. De kompetente asylmyndigheder har udelukkende med henblik på at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning i henhold til artikel 9 og 21 i forordning (EF) nr. 343/2003, adgang til at søge med asylsøgerens fingeraftryk.

Såfremt den pågældendes fingeraftryk ikke kan anvendes, eller søgning med fingeraftryk ikke er mulig, skal søgningen foretages med de oplysninger, som er omhandlet i artikel 9, nr. 4), litra a) og/eller c). Søgningen kan foretages i kombination med de oplysninger, der er omhandlet i artikel 9, nr. 4), litra b).

2. Hvis søgningen med de oplysninger, som er anført i stk. 1, viser, at et visum, der er udstedt med en udløbsdato, som ligger højst seks måneder før datoen for asylansøgningen, og/eller et visum, der er forlænget til en udløbsdato, som ligger højst seks måneder før datoen for asylansøgningen, er registreret i VIS, gives den kompetente asylmyndighed udelukkende med henblik på det formål, som er anført i stk. 1, adgang til følgende oplysninger i ansøgningsdossieret og, for så vidt angår litra g), oplysninger vedrørende ægtefælle og børn, jf. artikel 8, stk. 4:

ansøgningsnummeret og den myndighed, som har udstedt eller forlænget visummet, samt hvorvidt myndigheden udstedte det på vegne af en anden medlems stat

a) de oplysninger taget fra ansøgningsskemaet, som er omhandlet i artikel 9, nr. 4), litra a) og b)

b) visumtype

c) visummets gyldighedsperiode

d) opholdets varighed

e) fotografier

f) de i artikel 9, nr. 4), litra a) og b), omhandlede oplysninger i dermed forbundne ansøgningsdossierer for ægtefælle og børn.

3. Søgning i VIS i medfør af stk. 1 og 2 udføres udelukkende af de udpegede nationale myndigheder, jf. artikel 21, stk. 6, i forordning (EF) nr. 343/2003.

Artikel 22

Adgang til oplysninger med henblik på behandling af asylansøgningen

1. De kompetente asylmyndigheder har i overensstemmelse med artikel 21 i forordning (EF) nr. 343/2003 og udelukkende med henblik på at behandle en asylansøgning adgang til at søge med asylsøgerens fingeraftryk.

Såfremt den pågældendes fingeraftryk ikke kan anvendes, eller søgning med fingeraftryk ikke er mulig, skal søgningen foretages med de oplysninger, som er omhandlet i artikel 9, nr. 4), litra a) og/eller c). Søgningen kan foretages i kombination med de oplysninger, der er omhandlet i artikel 9, nr. 4), litra b).

2. Hvis søgningen med de oplysninger, som er anført i stk 1, viser, at et udstedt visum er registreret i VIS, gives den kompetente asylmyndighed udelukkende med henblik på det formål, som er anført i stk 1, adgang til at konsultere følgende oplysninger i ansøgningsdossieret og dermed forbundne ansøgningsdossierer vedrørende ansøgeren, jf. artikel 8, stk 3, og, for så vidt angår oplysningerne i litra e), vedrørende ægtefælle og børn, jf. artikel 8, stk 4:

a) ansøgningsnummeret
b) de oplysninger taget fra ansøgningsskemaet, som er omhandlet i artikel 9, nr. 4), litra a), b) og c)
c) fotografier
d) de indlæste oplysninger om visa, som er udstedt, annulleret, inddraget, eller hvis gyldighedsperiode er blevet forlænget eller forkortet, jf. artikel 10, 13 og 14
e) de i artikel 9, nr. 4), litra a) og b), omhandlede oplysninger i dermed forbundne ansøgningsdossierer for ægtefælle og børn.

3. Søgning i VIS i medfør af stk. 1 og 2 udføres udelukkende af de udpegede nationale myndigheder, jf. artikel 21, stk. 6, i forordning (EF) nr. 343/2003.

KAPITEL IV

LAGRING OG ÆNDRING AF OPLYSNINGER

Artikel 23

Lagringsperiode for oplysninger

1. Hvert ansøgningsdossier lagres i VIS i højst fem år, uden at dette berører sletning som omhandlet i artikel 24 og 25 og føring af registre som omhandlet i artikel 34.

Denne periode begynder:

a) på visummets udløbsdato, hvis der er udstedt et visum
b) på visummets nye udløbsdato, hvis et visum er blevet forlænget
c) på datoen for oprettelsen af ansøgningsdossieret i VIS, hvis ansøgningen er trukket tilbage eller behandlingen af den er afsluttet eller afbrudt.
d) på datoen for visummyndighedens afgørelse, hvis et visum er afslået, annulleret, forkortet eller inddraget

2. Ved udløbet af den periode, som er nævnt i stk. 1, sletter VIS automatisk ansøgningsdossieret og forbindelserne til dette dossier, jf. artikel 8, stk. 3 og 4.

Artikel 24

Ændring af oplysninger

1. Det er kun den ansvarlige medlemsstat, der har ret til at ændre de oplysninger, som den har fremsendt til VIS, ved at berigtige eller slette dem.

2. Hvis en medlemsstat har oplysninger, der tyder på, at oplysninger, som er behandlet i VIS, er ukorrekte, eller at oplysningerne er behandlet i VIS i strid med denne forordning, underretter den straks den ansvarlige medlems stat. En sådan meddelelse kan sendes via VIS-infrastrukturen.

3. Den ansvarlige medlemsstat kontrollerer de pågældende oplysninger og berigtiger eller sletter dem om nødvendigt straks.

Artikel 25

Sletning af oplysninger før tiden

1. Ansøgningsdossierer og forbindelser som omhandlet i artikel 8, stk. 3 og 4, vedrørende en ansøger, som har opnået statsborgerskab i en af medlemsstaterne inden udløbet af den periode, der er omhandlet i artikel 23, stk. 1, slettes straks fra VIS af den medlemsstat, der oprettede det eller de pågældende ansøgningsdossierer og forbindelserne hermed.

2. Hver medlems stat underretter straks den eller de ansvarlige medlems stater, hvis en ansøger har opnået statsborgerskab i medlemsstaten. En sådan meddelelse kan sendes via VIS-infrastrukturen.

3. Hvis et visumafslag er blevet annulleret af en domstol eller en klageinstans, sletter den medlemsstat, som har givet afslag på visum, straks de oplysninger, der henvises til i artikel 12, når afgørelsen om at annullere visumafslaget bliver endelig.

KAPITEL V

DRIFT OG ANSVARSOMRÅDER

Artikel 26

Operationel forvaltning

1. Efter en overgangsperiode overtager en forvaltningsmyndighed (»Forvaltningsmyndigheden«), der finansieres over Den Europæiske Unions almindelige budget, ansvaret for den operationelle forvaltning af det centrale VIS og de nationale grænseflader. Forvaltningsmyndigheden sikrer i samarbejde med medlemsstaterne, at den ud fra en lønsomhedsvurdering bedste tilgængelige teknologi til enhver tid anvendes til det centrale VIS og de nationale grænseflader.

2. Forvaltningsmyndigheden er også ansvarlig for følgende opgaver i relation til kommunikationsinfrastrukturen mellem det centrale VIS og de nationale grænseflader:

a) tilsyn
b) sikkerhed
c) koordinering af forbindelserne mellem medlemsstaterne og udbyderen.

3. Kommissionen er ansvarlig for alle andre opgaver i relation til kommunikationsinfrastrukturen mellem det centrale VIS og de nationale grænseflader, navnlig:

a) budgetgennemførelsesopgaver
b) anskaffelse og fornyelse
c) kontraktforhold.

4. I en overgangsperiode, indtil forvaltningsmyndigheden indleder sin virksomhed, er Kommissionen ansvarlig for den operationelle forvaltning af VIS. Kommissionen kan, i overensstemmelse med Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fælles skabers almindelige budget,[24)] overlade udøvelsen af denne forvaltningsopgave og budgetgennemførelsesopgaverne til nationale offentlige organer i to forskellige medlems stater.

5. Hvert nationalt offentligt organ som omhandlet i stk. 4 skal opfylde følgende udvælgelseskriterier:

a) det skal godtgøre omfattende erfaring med at drive et stort informations system
b) det skal råde over en væsentlig ekspertise inden for de service- og sikkerhedskrav, der knytter sig til et stort informations system
c) det skal have tilstrækkeligt og erfarent personale, der råder over den relevante faglige ekspertise og de relevante sproglige færdigheder, som er nødvendige for at kunne samarbejde i et internationalt miljø, således som det kræves i forbindelse med VIS
d) det skal råde over en infrastruktur med en sikker og specifikt udformet facilitet, der især er i stand til at fungere som backup for og garantere en kontinuerlig drift af store informationssystemer, og
e) det skal have et administrativt miljø, der sætter det i stand til at udføre sine opgaver korrekt og undgå enhver form for interessekonflikt.

6. Kommissionen skal forud for en delegation af opgaver som omhandlet i stk. 4 og med regelmæssige mellemrum derefter underrette Europa-Parlamentet og Rådet om betingelserne for og det nøjagtige omfang af delegationen samt de organer, hvortil der delegeres opgaver.

7. Hvis Kommissionen i overgangsperioden uddelegerer sit ansvar i medfør af stk. 4, sikrer den, at denne delegation fuldt ud overholder de frister, der er fastsat af det institutionelle system i henhold til traktaten. Den sikrer navnlig, at delegationen ikke negativt påvirker konkrete kontrolmekanismer i henhold til fælles skabslovgivningen, uanset om det drejer sig om kontrol udøvet af Domstolen, Revisionsretten eller Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

8. Den operationelle forvaltning af VIS omfatter alle de opgaver, der er nødvendige for, at VIS kan fungere 24 timer i døgnet alle ugens 7 dage i overensstemmelse med denne forordning, navnlig den vedligeholdelse og tekniske udvikling, der er nødvendig for at sikre, at systemet fungerer med en tilfredsstillende operationel kvalitet, især med hensyn til den tid, der kræves til konsulaters søgninger i den centrale database, som bør være så kort som muligt.

9. Forvaltningsmyndigheden anvender relevante regler for tavshedspligt eller tilsvarende fortrolighedskrav i forbindelse med alt personale, der skal arbejde med VIS-oplysninger, jf. dog artikel 17 i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber, som fastsat i forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68.[25)] Denne pligt består fortsat, når de pågældende medarbejdere er fratrådt deres stilling, eller deres virksomhed er ophørt.

Artikel 27

Det centrale visuminformationssystems placering

Det overordnede centrale VIS, der står for teknisk tilsyn og forvaltning, placeres i Strasbourg (Frankrig), og et centralt backup-VIS, der kan sikre alle funktioner i det overordnede centrale VIS i tilfælde af systemsvigt, placeres i Sankt Johann im Pongau (Østrig).

Artikel 28

Forbindelsen med de nationale systemer

1. VIS forbindes med de nationale systemer i hver medlemsstat via den nationale grænseflade i den pågældende medlemsstat.

2. Hver medlems stat udpeger en national myndighed, som sørger for, at de kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1 og 2, har adgang til VIS, og forbinder denne nationale myndighed med den nationale grænseflade.

3. Hver medlems stat følger automatiske procedurer for behandling af oplysningerne.

4. Hver medlemsstat er ansvarlig for:

a) udviklingen af det nationale system og/eller tilpasningen heraf til VIS i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i beslutning 2004/512/EF
b) organiseringen, forvaltningen, driften og vedligeholdelsen af det nationale system
c) forvaltningen af og ordninger for adgang til VIS for behørigt bemyndigede medarbejdere i de kompetente nationale myndigheder i overensstemmelse med denne forordning samt udarbejdelse og regelmæssig ajourføring af en oversigt over sådanne medarbejdere og deres profiler
d) afholdelsen af omkostningerne til de nationale systemer og omkostningerne til deres forbindelse med den nationale grænseflade, herunder investeringer og driftsomkostninger vedrørende kommunikationsinfrastrukturen mellem den nationale grænseflade og det nationale system.

5. Før personale, som er ansat hos myndigheder med adgangsret til VIS, får tilladelse til at behandle oplysninger, der er lagret i VIS, modtager det den relevante uddannelse i datasikkerheds– og databeskyttelsesregler samt orienteres om relevante lovovertrædelser og sanktioner.

Artikel 29

Ansvar for anvendelse af oplysninger

1. Hver medlemsstat sikrer, at oplysningerne behandles på lovlig vis, og navnlig at kun behørigt bemyndiget personale har adgang til oplysninger, som er behandlet i VIS, med henblik på udførelsen af opgaverne i overensstemmelse med denne forordning. Den ansvarlige medlemsstat sikrer specielt, at

a) oplysningerne indsamles på lovlig vis
b) oplysningerne fremsendes til VIS på lovlig vis
c) oplysningerne er korrekte og ajourførte ved fremsendelsen til VIS.

2. Forvaltningsmyndigheden sørger for, at VIS drives i overensstemmelse med denne forordning og gennemførelsesbestemmelserne hertil, jf. artikel 45, stk. 2. Forvaltningsmyndigheden skal især:

a) træffe de nødvendige foranstaltninger til at garantere sikkerheden af det centrale VIS og kommunikationsinfrastrukturen mellem det centrale VIS og de nationale grænseflader, uden at dette dog berører de enkelte medlemsstaters ansvar
b) sikre, at kun behørigt bemyndigede medarbejdere har adgang til oplysninger, som er blevet behandlet i VIS, med henblik på udførelsen af Forvaltningsmyndighedens opgaver i overensstemmelse med denne forordning.

3. Forvaltningsmyndigheden underretter Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om de foranstaltninger, den træffer i henhold til stk. 2.

Artikel 30

Opbevaring af VIS-oplysninger i nationale registre

1. Oplysninger, der er hentet i VIS, må kun opbevares i nationale registre, når det er nødvendigt i et konkret tilfælde, i overensstemmelse med VIS' formål og i overensstemmelse med de relevante retlige bestemmelser, herunder reglerne for databeskyttelse, og ikke længere, end det er nødvendigt i det konkrete tilfælde.

2. Stk. 1 berører ikke en medlemsstats ret til i sine nationale registre at opbevare oplysninger, som den selv har indlæst i VIS.

3. Enhver anvendelse af oplysninger i strid med stk. 1 og 2, betragtes som misbrug efter bestemmelserne i den enkelte medlems stats nationale lovgivning.

Artikel 31

Udlevering af oplysninger til tredjelande eller internationale organisationer

1. Oplysninger, der behandles i VIS i henhold til denne forordning, må ikke overføres til eller stilles til rådighed for et tredjeland eller en international organisation.

2. Uanset stk. 1 kan de i artikel 9, nr. 4, litra a), b), c), k) og m), omhandlede oplysninger overføres til eller stilles til rådighed for et tredjeland eller en international organisation, der er nævnt i bilaget, hvis det er nødvendigt i konkrete sager med henblik på at bevise tredjelandsstatsborgeres identitet, herunder med henblik på tilbagesendelse, og kun hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) Kommissionen har vedtaget en afgørelse om en passende beskyttelse af personoplysninger i det pågældende tredjeland i overensstemmelse med artikel 25, stk. 6, i direktiv 95/46/EF, eller der er en gældende tilbagetagelsesaftale mellem Fællesskabet og det pågældende tredjeland, eller bestemmelserne i artikel 26, stk. 1, litra d), i direktiv 95/46/EF finder anvendelse;
b) tredjelandet eller den internationale organisation accepterer udelukkende at anvende oplysningerne til det formål, hvortil de blev indhentet;

c) oplysningerne overføres eller stilles til rådighed i overensstemmelse med de relevante fællesskabsbestemmelser, navnlig tilbagetagelsesaftaler, og den nationale lovgivning i den medlemsstat, der overførte eller stillede oplysningerne til rådighed, herunder reglerne om datasikkerhed og databeskyttelse;
d) den eller de medlemsstater, som har indlæst oplysningerne i VIS, har givet samtykke.

3. Sådanne overførsler af personoplysninger til tredjelande eller internationale organisationer berører ikke de rettigheder, der er tillagt flygtninge og personer, der anmoder om international beskyttelse, navnlig for så vidt angår non-refoulement.

Artikel 32

Datasikkerhed

1. Den ansvarlige medlems stat garanterer oplysningernes sikkerhed før og under fremsendelsen til den nationale grænseflade. Hver medlems stat garanterer sikkerheden af de oplysninger, som den modtager fra VIS.

2. Hver medlems stat træffer i relation til sit nationale system de nødvendige foranstaltninger, herunder i form af en sikkerhedsplan, med henblik på at:

a) beskytte oplysninger fysisk, bl.a. ved at udarbejde beredskabsplaner for beskyttelse af kritisk infrastruktur
b) forhindre, at personer uden bemyndigelse får adgang til nationale anlæg, hvor medlems staten udfører operationer i overensstemmelse med formålene med VIS (kontrol ved indgangen til anlægget)
c) forhindre, at databærere kan læses, kopieres, ændres eller fjernes af personer uden bemyndigelse (kontrol med databærere)
d) forhindre uautoriseret indlæsning af oplysninger samt uautoriseret læsning, ændring eller sletning af indlæste personoplysninger (kontrol med opbevaring)
e) forhindre uautoriseret behandling af oplysninger i VIS samt uautoriseret ændring eller sletning af oplysninger, som er blevet behandlet i VIS (kontrol med indlæsning af oplysninger)
f) sikre, at bemyndigede personer kun får adgang til de oplysninger i VIS, som hører ind under deres bemyndigelse, og kun ved hjælp af individuelle og entydige brugeridentiteter og fortrolige adgangsmetoder (kontrol med dataadgang)
g) sikre, at alle myndigheder med adgangsret til VIS opretter profiler, der beskriver funktioner og ansvarsområder for de personer, som er bemyndiget til at få adgang til, indlæse, ajourføre, slette og søge i oplysningerne, og på anmodning straks stiller disse profiler til rådighed for de nationale tilsynsmyndigheder, der er omhandlet i ar-tikel 41 (personaleprofiler)
h) sikre, at det er muligt at efterprøve og fastslå, hvilke myndigheder personoplysninger må videregives til via datatransmissionsudstyr (kontrol med videregivelse)
i) sikre, at det er muligt at efterprøve og fastslå, hvilke oplysninger der er blevet behandlet i VIS, hvornår, af hvem og til hvilket formål (kontrol med registrering af oplysninger)
j) forhindre uautoriseret læsning, kopiering, ændring eller sletning af personoplysninger under fremsendelsen af personoplysninger til eller fra VIS eller under fremsendelsen af databærere, navnlig ved hjælp af passende krypteringsteknikker (kontrol med transport)
k) overvåge effektiviteten af de sikkerhedsforanstaltninger, der er omhandlet i dette stykke, og træffe de nødvendige organisatoriske foranstaltninger vedrørende intern kontrol for at sikre overholdelsen af denne forordning (egenkontrol).

3. Forvaltningsmyndigheden træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at opfylde målsætningerne i stk. 2 for så vidt angår driften af VIS, herunder vedtagelsen af en sikkerhedsplan.

Artikel 33

Erstatningsansvar

1. Enhver person eller medlems stat, som har lidt skade som følge af en ulovlig behandling eller enhver anden handling, der er i strid med denne forordning, har ret til erstatning fra den medlemsstat, som er ansvarlig for skaden. Den pågældende medlemsstat fritages helt eller delvis for erstatningsansvar, hvis den kan bevise, at den ikke er skyld i den begivenhed, der medførte skaden.

2. Hvis en medlemsstats manglende overholdelse af sine forpligtelser i henhold til denne forordning volder skade på VIS, holdes den pågældende medlems stat ansvarlig for skaden, medmindre Forvaltningsmyndigheden eller en anden af de medlems stater, der deltager i VIS, ikke har truffet rimelige foranstaltninger til at forhindre skaden i at ske eller til at begrænse dens omfang.

3. Skadeserstatningskrav mod en medlemsstat, der fremsættes efter stk. 1 og 2, behandles efter den sagsøgte medlemsstats nationale ret.

Artikel 34

Føring af registre

1. Hver medlems stat og Forvaltningsmyndigheden fører registre over alle behandlinger af oplysninger i VIS. Disse registre skal vise formålet med adgangen, jf. artikel 6, stk. 1, og artikel 15-22, datoen og tidspunktet, den type oplysninger, der er fremsendt, jf. artikel 9-14, den type oplysninger, der er anvendt til søgningen, jf. artikel 15, stk. 2, artikel 17, artikel 18, stk. 1-3, artikel 19, stk. 1, artikel 20, stk. 1, artikel 21, stk. 1, og artikel 22, stk. 1, og navnet på den myndighed, der har indlæst eller hentet oplysningerne. Desuden fører hver medlemsstat registre over de personer, som er ansvarlige for at indlæse eller hente oplysningerne.

2. Disse registre må kun bruges til kontrol med lovligheden af behandlingen af oplysningerne i databeskyttelsesøjemed samt til at garantere oplysningernes sikkerhed. Registrene beskyttes med de nødvendige foranstaltninger mod uautoriseret adgang og slettes efter en periode på et år efter udløbet af den lagringsperiode, der er omhandlet i artikel 23, stk 1, hvis de ikke er nødvendige for kontrolprocedurer, som allerede er indledt.

Artikel 35

Egenkontrol

Medlemsstaterne sikrer, at enhver myndighed, der har ret til adgang til VIS-oplysninger, træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre overholdelsen af denne forordning, og i nødvendigt omfang samarbejder med den nationale tilsynsmyndighed.

Artikel 36

Sanktioner

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at ethvert misbrug af oplysninger indlæst i VIS pålægges sanktioner, herunder administrative og/eller strafferetlige sanktioner i overensstemmelse med national ret, som er effektive, forholdsmæssige og har afskrækkende virkning.

KAPITEL VI

RETTIGHEDER OG TILSYN MED HENSYN TIL DATABESKYTTELSE

Artikel 37

Ret til information

1. Ansøgerne og de personer, der er omhandlet i artikel 9, nr. 4), litra f), informeres om følgende af den ansvarlige medlemsstat:

a) identiteten af den registeransvarlige, jf. artikel 41, stk. 4, og dennes kontaktoplysninger
b) formålene med at behandle oplysningerne inden for VIS
c) kategorierne af modtagere af oplysningerne, herunder de myndigheder, der er omhandlet i artikel 3
d) dataopbevaringsperioden
e) at indsamlingen af oplysningerne er obligatorisk i forbindelse med behandlingen af ansøgningen
f) at de pågældende har ret til at få indsigt i oplysninger om dem selv og til at kræve, at ukorrekte oplysninger om dem selv rettes, og at ulovligt lagrede oplysninger om dem selv slettes, herunder ret til at få oplysninger om procedurerne for udøvelse af disse rettigheder og kontaktoplysninger for de nationale tilsynsmyndigheder, som er omhandlet i artikel 41, stk.1, og som skal behandle krav om beskyttelse af personoplysninger.

2. De oplysninger, som er omhandlet i stk 1, gives til ansøgeren skriftligt, når oplysningerne fra ansøgningsskemaet, fotografiet og fingeraftryksoplysningerne, jf. artikel 9, nr. 4), 5) og 6), indsamles.

3. De oplysninger, som er omhandlet i stk. 1, gives til de personer, der er omhandlet i artikel 9, nr. 4), litra f), på den garantierklæring vedrørende invitation, underhold og logi, som skal underskrives af de pågældende personer.

Hvis disse personer ikke har underskrevet en sådan garantierklæring, skal oplysningerne gives i overensstemmelse med artikel 11 i direktiv 95/46/EF.

Artikel 38

Ret til indsigt i samt berigtigelse og sletning af oplysninger

1. Uden at dette berører forpligtelsen til at give andre oplysninger i overensstemmelse med artikel 12, litra a), i direktiv 95/46/EF, har enhver person ret til at få meddelelse om de oplysninger om ham, der er registreret i VIS, og om, hvilken medlemsstat der har fremsendt dem til VIS. Adgang til oplysningerne kan kun gives af en medlems stat. Hver medlemsstat registrerer alle anmodninger om sådan adgang.

2. Enhver person kan anmode om, at ukorrekte oplysninger om ham berigtiges, og at oplysninger, der er registreret ulovligt, slettes. Berigtigelsen og sletningen foretages straks af den ansvarlige medlemsstat i overensstemmelse med medlemsstatens love, administrative bestemmelser og procedurer.

3. Hvis anmodningen som omhandlet i stk 2 fremsættes til en anden medlemsstat end den ansvarlige medlemsstat, kontakter myndighederne i den medlems stat, som anmodningen er indgivet til, myndighederne i den ansvarlige medlemsstat inden 14 dage. Den ansvarlige medlemsstat kontrollerer inden en måned, at oplysningerne er korrekte, og at behandlingen af oplysningerne i VIS er lovlig.

4. Hvis det viser sig, at oplysninger, der er registreret i VIS, er ukorrekte eller ulovligt registreret, berigtiger eller sletter den ansvarlige medlems stat oplysningerne i overensstemmelse med artikel 24, stk. 3. Den ansvarlige medlemsstat bekræfter straks skriftligt over for den pågældende, at den har taget skridt til at berigtige eller slette oplysningerne om vedkommende.

5. Hvis den ansvarlige medlemsstat ikke anerkender, at de oplysninger, som er registreret i VIS, er ukorrekte eller ulovligt registreret, forklarer den straks skriftligt over for den pågældende, hvorfor den ikke er villig til at berigtige eller slette oplysningerne om vedkommende.

6. Den ansvarlige medlemsstat orienterer ligeledes den pågældende om, hvilke skridt han kan tage, hvis han ikke kan acceptere den forklaring, der er givet. Denne orientering skal indeholde oplysninger om, hvordan den pågældende kan anlægge sag ved eller indgive klage til den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder eller domstole, og hvilken bistand, herunder fra de nationale tilsynsmyndigheder som omhandlet i artikel 41, stk. 1, der kan ydes i henhold til den pågældende medlemsstats love, administrative bestemmelser og procedurer.

Artikel 39

Samarbejde med henblik på at sikre rettigheder med hensyn til databeskyttelse

1. Medlemsstaterne samarbejder aktivt med henblik på at håndhæve de rettigheder, som er omhandlet i artikel 38, stk. 2, 3 og 4.

2. I hver medlems stat bistår og rådgiver den nationale tilsynsmyndighed på anmodning den pågældende ved udøvelsen af den pågældendes ret til at få berigtiget eller slettet oplysninger om sig selv i overensstemmelse med artikel 28, stk. 4, i direktiv 95/46/EF.

3. Den nationale tilsynsmyndighed i den ansvarlige medlemsstat, som fremsendte oplysningerne, og de nationale tilsynsmyndigheder i de medlemsstater, hvortil anmodningen er indgivet, samarbejder med henblik herpå.

Artikel 40

Klageadgang

1. I hver medlemsstat har enhver person ret til at anlægge sag ved eller indgive klage til de kompetente myndigheder eller domstole i den pågældende medlemsstat, hvis han nægtes den ret til indsigt eller den ret til at få berigtiget eller slettet oplysninger om ham, som er omhandlet i artikel 38, stk. 1 og 2.

2. De nationale tilsynsmyndigheders bistand som omhandlet i artikel 39, stk. 2, er til rådighed under hele denne proces.

Artikel 41

Tilsyn ved den nationale tilsynsmyndighed

1. Den eller de myndigheder, som er udpeget i hver medlemsstat, og som er tillagt de beføjelser, der er omhandlet i artikel 28 i direktiv 95/46/EF (»den nationale tilsynsmyndighed«), overvåger uafhængigt, at den pågældende medlemsstats behandling af personoplysninger, jf. artikel 5, stk. 1, herunder deres fremsendelse til og fra VIS, foregår på lovlig vis.

2. Den nationale tilsynsmyndighed sikrer, at der mindst hvert fjerde år foretages en revision af behandlingen af data i det nationale system i overensstemmelse med relevante internationale revisionsstandarder.

3. Medlemsstaterne sikrer, at deres nationale tilsynsmyndighed har tilstrækkelige midler til at udføre de opgaver, som overdrages til dem i henhold til denne forordning.

4. Med hensyn til behandling af personoplysninger i VIS udpeger hver medlemsstat den myndighed, som skal betragtes som registeransvarlig efter artikel 2, litra d), i direktiv 95/46/EF, og som skal have det centrale ansvar for denne medlems stats databehandling. Hver medlems stat giver Kommissionen meddelelse om denne myndighed.

5. Hver medlemsstat fremsender alle de oplysninger, som de nationale tilsynsmyndigheder anmoder om, herunder navnlig oplysninger om de aktiviteter, der gennemføres i overensstemmelse med artikel 28 og artikel 29, stk 1, giver de nationale tilsynsmyndigheder adgang til de oversigter, som er omhandlet i artikel 28, stk 4, litra c), og til sine registre som omhandlet i artikel 34, og giver til enhver tid de nationale tilsynsmyndigheder adgang til alle sine lokaler.

Artikel 42

Tilsyn ved Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

1. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse kontrollerer, at Forvaltningsmyndighedens behandling af personoplysninger sker i overensstemmelse med denne forordning. De opgaver og beføjelser, der er omhandlet i artikel 46 og 47 i forordning (EF) nr. 45/2001, finder tilsvarende anvendelse.

2. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse sikrer, at der mindst hvert fjerde år foretages en revision af forvaltningsmyndighedens behandling af personoplysninger i overensstemmelse med relevante internationale revisionsstandarder. Revisionsrapporten sendes til Europa-Parlamentet, Rådet, Forvaltningsmyndigheden, Kommissionen og de nationale tilsynsmyndigheder. Forvaltningsmyndigheden skal have mulighed for at fremsætte bemærkninger, inden rapporten vedtages.

3. Forvaltningsmyndigheden fremsender de oplysninger, som Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse anmoder om, giver den adgang til alle dokumenter og til Forvaltningsmyndighedens registre som omhandlet i artikel 34, stk 1, og giver den til enhver tid adgang til alle sine lokaler.

Artikel 43

Samarbejde mellem de nationale tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

1. De nationale tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, der hver især handler inden for deres respektive beføjelser, samarbejder aktivt inden for rammerne af deres ansvarsområder og sikrer et samordnet tilsyn med VIS og de nationale systemer.

2. Idet de hver især handler inden for deres respektive beføjelser, udveksler de relevante oplysninger, bistår hinanden med at gennemføre revisioner og inspektioner, undersøger vanskeligheder med fortolkningen eller anvendelsen af denne forordning, undersøger problemer med udøvelsen af uafhængigt tilsyn eller i forbindelse med udøvelsen af den registreredes rettigheder, udarbejder harmoniserede forslag til fælles løsninger på eventuelle problemer og fremmer bevidstheden om databeskyttelsesrettigheder alt efter behov.

3. De nationale tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse mødes med henblik herpå mindst to gange om året. Udgifter og service i forbindelse med disse møder påhviler Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse. Forretningsordenen vedtages på det første møde. De øvrige arbejdsmetoder udvikles i fællesskab efter behov.

4. Der sendes en fælles aktivitetsrapport til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Forvaltningsmyndigheden hvert andet år. Rapporten skal omfatte et kapitel om hver medlems stat, som udarbejdes af den pågældende medlems stats nationale tilsynsmyndighed.

Artikel 44

Databeskyttelse i overgangsperioden

Såfremt Kommissionen i overgangsperioden uddelegerer sit ansvar til et andet organ i medfør af artikel 26, stk. 4, sikrer den, at Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse har ret til og mulighed for fuldt ud at udføre sine opgaver, herunder mulighed for at udføre kontrol på stedet eller udøve enhver anden beføjelse, der er tillagt Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse ved artikel 47 i forordning (EF) nr. 45/2001.

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 45

Kommissionens gennemførelse

1. Det centrale VIS, den nationale grænseflade i hver medlemsstat og kommunikationsinfrastrukturen mellem det centrale VIS og de nationale grænseflader, herunder funktionerne for behandling af biometriske data, jf. artikel 5, stk. 1, litra c), gennemføres af Kommissionen snarest muligt efter denne forordnings ikrafttræden.

2. De foranstaltninger, som er nødvendige for den tekniske gennemførelse af det centrale VIS, de nationale grænseflader og kommunikationsinfrastrukturen mellem det centrale VIS og de nationale grænseflader, vedtages efter proceduren i artikel 49, stk. 2, navnlig med henblik på:

a) at indlæse oplysninger og forbinde ansøgningsdossierer, jf. artikel 8
b) at få adgang til oplysningerne, jf. artikel 15 og artikel 17-22
c) at ændre og slette oplysninger og slette oplysninger før tiden, jf. artikel 23-25
d) at føre og give adgang til registrene, jf. artikel 34
e) konsultationsmekanismen og procedurerne i artikel 16.

Artikel 46

Integration af de tekniske funktioner i Schengen-konsultationsnettet

Konsultationsmekanismen i artikel 16 træder i stedet for Schengen-konsultationsnettet fra den dato, der fastsættes efter proceduren i artikel 49, stk. 3, når alle de medlemsstater, som anvender Schengen-konsultationsnettet på datoen for denne forordnings ikrafttræden, har meddelt, at de har truffet de tekniske og juridiske foranstaltninger til anvendelse af VIS med henblik på konsultationer mellem de centrale visummyndigheder om visumansøgnn[26)] ger i henhold til Schengen-konventionens artikel 17, stk. 2.

Artikel 47

Starten på fremsendelsen

Hver medlems stat meddeler Kommissionen, at den har truffet de nødvendige tekniske og juridiske foranstaltninger til at fremsende de oplysninger, som er omhandlet i artikel 5, stk. 1, til det centrale VIS via den nationale grænseflade.

Artikel 48

Idriftsættelse

1. Kommissionen fastsætter den dato, hvor VIS idriftsættes, når:

a) foranstaltningerne i artikel 45, stk. 2, er vedtaget
b) Kommissionen har givet meddelelse om en vellykket omfattende test af VIS udført af Kommissionen sammen med medlemsstaterne
c) medlemsstaterne efter godkendelse af de tekniske foranstaltninger har meddelt Kommissionen, at de har truffet de nødvendige tekniske og juridiske foranstaltninger til indsamling og fremsendelse af de oplysninger, som er omhandlet i artikel 5, stk. 1, til VIS, for alle ansøgningsdossierer i den første region, som fastsat i overensstemmelse med stk. 3, herunder foranstaltninger til indsamling og/eller fremsendelse af oplysninger på vegne af en anden medlemsstat.

2. Kommissionen meddeler Europa-Parlamentet resultaterne af den test, som er udført i henhold til stk. 1, litra b).

3. Kommissionen fastsætter i hver af de andre regioner den dato, hvor overførsel af oplysningerne i artikel 5, stk 1, bliver obligatorisk, når medlemsstaterne har meddelt Kommissionen, at de har truffet de nødvendige tekniske og juridiske foranstaltninger til at indsamle og fremsende de oplysninger, som er omhandlet i artikel 5, stk 1, til VIS for alle ansøgninger i den pågældende region, herunder foranstaltninger til indsamling og/eller fremsendelse af oplysninger på vegne af en anden medlemsstat. Før denne dato kan den enkelte medlemsstat iværksætte driften i disse regioner, når den har meddelt Kommissionen, at den har truffet de nødvendige tekniske og juridiske foranstaltninger til at indsamle og fremsende mindst de oplysninger, som er omhandlet i artikel 5, stk 1, litra a) og b), til VIS.

4. Regionerne i stk. 1 og 3 fastlægges efter proceduren i artikel 49, stk. 3. Kriterierne for fastlæggelsen af disse regioner er risikoen for ulovlig indvandring, trusler mod medlemsstaternes indre sikkerhed og den realistiske mulighed for at indsamle biometriske data fra alle lokaliteter i den pågældende region.

5. Kommissionen offentliggør datoerne for idriftsættelsen i hver region i Den Europæiske Unions Tidende.

6. En medlemsstat kan først konsultere de oplysninger, som er fremsendt til VIS af andre medlemsstater, når den eller en anden medlemsstat, som repræsenterer denne medlemsstat, begynder at indlæse oplysninger i overensstemmelse med stk. 1 og 3.

Artikel 49

Udvalg

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 51, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 af 20. december 2006 om oprettelse, drift og brug af anden generation af Schengen-informations systemet (SIS II)1.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 4, stk. 3, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til to måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til to måneder.

Artikel 50

Kontrol og evaluering

1. Forvaltningsmyndigheden sørger for, at der etableres procedurer til kontrol af, hvordan VIS fungerer set i forhold til de mål, der er fastlagt i relation til resultater, omkostningseffektivitet, sikkerhed og tjenesternes kvalitet.

2. Med henblik på den tekniske vedligeholdelse har Forvaltningsmyndigheden adgang til de nødvendige oplysninger vedrørende behandlingsprocesserne i VIS.

3. To år efter idriftsættelsen af VIS og derefter hvert andet år forelægger Forvaltningsmyndigheden Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en rapport om, hvordan VIS fungerer teknisk set, herunder dens sikkerhed.

4. Tre år efter idriftsættelsen af VIS og derefter hvert fjerde år udarbejder Kommissionen en samlet evaluering af VIS. Denne samlede evaluering skal omfatte en gennemgang af de opnåede resultater set i forhold til målene og en vurdering af, om de tilgrundliggende principper fortsat er gyldige, forordningens anvendelse med hensyn til VIS, sikkerheden i forbindelse med VIS, anvendelsen af artikel 31 og eventuelle konsekvenser for den fremtidige drift. Kommissionen forelægger evalueringen for Europa-Parlamentet og Rådet.

5. Inden udgangen af de i artikel 18, stk 2, nævnte perioder aflægger Kommissionen rapport om de tekniske fremskridt med hensyn til anvendelsen af fingeraftryk ved de ydre grænser og dens indvirkning på varigheden af søgninger med visummærkatens nummer kombineret med verifikation af visumindehaverens fingeraftryk, herunder om den forventede varighed af en sådan søgning medfører urimelig lang ventetid ved grænseovergangsstederne. Kommissionen sender evalueringen til Europa-Parlamentet og Rådet. Europa-Parlamentet eller Rådet kan på grundlag af evalueringen opfordre Kommissionen til om nødvendigt at foreslå passende ændringer af denne forordning.

6. Medlemsstaterne sender Forvaltningsmyndigheden og Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for at udarbejde de i stk. 3, 4 og 5, nævnte rapporter.

7. Forvaltningsmyndigheden sender Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for at foretage de overordnede evalueringer, der er omhandlet i stk. 4.

8. I overgangsperioden indtil Forvaltningsmyndigheden indleder sin virksomhed, er Kommissionen ansvarlig for udarbejdelsen og forelæggelsen af de i stk. 3 nævnte rapporter.

Artikel 51

Ikrafttræden og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

2. Den anvendes fra den dato, som er omhandlet i artikel 48, stk. 1.

3. Artikel 26, 27, 32 og 45, artikel 48, stk. 1, 2 og 4, og artikel 49 anvendes fra …*[27)] 4. I den overgangsperiode, der er omhandlet i artikel 26, stk. 4, betragtes henvisninger i denne forordning til Forvaltningsmyndigheden som henvisninger til Kommissionen.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*

1) Europa-Parlamentets holdning af 7.6.2007 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
2) EUT L 213 af 15.6.2004, s. 5.
3) EUT L 50 af 25.2.2003, s. 1.
4) EFT L 123 af 9.5.2002, s. 50.
5) EFT L 164 af 14.7.1995, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1791/2006 (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 1).
6) EUT C 326 af 22.12.2005 s. 1. Senest ændret ved Rådets afgørelse 2006/684/EF (EUT L 280 af 12.10.2006, s. 29).
7) EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1987/2006 (EUT L 381 af 28.12.2006, s. 4).
8) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).
9) EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.
10) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved afgørelse 512/2006/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).
11) EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.
12) EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.
13) EFT L 176 af 10.7.1999, s. 53.
14) EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.
15) EUT L 395 af 31.12.2004, s. 70.
16) EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.
17) Afgørelse 2004/860/EF af 25. oktober 2004 om undertegnelse, på Det Europæiske Fælles skabs vegne, af og midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne (EUT L 370 af 17.12.2004, s. 78).
18) EUT: indsæt venligst EUT-nr. og dato på afgørelsen i dok. 11077/07.
19) EUT L
20) EUT L 64 af 7.3.2003, s. 1.
21) EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1932/2006 (EUT L 405 af 30.12.2006, s. 23).
22) EFT L 53 af 23.2.2002, s. 4.
23) EUT L 105 af 13.4.2006, s. 1.
24) EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1. Ændret ved forordning (EF, Euratom) nr. 1995/2006 (EUT L 390 af 30.12.2006, s. 1).
25) EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1. Den danske specialudgave 1968 (1), s. 30. Senest ændret ved forordning (EF, Euratom) nr. 1895/2006 (EUT L 397 af 30.12.2006, s. 6).
26) EUT L 381 af 28.12.2006, s. 4.
27) EUT: tyve dage efter offentliggørelsen af denne forordning.

BILAG

Liste over internationale organisationer nævnt i artikel 31, stk. 2

1. FN-organisationer (f.eks. UNHCR)
2. Den Internationale Organisation for Migration (IOM)
3. Den Internationale Røde Kors Komité.

Bilag 3

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer med hensyn til indførelse af biometriske identifikatorer, herunder bestemmelser om organisering af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 62, nr. 2), litra b), nr. ii),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,[1)] efter proceduren i traktatens artikel 251,[2)] og

ud fra følgende betragtninger:

(1) For at sikre en pålidelig kontrol og identifikation af visumansøgerne er det nødvendigt at behandle biometriske oplysninger i visuminformations systemet (VIS), som er indført ved Rådets beslutning 2004/512/EF af 8. juni 2004,[3)] og at skabe en juridisk ramme for registreringen af disse biometriske identifikatorer. Desuden kræver gennemførelsen af VIS nye former for organisering med henblik på modtagelse af visumansøgninger.

(2) Integreringen af biometriske identifikatorer i VIS er et vigtigt skridt hen imod brugen af nye elementer, der etablerer en mere pålidelig forbindelse mellem indehaveren af visummet og passet med henblik på at undgå anvendelse af falske identiteter. Et af de grundlæggende krav ved udstedelsen af et visum bør derfor være, at visumansøgeren skal give personligt fremmøde, i hvert fald i forbindelse med den første ansøgning, så de biometriske identifikatorer kan registreres i VIS.

(3) Valget af biometriske identifikatorer er foretaget i [Europa-Parlamentets og Rådets forordning om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold]. I denne forordning fastlægges standarderne for indsamling af disse biometriske identifikatorer ved henvisning til de relevante bestemmelser, som er fastsat af Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO). Der er ikke behov for yderligere tekniske specifikationer for at sikre interoperabilitet.

(4) For at lette registreringen af visumansøgere og mindske omkostningerne for medlemsstaterne må der ud over de eksisterende rammer for repræsentation overvejes andre organisatoriske muligheder. For det første bør der i de fælles konsulære instrukser tilføjes en særlig type af repræsentation, som er begrænset til modtagelse af visumansøgninger og registrering af biometriske identifikatorer.

(5) Der bør indføres en række andre muligheder, såsom samhusning, fælles ansøgningscentre og outsourcing. Der bør indføres en passende retlig ramme for disse muligheder under særlig hensyntagen til databeskyttelses spørgsmål. Inden for den retlige ramme, som indføres, bør medlemsstaterne frit kunne vælge, hvilken form for organisatorisk struktur de vil bruge i hvert tredjeland. Kommissionen bør offentliggøre oplysninger om disse strukturer.

(6) Når medlemsstaterne organiserer samarbejdet, bør de sikre, at ansøgeren henvises til den medlemsstat, der er kompetent til at behandle hans ansøgning.

(7) Det er nødvendigt at indføre bestemmelser om situationer, hvor medlemsstaternes centrale myndigheder beslutter at outsource en del af visumhåndteringsprocessen til en ekstern tjenesteyder. Disse

ordninger bør indføres under streng overholdelse af de generelle principper for udstedelse af visa og under overholdelse af databeskyttelseskravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

(8) De kontrakter, som medlemsstaterne indgår med eksterne tjenesteydere, bør indeholde bestemmelser om deres præcise ansvar, direkte og fuldstændig adgang til deres lokaler, oplysninger til ansøgerne, fortrolighed og omstændigheder, betingelser og procedurer for suspension eller ophør af kontrakten.

(9) For at sikre, at databeskyttelseskravene overholdes, er den arbejdsgruppe, som er nedsat ved artikel 29 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, blevet hørt.

(10) Medlemsstaterne bør kunne give visse kategorier af ansøgere eller alle ansøgere direkte adgang til deres diplomatiske eller konsulære repræsentationer af humanitære eller andre grunde.

(11) For at forenkle proceduren for alle senere ansøgninger bør det være muligt at kopiere biometriske oplysninger fra den første ansøgning inden for en periode på 48 måneder i overensstemmelse med den lagringsperiode, som er fastlagt i VIS-forordningen. Når denne periode er udløbet, bør de biometriske identifikatorer registreres igen.

(12) På grund af kravet om registrering af biometriske identifikatorer bør kommercielle foretagender, der fungerer som formidlere, ikke længere anvendes til den første ansøgning, men kun til senere ansøgninger.

(13) De fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer bør derfor ændres i overensstemmelser hermed.

(14) Kommissionen bør to år efter, at denne forordning er trådt i kraft, fremlægge en rapport om gennemførelsen af forordningen, som omfatter gennemførelsen af registreringen af biometriske identifikatorer, princippet om den »første ansøgning« og organiseringen af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger.

(15) Subsidiaritetsprincippet finder anvendelse, for så vidt som forslaget ikke er omfattet af Fællesskabets enekompetence. Denne forordning går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå de tilstræbte mål, jf. traktatens artikel 5, stk. 3

(16) I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet er det med henblik på at nå det grundlæggende mål om at indføre fælles standarder og interoperable biometriske identifikatorer nødvendigt og hensigtsmæssigt, at der fastlægges regler for alle de medlemsstater, der gennemfører Schengen-konventionen. Denne forordning går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå de tilstræbte mål, jf. traktatens artikel 5, stk. 3.

(17) Danmark deltager i henhold til artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, ikke i vedtagelsen af denne forordning, og forordningen er ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark. Da formålet med denne forordning er at udbygge Schengen-reglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i tredje del af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, træffer Danmark inden seks måneder efter, at Rådet har vedtaget denne forordning, afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 5 i protokollen om Danmarks stilling.

(18) Hvad angår Island og Norge, udgør denne forordning en udvikling af bestemmelserne i Schengen-reglerne som omhandlet i den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne, som falder inden for det område, der er omhandlet i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den pågældende

aftale.[4)] (19) Denne forordning udgør en udvikling af Schengen-reglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne. Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, og forordningen er ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Det Forenede Kongerige.

(20) Denne forordning udgør en udvikling af Schengen-reglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne. Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, og forordningen er ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Irland.

(21) Med hensyn til Schweiz udgør denne forordning en udvikling af Schengen-reglerne som omhandlet i aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne, som falder inden for det område, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, i Rådets afgørelse om undertegnelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af og midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i aftalen.

(22) Denne forordning udgør en retsakt, der bygger på eller på anden måde har tilknytning til Schengen-reglerne, jf. artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten fra 2003 -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I de fælles konsulære instrukser til de diplomatiske og konsulære repræsentationer foretages følgende ændringer:

1) I del II ændres punkt 1.2 som følger:
   a) I litra b) tilføjes følgende afsnit: »En medlemsstat kan også udelukkende repræsentere en eller flere medlemsstater i forbindelse med modtagelse af ansøgninger og registrering af biometriske identifikatorer. De relevante bestemmelser i punkt 1.2, litra c) og e), finder anvendelse. Modtagelsen og fremsendelsen af dossierer og oplysninger til den repræsenterede konsulære repræsentation sker under overholdelse af de relevante databeskyttelses og sikkerhedsregler.«
   b) Litra d) affattes således: »Repræsentation i forbindelse med udstedelse af ensartet visum, som omhandlet i litra a) og b), fremgår af oversigten over repræsentationer i forbindelse med udstedelse af ensartet visum i bilag 18.«

2) I del III affattes punkt 1 således:

1.1 Skema til visumansøgning - Antal skemaer

Udlændinge skal ligeledes udfylde visumansøgnings skemaet. Ansøgningen om ensartet visum indgives ved hjælp af et harmoniseret ansøgningsskema, der er i overensstemmelse med modellen i bilag 16.
Visumansøgningen skal mindst udfyldes i ét eksemplar, som bl.a. kan anvendes til høring af de centrale myndigheder. Hvis det er fastsat i de nationale bestemmelser, kan de kontraherende parter kræve ansøgningen udfyldt i flere eksemplarer.

1.2. Biometriske identifikatorer

a) Medlemsstaterne indsamler ansøgerens biometriske identifikatorer, som omfatter ansigtsbilledet og ti fingeraftryk, i overensstemmelse med de beskyttelsesforanstaltninger, der er fastlagt i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og de grundlæggende frihedsrettigheder og i FN's konvention om barnets rettigheder.
Hver ansøger skal give personligt fremmøde ved indgivelsen af sin første ansøgning. På det tidspunkt indsamles følgende biometriske identifikatorer:
– et fotografi, som scannes eller tages, når ansøgningen indgives, og
– ti fingeraftryk, som optages fladt og registreres digitalt.
I forbindelse med alle senere ansøgninger kopieres de biometriske identifikatorer fra den første ansøgning, forudsat at den sidste registrering højst er 48 måneder gammel. Efter denne periode an-

ses en senere ansøgning for at være en »første ansøgning«.

De biometriske identifikatorer registreres af kvalificerede og behørigt bemyndigede medarbejdere ved den diplomatiske eller konsulære repræsentation eller under deres tilsyn af den eksterne tjenesteyder, der er omhandlet i punkt 1 .B.
Oplysningerne må kun registreres i visuminformationssystemet (VIS) af behørigt bemyndigede konsulære medarbejdere i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, artikel 5 og artikel 6, stk. 5 og 6, i VIS-forordningen.

b) Undtagelser
Følgende ansøgere er fritaget fra kravet om at afgive fingeraftryk:
- Børn under 6 år
- Personer, hvor det er fysisk umuligt at optage fingeraftryk. Hvis det er muligt at optage fingeraftryk af mindre end ti fingre, skal det respektive antal fingeraftryk dog optages.

En medlemsstat kan fastsætte undtagelser fra kravet om indsamling af biometriske identifikatorer for indehavere af diplomatpas, tjenestepas/officielle pas og særlige pas.
I hvert af disse tilfælde registreres der et »finder ikke anvendelse« i VIS.«

3) Del VII: Punkt 1 affattes således:

1 A Organisering af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger
Hver medlems stat er ansvarlig for organiseringen af modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger.

For hvert sted skal medlemsstaterne enten udstyre deres konsulat med det nødvendige udstyr til registrering/indsamling af biometriske identifikatorer eller, uden at dette berører ovennævnte muligheder for repræsentation, beslutte at samarbejde med en eller flere andre medlemsstater. Et eventuelt samarbejde skal have form af samhusning eller oprettelse af et fælles ansøgningscenter eller samarbejde med eksterne partnere.

a) Når der vælges »samhusning«, behandler medarbejderne fra en eller flere medlemsstaters diplomatiske og konsulære repræsentationer de ansøgninger (herunder biometriske identifikatorer), der indgives til dem, i en anden medlemsstats diplomatiske eller konsulære repræsentation og deler udstyr med den pågældende medlemsstat. De pågældende medlemsstater aftaler varigheden og betingelserne for ophør af samhusningen og den del af det administrative gebyr, som tilkommer den medlems stat, hvis diplomatiske eller konsulære repræsentation anvendes.

b) Når der oprettes »fælles ansøgningscentre«, samles medarbejderne fra to eller flere medlemsstaters diplomatiske og konsulære repræsentationer i én bygning med henblik på at modtage de visumansøgninger (herunder biometriske identifikatorer), der indgives til dem. Ansøgerne henvises til den medlemsstat, der er kompetent til at behandle visumansøgningen. Medlemsstaterne aftaler varigheden og betingelserne for ophør af dette samarbejde samt fordelingen af omkostningerne mellem de deltagende medlemsstater. Én medlemsstat

skal have ansvaret for kontrakter vedrørende logistik og diplomatiske forbindelser med værtslandet.

Samarbejde med eksterne tjenesteydere i overensstemmelse med 1.B

1.B Samarbejde med eksterne tjenesteydere

Når det af grunde, som har forbindelse med den lokale situation for den konsulære repræsentation, ikke er hensigtsmæssigt at udstyre den konsulære repræsentation til at registrere/indsamle biometriske identifikatorer eller at organisere samhusning eller oprette et fælles ansøgningscenter, kan en medlemsstat eller flere medlemsstater i fællesskab samarbejde med en ekstern tjenesteyder om modtagelse af visumansøgninger (herunder biometriske identifikatorer). I så fald er den eller de pågældende medlemsstater fortsat ansvarlige for, at databeskyttelsesreglerne overholdes ved behandlingen af visumansøgninger.

1 .B. 1 - Former for samarbejde med eksterne tjenesteydere

Samarbejdet med eksterne tjenesteydere har [en af] følgende former:

a) Den eksterne tjenesteyder fungerer som et callcenter, der giver generelle oplysninger om kravene i forbindelse med ansøgning om visum og har ansvaret for tidsbestillingssystemet.
b) Den eksterne tjenesteyder giver generelle oplysninger om kravene i forbindelse med ansøgning om visum, modtager ansøgninger og bilag og indsamler biometriske oplysninger fra visumansøgerne og opkræver gebyr for behandling af ansøgningen (jf. punkt 4 i del VII og bilag 12) og sender de færdige dossierer og oplysninger til den diplomatiske eller konsulære repræsenta-

tion for den medlemsstat, der er kompetent til at behandle ansøgningen.

1 .B.2 - Medlemsstaternes forpligtelser

De pågældende medlemsstater skal udvælge en ekstern tjenesteyder, der kan iværksætte alle de tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger og de fornødne tekniske og organisatoriske foranstaltninger, som den eller de pågældende medlemsstater anmoder om, til at beskytte personoplysninger mod hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, mod hændeligt tab, mod forringelse, ubeføjet udbredelse eller ikke-autoriseret adgang, navnlig hvis behandlingen omfatter fremsendelse af oplysninger i et net og modtagelse og fremsendelse af dossierer og oplysninger til den konsulære repræsentation, samt mod enhver anden form for ulovlig behandling.

Når medlemsstaternes diplomatiske eller konsulære repræsentationer udvælger eksterne tjenesteydere, skal de kontrollere selskabets solvens og pålidelighed (herunder de nødvendige licenser, registrering i handelsregistret, selskabsvedtægterne og aftaler med banker) og sikre, at der ikke er interessekonflikter.

Eksterne tjenesteydere har ikke adgang til visuminformationssystemet (VIS) til noget formål. Adgangen til VIS er udelukkende forbeholdt behørigt bemyndigede medarbejdere ved de diplomatiske eller konsulære repræsentationer.

Den eller de pågældende medlems stater skal indgå en kontrakt med den eksterne tjenesteyder i overensstemmelse med artikel 17 i direktiv 95/46.

Inden den pågældende medlemsstats diplomatiske eller konsulære repræsentation indgår en sådan kontrakt, skal den inden for rammerne af det

lokale konsulære samarbejde meddele de andre medlemsstaters diplomatiske og konsulære repræsentationer og Kommissionens delegation, hvorfor kontrakten er nødvendig.
Ud over de forpligtelser, som er fastsat i artikel 17 i direktiv 95/46, skal kontrakten også indeholde bestemmelser, der:

a) fastlægger tjenesteyderens nøjagtige ansvar
b) pålægger tjenesteyderen at handle efter anvisning fra de kompetente medlems stater og kun at behandle oplysningerne med henblik på behandling af personoplysningerne i visumansøgningerne på vegne af de kompetente medlems stater i overensstemmelse med direktiv 9 5/46
c) pålægger tjenesteyderen at give ansøgerne de oplysninger, som kræves i henhold til forordning …… [udkastet til VIS-forordningen]
d) sikrer, at de konsulære medarbejdere når som helst kan få adgang til tjenesteyderens lokaler
e) pålægger tjenesteyderen at overholde fortrolighedsreglerne (herunder beskyttelse af de oplysninger, som indsamles i forbindelse med visumansøgninger)
f) indeholder en bestemmelse om suspension og ophør.

Den eller de pågældende medlems stater skal overvåge gennemførelsen af aftalen, herunder:

a) de generelle oplysninger, som tjenesteyderen giver visumansøgerne
b) tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger og de fornødne tekniske og organisatoriske foranstaltninger til at beskytte personoplysninger mod hændelig eller ulovlig tilintetgø-

relse, mod hændeligt tab, mod forringelse, ubeføjet udbredelse eller ikke-autoriseret adgang, navnlig hvis behandlingen omfatter fremsendelse af oplysninger i et net og modtagelse og fremsendelse af dossierer og oplysninger til den konsulære repræsentation, samt mod enhver anden form for ulovlig behandling

c) registrering af biometriske identifikatorer

d) de foranstaltninger, som skal træffes for at overholde databeskyttelsesreglerne.

De samlede gebyrer, som den eksterne tjenesteyder opkræver for behandlingen af visumansøgningen, må ikke overstige det gebyr, der er anført i bilag 12.

Den eller de pågældende medlemsstaters konsulære medarbejdere skal give tjenesteyderne den nødvendige uddannelse, så de har den viden, som kræves for at give visumansøgerne en passende betjening og tilstrækkelige oplysninger.

1 .B.5 - Oplysninger

Medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer skal til brug for offentligheden opslå præcise oplysninger om, hvordan man bestiller tid og indgiver en visumansøgning.

1. C Bibeholdelse af direkte adgang for ansøgerne til medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer

Uanset hvilken form for samarbejde, der vælges, kan medlemsstaterne beslutte at bibeholde muligheden for at give ansøgerne adgang til at indgive en visumansøgning direkte i dens diplomatiske eller konsulære repræsentationers lokaler. Medlemsstaterne

skal sikre kontinuitet i modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger i tilfælde af, at samarbejdet med andre medlemsstater eller enhver form for ekstern tjenesteyder pludselig ophører.

1.D Afgørelse og ofentliggørelse
Medlemsstaterne underretter Kommissionen om, hvordan de har til hensigt at organisere modtagelsen og behandlingen af visumansøgninger i hver konsulær repræsentation. Kommissionen sørger for en passende offentliggørelse.
Medlemsstaterne forelægger Kommissionen de kontrakter, de indgår.«

4) I del VIII ændres punkt 5.2 som følger:
   a) Overskriften affattes således:
      »5.2. Samarbejdet mellem medlemsstaternes diplomatiske og konsulære repræsentationer og kommercielle foretagender, der fungerer som formidlere«
   b) Mellem overskriften og punkt 5.2, litra a), indsættes følgende punktum:
      »forbindelse med gentagne ansøgninger, jf. punkt 1.2 i del III, kan medlemsstaterne tillade deres diplomatiske eller konsulære repræsentationer at samarbejde med kommercielle foretagender, der fungerer som formidlere (f.eks. private bureauer, transportselskaber eller rejsebureauer (rejsearrangører og forhandlere).«

Artikel 2

Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen af denne forordning to år efter ikrafttrædelsen.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
Formand	*Formand*

1) EUT C […] af […], s. […].
2) EUT C […] af […], s. […].
3) EUT L 213 af 15.6.2004, s. 5.
4) EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.
5) De tekniske krav er de samme som for de pas, som medlemsstaterne udsteder til deres statsborgere i overensstemmelse med direktiv (EF) nr. 2252/2004.

Bilag 4

RÅDETS AFGØRELSE 2007/.../RIA

af

om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 30, stk. 1, litra b), og artikel 34, stk. 2, litra c),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet,[1)] og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Med Rådets beslutning 2004/512/EF af 8. juni 2004 om indførelse af visuminformationssystemet (VIS)[2)] blev VIS indført som et system til udveksling af visumoplysninger mellem medlemsstaterne. Indførelsen af VIS udgør et af de vigtigste initiativer inden for Den Europæiske Unions politikker med henblik på indførelse af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed. VIS bør have til formål at forbedre gennemførelsen af den fælles visumpolitik og bør også bidrage til den indre sikkerhed samt til bekæmpelse af terrorisme under klart fastlagte og kontrollerede omstændigheder.

(2) Rådet vedtog på samlingen den 7. marts 2005 et sæt konklusioner, hvori det hedder, at »der for fuldt ud at nå målet om forbedring af den indre sikkerhed og terrorbekæmpelse bør sikres konsultationsadgang til VIS for de myndigheder i medlemsstaterne, der har ansvaret for den indre sikkerhed, inden for rammerne af udøvelsen af deres kompetence med hensyn til forebyggelse og afsløring af straffelovsovertrædelser og efterforskning på området, bl.a. med hensyn til terrorhandlinger eller –trusler« under »nøje overholdelse af bestemmelserne om beskyttelse af personoplysninger«.

(3) I forbindelse med bekæmpelsen af terrorisme og anden alvorlig kriminalitet er det vigtigt, at de ansvarlige tjenester råder over så fuldstændige og ajourførte oplysninger som muligt på deres respektive områder. De kompetente nationale tjenester i medlemsstaterne har brug for oplysninger, hvis de skal kunne udføre deres opgaver. Oplysningerne i VIS kan være nødvendige med henblik på at forebygge og bekæmpe terrorisme og alvorlig kriminalitet, og de udpegede myndigheder bør derfor på de betingelser, der er fastsat i denne afgørelse, kunne søge i dem.

(4) Desuden har Det Europæiske Råd erklæret, at Europol skal spille en nøglerolle i samarbejdet mellem medlemsstaternes myndigheder vedrørende efterforskning af kriminalitet på tværs af grænserne til støtte for kriminalitetsforebyggelse, analyser og efterforskning på EU-plan. Europol bør derfor også have adgang til VIS-data inden for rammerne af sine opgaver i overensstemmelse med konventionen af 26. juli 1995 om oprettelse af en europæisk politienhed.[3)] (5) Denne afgørelse supplerer Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. .. ./2007 af ...[4)] om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen),[5)] idet den indfører et

retsgrundlag under afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union, som tillader udpegede myndigheder og Europol at få adgang til VIS.

(6) Det er nødvendigt at udpege de kompetente myndigheder i medlemsstaterne samt de centrale adgangspunkter, hvorigennem adgang finder sted, og at føre en liste over de driftsenheder inden for de udpegede myndigheder, som er bemyndiget til at få adgang til VIS med henblik på de specifikke formål forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger som nævnt i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om proceduren for overgivelse mellem medlemsstaterne.[6)] Det er afgørende at sikre, at de behørigt bemyndigede medarbejdere, der har adgangsret til VIS, er begrænset til dem, som »har brug for oplysninger« og har det fornødne kendskab til datasikkerheds- og databeskyttelsesregler.

(7) Anmodninger om adgang til VIS bør fremsættes af driftsenhederne inden for de udpegede myndigheder til de centrale adgangspunkter. Disse centrale adgangspunkter bør så behandle anmodningerne om adgang til VIS efter at have kontrolleret, om alle adgangsbetingelserne er opfyldt. I særlige tilfælde af hastende karakter bør de centrale adgangspunkter behandle anmodningen straks og foretager først kontrollen bagefter.

(8) Med henblik på beskyttelse af personoplysninger og specielt for at udelukke rutinemæssig adgang bør VIS-data kun behandles sag for sag. En sådan specifik sag foreligger især, når adgangen til søgning er forbundet med en given begivenhed eller med fare i forbindelse med alvorlig kriminalitet, eller med en eller flere specifikke personer, om hvem der er tungtvej ende grunde til at mene, at den/de vil begå eller har begået terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger, eller at den/de har en relevant forbindelse til en sådan person eller sådanne personer. De udpegede myndigheder og Europol bør således kun søge efter data, der findes i VIS, når de har rimelige grunde til at mene, at en sådan søgning vil give oplysninger, som vil bidrage væsentligt til at forebygge, afsløre eller efterforske alvorlig kriminalitet.

(9) Når den foreslåede rammeafgørelse om beskyttelse af personoplysninger, der behandles i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager, er trådt i kraft, bør den gælde for personoplysninger, som behandles i henhold til denne afgørelse. Indtil bestemmelserne i rammeafgørelsen finder anvendelse og for at supplere dem, må der imidlertid fastsættes passende bestemmelser for at sikre den nødvendige databeskyttelse. Hver enkelt medlemsstat bør sikre et tilstrækkeligt databeskyttelsesniveau i sin nationale lovgivning, som mindst svarer til det niveau, der følger af Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger og tilsvarende retspraksis i henhold til artikel 8 i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og, for de medlemsstater, som har ratificeret den, tillægsprotokollen af 8. november 2001 til nævnte konvention, og tage hensyn til Europarådets Ministerudvalgs anbefaling R(87)15 af 17. september 1987 om politiets brug af personoplysninger.

(10) Det bør med jævne mellemrum evalueres, om anvendelsen af denne afgørelse overvåges effektivt.

(11) Målene for denne afgørelse, nemlig indførelsen af forpligtelser og betingelser for adgang til søgning i VIS-data for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol, kan ikke i tilstrækkelig grad gennemføres af medlemsstaterne og kan derfor på grund af foranstaltningens omfang og virkninger bedre nås på fælles skabsplan; Rådet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, som er omhandlet i artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union og defineret i artikel 5 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet jf. nævnte artikel, går afgørelsen ikke ud over, hvad der er nødvendigt for nå disse mål.

(12) I overensstemmelse med artikel 47 i traktaten om Den Europæiske Union berører denne afgørelse ikke Det Europæiske Fællesskabs kompetencer, specielt inden for rammerne af forordning (EF) nr. … [7)] /2007 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne

oplysninger.[8)] (13) Denne afgørelse er et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengen-reglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne.[9)] Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.

(14) Denne afgørelse er et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengen-reglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne.[10)] Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.

15) I overensstemmelse med Rådets rammeafgørelse 2006/960/RIA af 18. december 2006 om forenkling af udvekslingen af oplysninger og efterretninger mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder[11)] kan oplysninger i VIS videregives til Det Forenede Kongerige og Irland af de kompetente myndigheder i de medlems stater, hvis udpegede myndigheder har adgang til VIS i henhold til denne afgørelse. Oplysninger i Det Forenede Kongeriges og Irlands nationale visumregistre kan videregives til de kompetente retshåndhævelsesmyndigheder i de øvrige medlems stater. Enhver form for direkte adgang for Det Forenede Kongeriges og Irlands centrale myndigheder vil med deres nuværende deltagelse i Schengen-reglerne kræve en aftale mellem Fællesskabet og disse medlemsstater, der sandsynligvis skal suppleres med andre regler, der præciserer betingelser og procedurer for denne adgang.

(16) For Islands og Norges vedkommende er denne afgørelse med undtagelse af artikel 7 et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengen-reglerne, jf. aftalen mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne,[12)] der falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF[13)] af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til nævnte aftale.

(17) For Schweiz' vedkommende er denne afgørelse med undtagelse af artikel 7 et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengen-reglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udvikling af Schengen-reglerne, der falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra B, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 sammenholdt med artikel 4, stk 1, i Rådets afgørelse 2004/849/EF[14)] (18) Denne afgørelse er med undtagelse af artikel 6 en retsakt, der bygger på Schengen-reglerne eller på anden måde har tilknytning dertil, jf. artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten fra 2003 og artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten fra 2005.

(19) Denne afgørelse respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som navnlig afspejles i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder –

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

1. Afgørelse 2004/849/EF af 25.10.2004 om undertegnelse, på Det Europæiske fællesskabs vegne, af og midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i aftalen mellem Den europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne (EUT L 368 af 15.12.2004, s. 26).

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

I denne afgørelse fastlægges betingelserne for, at de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og Den Europæiske Politienhed (Europol) kan få adgang til at søge i visuminformationssystemet (VIS) med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger.

Artikel 2

Definitioner

1. I denne afgørelse forstås ved:

a) »visuminformationssystemet (VIS)«: det visuminformationssystem, som er indført ved Rådets beslutning 2004/512/EF

b) »Europol«: Den Europæiske Politienhed, som er oprettet ved konventionen af 26. juli 1995 om oprettelse af en europæisk politienhed (»Europol-konventionen«)

c) »terrorhandlinger«: strafbare handlinger i henhold til national lovgivning, som svarer til eller er ligestillet med lovovertrædelserne i artikel 1-4 i Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme[15)]

d) »alvorlige strafbare handlinger«: de former for kriminalitet, som svarer til eller er ligestillet med dem, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, i rammeafgørelse 2002/5 84/RIA

e) »udpegede myndigheder«: myndigheder, der har ansvaret for forebyggelse, afsløring eller efterforskning af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger, og som er udpeget af medlemsstaterne i henhold til artikel 3.

2. Definitionerne i forordning (EF) nr. … */2007 finder ligeledes anvendelse.

Artikel 3

Udpegede myndigheder og centrale adgangspunkter

1. Medlemsstaterne udpeger de myndigheder, der er nævnt i artikel 2, stk. 1, litra e), og som har tilladelse til at få adgang til VIS-data efter denne afgørelse.

2. Hver enkelt medlemsstat fører en liste over de udpegede myndigheder. Senest . ..[16)] underretter hver enkelt medlems stat i en erklæring Kommissionen og Generalsekretariatet for Rådet om deres udpegede myndigheder og kan når som helst ændre sin erklæring eller erstatte den med en anden.

3. Hver enkelt medlemsstat udpeger de(t) centrale adgangspunkt(er), hvorigennem adgang finder sted. Medlemsstaterne kan udpege mere end ét centralt adgangspunkt for at tilgodese deres organisatoriske og administrative struktur i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige eller retlige krav. Senest ...[17)] underretter hver enkelt medlemsstat i en erklæring Kommissionen og Generalsekretariatet for Rådet om deres centrale adgangspunkt(er) og kan når som helst ændre sin erklæring eller erstatte den med en anden.

4. Kommissionen offentliggør de i stykke 2 og 3 nævnte erklæringer i *Den Europæiske Unions Tidende.*

5. Hver enkelt medlemsstat fører på nationalt plan en liste over de driftsenheder inden for de udpegede myndigheder, der er bemyndiget til at få adgang til VIS gennem de(t) centrale adgangspunkt(er).

6. Kun det behørigt bemyndigede personale i driftsenhederne samt de(t) centrale adgangspunkt(er) er bemyndiget til at få adgang til VIS i overensstemmelse med artikel 4a.

Artikel 4

Procedure for adgang til VIS

1. Hvis betingelserne i artikel 5 er opfyldt, sender de i artikel 3, stk. 5, nævnte driftsenheder en begrundet skriftlig eller elektronisk anmodning om adgang til VIS til de i artikel 3, stk. 3, nævnte centrale adgangspunkter. Ved modtagelsen af en anmodning om adgang kontrollerer de(t) centrale adgangspunkt(er), om de i artikel 5 nævnte adgangsbetingelser er opfyldt. Hvis alle adgangsbetingelserne er opfyldt, behandler det behørigt bemyndigede personale i de(t) centrale adgangspunkt(er) anmodninger-

ne. De VIS-oplysninger, der opnås adgang til, sendes til de i artikel 3, stk. 5, nævnte driftsenheder på en sådan måde, at dataenes sikkerhed ikke bringes i fare.

2. I særlige tilfælde af hastende karakter kan de(t) centrale adgangspunkt(er) modtage skriftlige, elektroniske eller mundtlige anmodninger. I så tilfælde behandler de(t) centrale adgangspunkt(er) anmodningen straks og kontrollerer først efterfølgende, om alle betingelserne i artikel 5 er opfyldt, herunder også, om der forelå et særligt tilfælde af hastende karakter. Den efterfølgende kontrol skal finde sted uden unødvendige forsinkelser efter behandlingen af anmodningen.

Artikel 5

Betingelser for adgang til VIS-data for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne

1. De udpegede myndigheders adgang til at søge i VIS finder sted inden for rammerne af deres beføjelser, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) adgangen til søgning skal være nødvendig for forebyggelse, afsløring eller efterforskning af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger
b) adgangen til søgning skal være nødvendig i et specifikt tilfælde
c) hvis der er rimelig grund til at mene, at søgning i VIS-dataene vil bidrage væsentligt til forebyggelse, afsløring eller efterforskning af en af de pågældende strafbare handlinger.

2. Søgning i VIS begrænses til søgning med følgende VIS-data i ansøgningsdossieret:

a) efternavn, fødenavn (tidligere efternavn(e)), fornavn(e), køn, fødselsdato, fødested og fødeland
b) nuværende nationalitet og nationalitet ved fødslen
c) rejsedokumentets type og nummer, den myndighed, som har udstedt det, og udstedelses- og udløbsdato
d) vigtigste bestemmelsesland og det planlagte opholds varighed
e) rejsens formål
f) planlagt ankomst- og afrejsedato
g) planlagt første indrej sested eller transitrute
h) opholdssted
i) fingeraftryk
j) visumtype og visummærkatens nummer
k) oplysninger om den person, der har inviteret, og/eller som er forpligtet til at dække leveomkostningerne under opholdet.

3. Søgning i VIS giver i tilfælde af hit adgang til alle data opført i stykke 2 samt til

a) alle andre data på ansøgnings skemaet
b) fotografier
c) de indlæste data om visa, som er udstedt, som der er givet afslag på, eller som er
d) annulleret, inddraget eller forlænget.

Artikel 6

*Betingelser for adgang til VIS-data for de udpegede myndigheder i en medlemsstat, hvor forordning (EF) nr. … */2007 endnu ikke er trådt i kraft*

1. Adgang til søgning i VIS for de udpegede myndigheder i en medlems stat, hvor forordning (EF) nr. …[18)] /2007 endnu ikke er trådt i kraft, finder sted inden for rammerne af deres beføjelser og

a) på de betingelser, som er fastsat i artikel 5, stk. 1, litra b)-d), og

b) på grundlag af en begrundet skriftlig eller elektronisk anmodning til en udpeget myndighed i en medlemsstat, som forordning (EF) nr. … */2007 finder anvendelse på; den pågældende myndighed anmoder herefter de(t) nationale centrale adgangspunkt(er) om at søge i VIS.

2. En medlemsstat, som endnu ikke har sat forordning (EF) nr. … */2007 i kraft, stiller sine visumoplysninger til rådighed for de medlemsstater, som forordning (EF) nr. … */2007 finder anvendelse på, på grundlag af en begrundet skriftlig eller elektronisk anmodning under overholdelse af betingelserne i artikel 5, stk. 1, litra b)-d).

3. Artikel 8, stk. 1 og 3-6, artikel 9, stk. 1, artikel 10, stk. 1 og 3, artikel 12 og artikel 13, stk. 1 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 7

Betingelser for Europols adgang til VIS-data

1. Europols adgang til søgning i VIS finder sted inden for rammerne af denne enheds mandat og

a) når det er nødvendigt for udførelsen af dens opgaver i henhold til Europol-konventionens artikel 3, stk. 1, nr. 2), og med henblik på en specifik analyseopgave som omhandlet i Europol-konventionens artikel 10, eller

b) når det er nødvendigt for udførelsen af dens opgaver i henhold til Europol-konventionens artikel 3, stk. 1, nr. 2), og med henblik på en analyse af generel og strategisk karakter som omhandlet i Europol-konventionens artikel 10, forudsat at Europol anonymiserer VIS-dataene før behandlingen, og at dataene opbevares i en form, hvor identifikation af de registrerede ikke længere er mulig.

2. Artikel 5, stk. 2 og 3, i denne afgørelse finder tilsvarende anvendelse.

3. Europol udpeger med henblik på denne afgørelse en specialiseret enhed med behørigt bemyndigede Europol-ansatte, der skal fungere som det centrale adgangspunkt for adgang til søgning i VIS.

4. Behandling af de oplysninger, som Europol har fået via adgangen til VIS, må kun ske med samtykke fra den medlemsstat, som har indlæst dataene i VIS. Dette samtykke indhentes via Europols nationale enhed i den pågældende medlemsstat.

Artikel 8

Beskyttelse af personoplysninger

1. Behandling af personoplysninger, der er fortaget søgninger i i henhold til denne afgørelse, sker efter følgende regler og den nationale lovgivning i den søgende medlemsstat. Hvad angår behandling af personoplysninger, der er foretaget søgninger i i henhold til denne afgørelse, sikrer hver enkelt medlemsstat et tilstrækkeligt databeskyttelsesniveau i sin nationale lovgivning, som mindst svarer til det niveau, der følger af Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger og, for de medlemsstater, som har ratificeret den, tillægsprotokollen af 8. november 2001 til nævnte konvention, og tager hensyn til Europarådets Ministerudvalgs anbefaling R(87)15 af 17. september 1987 om politiets brug af personoplysninger.

2. Europols behandling af personoplysninger efter denne afgørelse skal være i overensstemmelse med Europol-konventionen og de bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse heraf, og overvåges af den uafhængige fælles kontrolinstans, som er oprettet ved konventionens artikel 24.

3. Personoplysninger, der fås fra VIS i henhold til denne afgørelse, må kun behandles med henblik på forebyggelse, afsløring, efterforskning og retsforfølgning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger.

4. Personoplysninger, der fås fra VIS i henhold til denne afgørelse, kan ikke overføres eller stilles til rådighed for et tredjeland eller en international organisation. Disse data kan imidlertid i særlige tilfælde

af hastende karakter overføres eller stilles til rådighed for et tredjeland eller en international institution udelukkende med det formål at forebygge og afsløre terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger og på de betingelser, der er fastsat i artikel 5, stk 1, i denne afgørelse, med samtykke fra den medlemsstat, der har indlæst dataene i VIS, og i overensstemmelse med den nationale lovgivning i den medlemsstat, der overfører dataene eller stiller dem til rådighed. Medlemsstaterne skal i overensstemmelse med national lovgivning sikre, at der føres registre over sådanne overførsler, og at disse på anmodning stilles til rådighed for nationale databeskyttelsesmyndigheder. Overførsel af oplysninger, der foretages af den medlemsstat, der indlæste oplysningerne i VIS i henhold til forordning (EF) nr. …[19] /2007, er underkastet den pågældende medlems stats nationale lovgivning.

5. Det eller de kompetente organer, som i overensstemmelse med den nationale lovgivning har til opgave at føre tilsyn med behandlingen af personoplysninger hos de myndigheder, der er udpeget i henhold til denne afgørelse, overvåger lovligheden af behandlingen af personoplysninger efter denne afgørelse. Medlemsstaterne sikrer, at disse organer har tilstrækkelige midler til at udføre de opgaver, som overdrages til dem i henhold til denne afgørelse.

6. De i stk. 5 nævnte organer sikrer, at der mindst hvert fjerde år foretages en revision af behandlingen af personoplysninger i henhold til denne afgørelse, hvor det er relevant i overensstemmelse med internationale revisions standarder.

7. Medlemsstaterne og Europol tillader de(t) i stk 2 og 5 nævnte kompetente organ(er) at få de oplysninger, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver i overensstemmelse med denne artikel.

8. Før personale, som er ansat hos myndigheder med adgangsret til VIS, får tilladelse til at behandle oplysninger, der er lagret i VIS, modtager det den relevante uddannelse i datasikkerheds- og databeskyttelsesregler samt orienteres om relevante lovovertrædelser og sanktioner.

Artikel 9

Datasikkerhed

1. Den ansvarlige medlemsstat garanterer oplysningernes sikkerhed under fremsendelsen til og ved modtagelsen hos de udpegede myndigheder.

2. Hver medlems stat vedtager de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger for de data, der skal hentes i VIS i henhold til denne afgørelse og som derefter skal lagres, især med henblik på:

a) at beskytte oplysninger fysisk, bl.a. ved at udarbejde beredskabsplaner for beskyttelse af kritisk infrastruktur
b) at nægte uautoriserede personer adgang til de nationale anlæg, hvor medlems staten lagrer data (kontrol ved indgangen til anlægget)
c) at forhindre, at databærerne kan læses, kopieres, ændres eller fjernes af uautoriserede personer (kontrol med databærere)
d) at forhindre uautoriseret læsning, ændring eller sletning af indlæste personoplysninger (kontrol med lagring)
e) at forhindre uautoriseret behandling af oplysninger fra VIS (kontrol med behandling af oplysninger)
f) at sikre, at autoriserede personer kun får adgang til bruge de oplysninger i VIS, der hører ind under deres kompetenceområde ved hjælp af individuelle og entydige brugeridentiteter og fortroligt password (adgangskontrol)
g) at sikre, at alle myndigheder med adgangsret til VIS opretter profiler, der beskriver funktioner og ansvarsområder for de personer, som er autoriseret til få adgang til og søge oplysninger, og øjeblikkeligt efter anmodning stiller disse profiler til rådighed for de nationale tilsynsmyndigheder, som omhandlet i artikel 8, stk. 5 (personaleprofiler)

h) at sikre, at det er muligt at undersøge og fastslå, hvilke myndigheder personoplysninger må videregives til via datatransmissionsudstyr (kontrol med videregivelse)
i) at sikre, at det er muligt at verificere og fastslå, hvilke oplysninger der er blevet hentet i VIS, hvornår, af hvem og til hvilket formål (kontrol med registrering af oplysninger)
j) at forhindre uautoriseret læsning og kopiering af personoplysninger under fremsendelsen fra VIS, navnlig ved hjælp af passende krypteringsteknikker (kontrol med transport)
k) at kontrollere effektiviteten af de sikkerhedsforanstaltninger, der er omhandlet i dette stykke, og træffe de nødvendige organisatoriske foranstaltninger vedrørende intern kontrol for at sikre overholdelse af denne afgørelse (egenkontrol).

Artikel 10

Ansvar

1. Enhver person eller medlems stat, som har lidt skade som følge af en ulovlig behandling eller enhver anden handling, der er i strid med denne afgørelse, har ret til erstatning fra den medlemsstat, som er ansvarlig for skaden. Den pågældende medlemsstat fritages helt eller delvis for erstatningsansvar, hvis den kan bevise, at den ikke er skyld i den begivenhed, der medførte skaden.

2. Hvis en medlemsstats manglende overholdelse af sine forpligtelser i henhold til denne afgørelse volder skade på VIS, holdes den pågældende medlemsstat ansvarlig for skaden, medmindre en anden medlemsstat, ikke har truffet rimelige foranstaltninger til at forhindre skaden i at ske eller til at begrænse dens omfang.

3. Skadeserstatningskrav mod en medlemsstat, der fremsættes efter stk. 1 og 2, behandles efter den sagsøgte medlemsstats nationale ret.

Artikel 11

Egenkontrol

1. Medlemsstaterne sikrer, at enhver myndighed, der har ret til adgang til VIS-oplysninger, træffer de foranstaltninger, der er nødvendige for at overholde denne afgørelse, og i nødvendigt omfang samarbejder med det eller de nationale organer, der er nævnt i artikel 8, stk. 5.

Artikel 12

Sanktioner

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at enhver brug af VIS-oplysninger, der strider mod bestemmelserne i denne afgørelse, pålægges sanktioner, herunder administrative eller strafferetlige sanktioner, der er effektive, forholdsmæs sige og har afskrækkende virkning.

Artikel 13

Opbevaring af VIS-oplysninger i nationale registre

1. Oplysninger, der er hentet i VIS, må kun opbevares i nationale registre, når det er nødvendigt i konkrete tilfælde i overensstemmelse med de formål, der er fastsat i denne afgørelse, og i overensstemmelse med de relevante retlige bestemmelser, herunder dem, der vedrører databeskyttelse, og ikke længere end nødvendigt i det konkrete tilfælde.

2. Stk. 1 berører ikke bestemmelserne i en medlemsstats nationale lovgivning om, at de udpegede myndigheder i de nationale registre kan indlæse oplysninger, som denne medlemsstat selv har indlæst i VIS i henhold til forordning (EF) nr. …[20)] /2007.

3. Enhver anvendelse af oplysninger i strid med stk. 1 og 2 betragtes som misbrug efter bestemmelserne i den enkelte medlems stats nationale lovgivning.

Artikel 14

Ret til indsigt, rettelse og sletning

1. En persons ret til indsigt i oplysninger om sig selv, som er fundet i VIS i overensstemmelse med denne afgørelse, er undergivet lovgivningen i den medlemsstat, på hvis område denne ret gøres gældende.

2. Hvis den nationale lovgivning tillader det, afgør den nationale tilsynsmyndighed om oplysningerne skal videregives og på hvilken måde.

3. En medlemsstat må ikke videregive oplysninger, den ikke selv har indlæst i VIS i henhold til forordning (EF) nr. …[21] /2007, medmindre den forinden har givet den medlemsstat, der har indlæst oplysningerne, lejlighed til at udtale sig herom.

4. Den registrerede nægtes indsigt i oplysningerne, hvis dette er nødvendigt for varetagelsen af en lovlig opgave i tilknytning til oplysningerne eller for beskyttelsen af tredjemands rettigheder og frihedsrettigheder.

5. Enhver person har ret til at få rettet oplysninger om sig selv, der er ukorrekte, eller få slettet oplysninger om sig selv, der lagres ulovligt. Hvis de udpegede myndigheder modtager en sådan anmodning eller hvis de har nogen andre oplysninger, der tyder på, at oplysninger, som er behandlet i VIS, er ukorrekte, underretter de straks visummyndigheden i den medlemsstat, som har indlæst oplysningerne i VIS, som kontrollerer de pågældende oplysninger og om nødvendigt berigtiger eller sletter dem straks i henhold til artikel 24 i forordning (EF) nr. … */2007.

6. Den berørte person informeres snarest muligt og under ingen omstændigheder senere end 60 dage fra den dato, hvor vedkommende ansøger om indsigt eller tidligere, hvis der er fastsat en kortere frist i national lovgivning.

7. Den berørte person informeres snarest muligt og under ingen omstændigheder senere end tre måneder fra den dato, hvor vedkommende ansøger om rettelse eller sletning af oplysninger, om udfaldet af udøvelsen af denne ret til rettelse eller sletning, eller tidligere, hvis der er fastsat en kortere frist i national lovgivning.

8. I hver medlemsstat har enhver person ret til at anlægge sag ved eller indgive klage til de kompetente myndigheder eller domstole i den pågældende medlemsstat, som nægtede ham ret til indsigt eller den ret til at få berigtiget eller slettet oplysninger om ham, som er omhandlet i denne artikel.

Artikel 15

Omkostninger

Hver medlems stat og Europol opretter og vedligeholder for egen regning den tekniske infrastruktur, som er nødvendig for at gennemføre denne afgørelse, og bærer de omkostninger, der følger af adgangen til VIS som omhandlet i denne afgørelse.

Artikel 16

Registre

1. Hver medlems stat og Europol sikrer, at alle behandlinger af oplysninger, som følger af adgangen til at søge i VIS efter denne afgørelse, registreres for at kontrollere, om søgningen er tilladt, og om databehandlingen er lovlig, samt for at udøve egenkontrol og derved sikre en korrekt funktion af systemet, dataintegritet og sikkerhed.

Disse registre skal vise:

a) det præcise formål med adgangen med henblik på søgning, jf. artikel 5, stk. 1, litra a), herunder den pågældende form or terrorhandling eller anden alvorlig strafbar handling, og for så vidt angår Europol det præcise formål med adgangen med henblik på søgning, jf. artikel 7, stk. 1.

b) henvisningen til den nationale fil

c) datoen og det nøjagtige tidspunkt for adgangen

d) hvor det er relevant, at den i artikel 4, stk. 2, nævnte procedure er anvendt

e) de oplysninger, der er anvendt til søgningen

f) de former for oplysninger, som der er søgt i

g) i overensstemmelse med de nationale bestemmelser eller bestemmelserne i Europol-konventionen referenceangivelsen på den embedsmand, der har foretaget søgningen, og den embedsmand, der har givet ordre til søgningen eller leveringen.

2. Registre, som indeholder personoplysninger, bruges kun til kontrol med lovligheden af behandlingen af oplysningerne i databeskyttelsesøjemed samt til at garantere oplysningernes sikkerhed. Kun registre, som indeholder oplysninger, der ikke er personoplysninger, må bruges til den overvågning og evaluering, som er omhandlet i artikel 17 i denne afgørelse.

3. Disse registre beskyttes på passende måde mod uautoriseret adgang og misbrug og slettes efter en periode på et år efter udløbet af den lagringsperiode, der er omhandlet i artikel 23, stk. 1, i forordning (EF) nr. …[22] /2007, medmindre de er nødvendige for de i stk. 2 i denne artikel nævnte kontrolprocedurer, som allerede er indledt.

Artikel 17

Overvågning og evaluering

1. Den i forordning (EF) nr. … */2007 omhandlede forvaltningsmyndighed sørger for, at der oprettes systemer til kontrol af, hvordan VIS fungerer i forhold til denne afgørelse set i relation til de mål, der er fastlagt for resultater, omkostningseffektivitet, sikkerhed og tjenesternes kvalitet.

2. Med henblik på den tekniske vedligeholdelse har forvaltningsmyndigheden adgang til de nødvendige oplysninger vedrørende behandlingsprocesserne i VIS.

3. To år efter idriftsættelsen af VIS og derefter hvert andet år forelægger forvaltningsmyndigheden Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en rapport om, hvordan VIS fungerer teknisk set i forhold til denne afgørelse. Rapporten skal indeholde oplysninger om, hvordan VIS fungerer set i relation til de kvantitative indikatorer, som på forhånd er fastsat af Kommissionen, og især om behovet for og anvendelsen af artikel 4, stk 2.

4. Tre år efter idriftsættelsen af VIS og derefter hvert fjerde år udarbejder Kommissionen en samlet evaluering af VIS i forhold til denne afgørelse. Denne evaluering skal omfatte en gennemgang af de opnåede resultater set i relation til målene og en vurdering af, om de principper, som ligger til grund for denne afgørelse, stadig er gyldige, afgørelsens anvendelse med hensyn til VIS, VIS's sikkerhed og eventuelle konsekvenser for den fremtidige drift. Kommissionen sender evalueringsrapporterne til Europa-Parlamentet og Rådet.

5. Medlemsstaterne og Europol sender forvaltningsmyndigheden og Kommissionen de oplysninger, som er nødvendige for at udarbejde de i stk. 3 og 4 nævnte rapporter. Disse oplysninger må aldrig bringe arbejdsmetoderne i fare eller omfatte oplysninger, som afslører kilder, medarbejdere eller efterforskninger hos de udpegede myndigheder.

6. Forvaltningsmyndigheden sender Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for at foretage de overordnede evalueringer, der er omhandlet i stk. 4.

7. I overgangsperioden, indtil forvaltningsmyndigheden indleder sin virksomhed, er Kommissionen ansvarlig for udarbejdelsen og forelæggelsen af de i stk. 3 nævnte rapporter.

Artikel 18

Ikrafttræden og anvendelsesdato

1. Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende.*

2. Denne afgørelse har virkning fra den dato, som Rådet fastlægger, når Kommissionen har meddelt Rådet, at forordning (EF) nr. …[23)] /2007 er trådt i kraft og finder anvendelse.

Generalsekretariatet for Rådet offentliggør denne dato i Den Europæiske Unions Tidende.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand

1) Udtalelse af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).
2) EUT L 213 af 15.6.2004, s. 5.
3) EFT C 316 af 27.11.1995, s. 2. Senest ændret ved protokol om ændring af konventionen (EUT C 2 af 6.1.2004, s. 3).
4) EUT: Indsæt venligst nr., dato og EU-ref. på dok. 3630/07.
5) EUT L
6) EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1.
7) EUT: Indsæt venligst nr. på den forordning, der er nævnt i betragtning 5.
8) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.
9) EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.
10) EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.
11) EUT L 386 af 18.12.2006, s. 89.
12) EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.
13) EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.
14) Afgørelse 2004/849/EF af 25.10.2004 om undertegnelse, på Det Europæiske fællesskabs vegne, af og midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i aftalen mellem Den europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne (EUT L 368 af 15.12.2004, s. 26).
15) EFT L 164 af 22.6.2002, s. 3.
16) EUT: Indsæt venligst nr. på den forordning, der er nævnt i betragtning 5.
17) EUT: tre måneder efter denne afgørelses ikrafttræden.
18) EUT: Indsæt venligst nr. på den forordning, der er nævnt i betragtning 5.
19) EUT: Indsæt venligst nr. på den forordning, der er nævnt i betragtning 5.
20) EUT: Indsæt venligst nr. på den forordning, der er nævnt i betragtning 5.
21) EUT: Indsæt venligst nr. på den forordning, der er nævnt i betragtning 5.
22) EUT: Indsæt venligst nr. på den forordning, der er nævnt i betragtning 5.
23) EUT: Indsæt venligst nr. på den forordning, der er nævnt i betragtning 5.